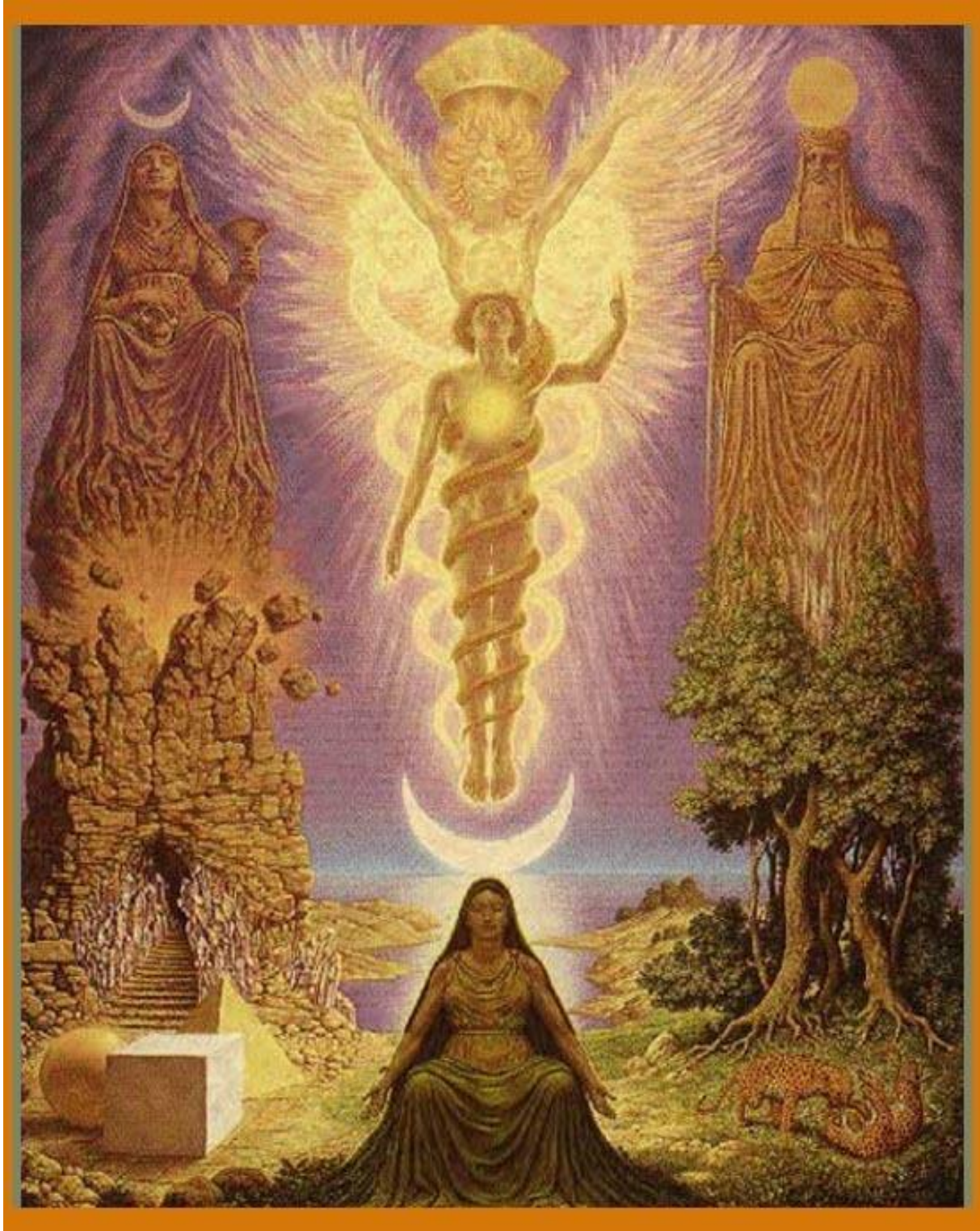

Hermész Triszmegisztosz
Tabula Smaragdina

*I. Smaragdtábla
Az Atlantiszi Thoth története*

*Én, Thoth, az Atlantiszbeli,
titkok mestere, feljegyzések őrzője
hatalmas király, mágus,
átélve nemzedékeket
készülve arra, hogy az Amenti
termeibe távozzam,
elhelyezem az utánam következők
számára az útmutatást
a Nagy Atlantisz hatalmas
bölcsségének feljegyzéseit.*

Thoth egy emberi testbe reinkarnálódott isteni lélek volt, aki Atlantisz szakrális királyaként próbálta átmenteni a tudás leglényegesebb elemeit a katasztrófa utánra, hogy ne vesszen el az emberiség számára.

*a Nagy Keor városában
Undal szigetén régmúlt időkben
kezdtém életem.
Nem mint a ma kicsi emberei
éltek és haltak egykor az atlantiszbeli
hatalmasok, hanem eonról-eonra
megújították az Amenti termeiben életüket,
ahol az élet folyója szakadatlanul
áramlik,*

Keor magyarul: Ká-úr, Hasonmás-úr, vagyis a Teremtő Atya tiszteletére emelt város. Undal magyarul: Hun-dal, vagyis az Ahun zengése. Amenti magyarul: A-menti, vagyis az Atya mentén létező, az Atya által megmentett, óvott világ. Fizikailag az Amenti a Föld kérgében mindenfelé elszórtan, több kilométer mélyen található kaptárvárosokat, támaszpontokat jelenti, ahol a bolygó ősi civilizációi élnek, valamint a Naprendszer fenntartásával foglalkozó isteni csoportok. Az élet megújítása a testek visszafiatalítását jelenti a DNS telomer molekuláinak visszaállításával.

*Százszor tíz alkalommal
szálltam alá a sötét úton, amely
a Fénybe visz,
és ugyanennyiszor jöttem ki
onnét megújulva testemben
és erőmben.*

*Most egy időre távozzom
és Kíem lakói nem hallanak
felőlem.*

Egy eljövendő időben azonban
újra eljövök, erőteljesen és hatalmasan.
A hátrahagyottakat számonkérem.
Rettegj Khem népe, ha
csalárdul kiadtad tanításomat,
mert visszavetlek titeket
a barlangok sötétjébe, ahonnan egykor
előjöttetek,
Ne adjátok ki tanításomat
az Északiaknak sem a Délieknek
nehogy átkom utolérjen titeket.
Emlékezzetek és vigyázzátok
szavam, mert biztosan visszatérek
és számonkérem, azt aminek
őrzését rátok bíztam
Igen, az idő és a halál mögül is
visszatérek jutalmazva vagy büntetve
attól függően, hogy bizalmammal
hogyan éltetek,
Nagy volt népem egykor
a mai kicsiny ember képzeletén
felülálló, ismerte a régi tudást;
a távolít a szív végtelenségében
kutatatta.
Ez a tudás a föld ifjainak birtokában volt
Bölcsék voltunk a Fény Gyermekéinek,
bölcssége által, kik köztünk lakoztak,
Erősek voltunk az örök tűztől származó
hatalom által.
És ezek között, az emberek legnagyobb
gyermekei között élt apám Thotmész
a Nagy Templom őrzője,
ki közvetített a templomban lakozó
Fény Gyermekéi és a tíz szigeten élő atlantiszi nép között.
Ő volt a szócső, a Három utáni,
Unal lakója, aki a Királyokhoz
alázatosságot ébresztő hangon szólt.

A Föld ifjai azok az első generációsnak tekinthető lelkek, akik először éltek itt és fejlődtek
szellemileg és fizikailag egyaránt. A Fény Gyermekéi azok az öreg és sokat tapasztalt
fénylények, akik kívül vannak a szamszárán, s bár nem kell reinkarnálódniuk, mégis figyelik az
alsóbb világokat és igyekeznek tanítani őket. Az örök tűz a Teremtő Atya tachionja. Thotmész
beavatott pap és médium (próféta) volt. Unal magyarul: Hun-al, vagyis hun alsó, az ahun
kúpos időtere alatt (pontosabban a belsejében) lakó.

Ott nőttem férfiúvá, megtanulva
atyámtól a régi titkokat. Legbelsőbb
lényemben a bölcsesség utáni vágy
tüze emésztőn lobogott.
Semmit sem kívántam jobban csak a tudást
Egy nagy Napon
parancs érkezett a Templom
lakójától hogy járuljak elé.
Kevesen voltak az ember fiai között azok,
kik éltükben tekintetüket e hatalmasságra vethették,
Mert a Fény Gyermekai különböznek az emberek fiaitól,
amikor nem földi testben járnak-kelnek,

Vagyis a fénylények képesek voltak fizikai testet öltetni ebben a világban, hogy könnyebben szót
értsenek a helybeliekkel, de ehhez nem emberi testet használtak, hanem valamilyen idegen testet
(földönkívüli testet) nem tudni, mi okból.

Kiválasztott az emberek közül,
és tanított engem a Templomlakó, hogy célját
betöltssem, mely akkor még az idő méhében
meg sem fogant.
Hosszú korokon át laktam a templomban,
tanulva egyre több bölcsességet,
mígnem én is közelébe kerültem a Fénynek,
mely a nagy tűzből származott.
Megmutatta az ösvényt, amely az Amentihez
vezet, az alvilághoz ahol a hatalmas Király
ül trónján.
Mélyen meghajoltam a tisztelettől
az élet Urai és a halál Urai előtt, és
ajándékkul megkaptam az Élet Kulcsát.
Megszabadultam az Amenti termeitől,
és immár nem köt az élet
körforgásához a halál.

A nagy tűzből (Teremtő) származó Fény az Isten térszeránja. Az ösvény inkább egy bejárat
volt (alagút, dimenzióablak) az Amenti egyik támaszpontjára. Azért nevezik alvilágnak az
Amentit, mert tényleg lefelé van, alul, a föld alatt. A hatalmas Király nyilván a lokális
helytartó (Napisten), az élet és halál urai pedig azok a spirituális vezetők és mesterek, akik a
nekik alárendelt teremtmények sorsát igyekeznek igazgatni és uralják a karmikus
kapcsolatokat. Az Élet Kulcsa kifejezés több jelentéssel is bír. Egyrészt jelenti a
megvilágosodáshoz vezető tudást, másrészt a hozzáférési jogosultságot ahhoz a rendszerhez,
ami a fizikai testek visszafiataltítását végzi. Harmadrészt pedig az a beavatási szint, amit
elérve a lélek kijut a szamszárából és nem kell többé reinkarnálódnia sehová (szabaddá és
halhatatlanná válik). Így természetesen a halandó testét sem kell többé rendszeresen javítania
vagy cserélnie, mert megszabadult tőle.

Messzi csillagokhoz hatoltam, mialatt
a tér és az idő semmivé vált.
Nagyot kortyolva a bölcsesség
serlegéből az emberek szívébe láttam,
ahol még nagyobb titkok fedték fel magukat.
Örömöm határtalan volt,
mert csak az igazság keresésekor csillapodott
szívemben a láng.

Csillagközi utazást végzett, térugrásokkal közlekedve a nemtér-nemidőn keresztül.

Lent éltem koroikon át látva másokat,
hogy isszák a halált, majd visszatérnek a fényre.
Idővel Atlantisz királyságaiból
tudatok hullámai érkeztek, melyeket
egykoron jól ismertem. Egy alsóbb rendű
csillag ivadécai szálltak helyettük Atlantiszra.

Vagyis az Atlantiszra reinkarnálódó lelkek a fejlődésükben tovább léptek a 4D-s túlvilágra és
egyrészt beköltöztek Amentibe, másrészt elhagyták a Naprendszert. A helyükre más
csillagrendszerekből ideköltöztek fejletlen lelkek, hogy itt tanuljanak. Az efféle lélek migráció
folyamatosan zajlik az egész univerzumban, így a bolygók lakossága változó ütemben mindig
cserélődik.

Meghajolva az alázatosságban
a mester szavai bennem kivirágoztak,
Lefelé a sötétségbe fordultak az
Atlantiszbeliek gondolatai, míg
haragjában, a Templomlakó felemelkedett
az Agwanti-ról (nincs pontos megfelelője
egyfajta semlegességet jelent)
kijelentve a Szót, megidézve a hatalmat.
A föld mélyén az Amenti fiai hallván ezt,
az örökkön égő tűz virágának irányváltozását
vezetve, elmozdították azt a Logosz által.
A nagy tűz iránya így megváltozott.

Agwanti magyarul: Ág-van-ti, vagyis a ti időszak ágatok. Mivel a fejletlen lelkek hibái és bűnei
miatt az atlantiszi kultúra hanyatlani kezdett, a Templomlakó (helytartó, illetve földi
lélekcsoporthoz vezető arkangyal) a mágikus képességeivel beavatkozott, hogy elpusztítsa a
megromlott világot. Ennek során a helytartó térszerán önkeltési ciklusát és működését
módosították fizikailag, ami téranomáliákat keltett és elmozdította a Földet a téridőben
(földindulás). Módosult a keringési pályája a Nap körül, valamint a forgásideje és a
forgástengelye. A Teremtő tachion forrásának iránya a téridőben ezért változott meg az
égbolton. Más források megemlítik, hogy mindezt a Hold katakizma miatt került sor, hogy

elkerüljék a Holddal való összeütközést és a teljes pusztulást. Kb. 13000 évvel ezelőtt emiatt süllyedt el Atlantisz szigete, illetve állt Föld körüli pályára a Hold, ami korábban kóbor égitest volt, és nem tudni, pontosan hogy került ide.

*A világra ekkor nagy víz borult
rombolva és süllyesztve, egyensúlyából kiborítva
a Földgolyót, míg a víz felért
a Fény templomához, Undal nagy hegyéig,
mely utolsóként kimagasodott.
Csak a források zubogására figyelők
menekültek oda.
Szólitott engem akkor a mester:*

*„Gyűjtsd össze népemet,
vidd őket az általad tanult módon
a vizeken túlra, ahol a szőrös testű
barbárokat sivatagi barlangokban leled.
Kövessd ott tovább az általad ismert tervet.”*

*Összegyűjtve népemet beszálltam a
Mester nagy hajójába, mely
hajnalban felrepült. Alattunk
a templom sötétlett, míg hirtelen
rá nem borult a víz, és eltűnt a színről, oda
hol épen rejtve marad az előre jelzett időpontig.*

Azt gondolnánk, hogy ez a nagy hajó egy repülőgép volt, de nem. Egy űrhajóról van szó, ami valószínűleg téri és térugró hajtóművel is rendelkezett és elég nagy volt hozzá, hogy az embereket és holmijait magával vigye (sportcsarnok méretű csészealj). A katasztrófáról Atlantisz vezetői több évvel előre tudtak, hisz a távcsöveikkel és egyéb érzékelőikkel, valamint a Naprendszer járó űrhajóikkal látniuk kellett a közeledő Holdat.

*A hasadó hajnal felé menekültünk,
alattunk Khem gyermekeinek
hazája tűnt elő. Jöttek felénk
láncsákkal, husággal, dühödten,
hogy szétzúzzanak,
Pálcámat felemelve sugarat küldtem feléjük,
mely úgy ütötte meg őket útjukon,
mint a hegyről lezúduló kő a felfelé igyekvőt.
Majd nyugodtan, békésen szóltam
beszélve a Nagy Atlantiszról mondván, hogy
a Nap fiai és küldöttei vagyunk,
Megaláztam őket varázslataimmal, mígnem
lábaimhoz borultak, és én elbocsátottam őket.*

A pálca egy ankh volt, megfelelő ötvözetből készített rezonátor antenna, amit ma inkább varázspálcának mondanánk. Ezzel felerősíthető és fókuszálható a használójának mágikus szándéka, gondolata, energiája, vagyis szándékmegvalósító eszközként működik. A segítségével mozgatni vagy formálni lehet az anyagi tárgyakat (parakinézis). Ezért használták Thoth példáját utánózva a következő évezredekben a fáraók (a Napisten fiai) szimbólumként, illetve eszközként az ankhot.

*Hosszú időn át éltünk Khem földjén,
míg a Mester parancsának engedelmeskedve —, aki alvó, de mégis
örökkön él —, elküldtem Atlantisz fiait a világba,
hogy az idő méhében a bölcsesség
újra az emberre szálljon.*

*Vagyis Thoth a katasztrófa után szétküldte a beavatott tanítványait a Földön, hogy tanítsák
a túlélőket és ne süllyedjenek barbárságba.*

*Hosszú időn át lakoztam Khem
földjén hatalmas eredményt elérve a
magamban található bölcsesség által.
A tudás fényéhez fölnőttek
kiket bölcsességem esőcseppjei illettek;
Khem gyermekei.
Ekkor utat törtem az Amentihez,
hogy megtartsam erőmet, én ki
Atlantisz Napjaként kort korra éltem
őrizve a bölcsességet és a följegyzéseket.*

*Thoth valószínűleg egy alagúton át lejutott Amenti valamelyik támaszpontjára, hogy
visszafiatalítsa magát. A katasztrófa során valószínűleg a felszínre vezető alagutak
megsérültek vagy betemették őket, hogy elszigeteljék magukat az ott lakók a külvilágtól.*

*Naggyá lettek Khem gyermekei
meghódítva a környező népeket,
fölnöve lassanként a lélek erejéhez.
Egy időre távozom soraikból
az Amenti sötét termeibe, a föld alá
a hatalmak Uraihoz, hogy újra
találkozzam a templomlakóval.*

*A szövegből nem derül ki pontosan, ki a Templomlakó, illetve a Mester, de nagyjából sejthető,
hogy a bolygó szellemi vezetőjéről van szó. Manapság inkább Jézus Krisztusnak nevezzük,*

*Magasan a kapuhoz bejáratot emeltem,
mely az Amentihez vezet.
Kevesen merik megközelíteni
és kevesen lépik át az Amentihez*

vezető kaput.

A folyosó fölé emeltem egy hatalmas
Piramist azzal az erővel, mely legyőzi a földét (a gravitációt)
Mélyen helyeztem el az erő kamrát
Ahonnan egy kör alakú járatot vájtam
majdnem a csúcsig.
A legtetejére helyezve a kristályt, mely sugarait
az „idő-térbe” küldi lehozva az éterből az erőt,
az Amentihez vezető kapura irányítva azt.

Az ankh segítségével könnyen mozgathatók (röptethetők) a kövek és gyorsan piramis építhető belőlük. Valószínűleg a Kheopsznak nevezett piramisról van szó, aminek több, még feltáratlan folyosója és kamrája van, amihez nem mernek hozzányúlni a régészek. Azt tudjuk, hogy ezt az oktaédert (mert valójában nem piramisról, hanem oktaéderről van szó) nagyjából 5700 éve építették, az özvíz előtt nem sokkal és eredetileg a tetején egy óriási kvarckristály volt beépítve. Az alsó csúcsánál pedig egy téraplak van elhelyezve, amin át lehet jutni (testen kívül, lélekben) az Amentibe. Ez a piramis egy több feladatra használható mágikus erőmű volt, egy hangolható rezonátor, amivel a téridő hullámterét lehetett befolyásolni. Bár azóta ki van kapcsolva, és a műszaki berendezéseket régen leszerelték és szétlopták belőle, alapszinten még mindig duruzsol. A látók számára valóban megfigyelhető benne egy függőleges, fehér fényben világító és mozgó energiaspirál. Senki nem javasolom, hogy testen kívüli élmény során belemenjen a piramisba, mivel egy veszélyes rendszerről van szó, de kívülről megnézhetitek.

Más kamrákat is helyeztem belé
látszatra üresen hagyva, de
Amenti kulcsait itt rejtettem el.
Először hosszú böjt által tisztuljon meg
Ki bátran a sötétségbe jönni mer.
Feküdjön, kamrák kőszarkofágjára
Hol átadom neki a nagy titkokat.

Azokat a kamrákat, amikhez hozzáfértek az emberek, az évezredek során kirabolták. Kincseik valószínűleg elvesztek a történelem viharaiiban vagy magángyűjtőknél porosodnak elfeledve. De van még több kamra, amit egyelőre nem törtek fel, mert túl nagy munka lenne járatot fúrni odáig. Ezek fel vannak töltve homokkal, a bennük tárolt tárgyak védelme érdekében. Az évezredek során többször előfordult, hogy különféle beavatott csoportok, papok és misztikusok jártak a piramisban és ott meditáltak, testen kívüli élményeket éltek át, illetve befeküdtek a kőszarkofágba ilyen élmények kedvéért. És voltak köztük olyanok is, akik ebbe belehaltak, mert nem voltak kellően felkészülve a dologra. Épp emiatt az egyiptomi hatóságok egy ideje szigorúan tiltják, hogy bárki a piramisban éjszakázzon, és csak felügyelettel lehet bemenni (ha egyáltalán lehet).

Majd nyomban kövesse a találkozóponkhoz
vivő utat, még ha a föld sötétségben
volna is az. Én, Thoth, a bölcsesség Ura

*megtalálom, fenntartom, és örökké
vele maradok,*

*Megépítettem a Nagy Piramist
a föld Erőpiramisának mintájára
mely örökkön ég, hogy hatalmas
maradjon korokon át.
Belé helyeztem a mágikus tudományt,
hogy ott legyen, mikor ismét visszatérek.
Igen, míg alszom az Amenti termeiben
lélkem szabadon kóborolva újra megtestesül;
Emberek között újra alakot öltök
(Hermész, a háromszor született)*

*A Föld erőpiramisa nem egy fizikailag létező másik piramis valahol, hanem a bolygó magjában
egzisztáló helytartó térforrás, más néven Gaia. Thoth valószínűleg lefagyasztotta (hibernálta,
sztázisba tette) a régi fizikai testét valamiért Amentiben, majd szabad lélekként felment a
felszínre, újra testet ölteni az emberek között. Nyilván később még használni akarja azt a
testet, azért őrizte meg. Doreal úgy tudja, hogy egyik reinkarnációja volt Hermész
Trismegisztosz.*

*Küldötte vagyok e földön a
Templomlakónak
teljesítve parancsait, hogy az ember
magasba emelkedjék,
Most visszatérek az Amenti termeibe
hátrahagyva bölcsességemből.
Őrizd meg és tartsd meg a Templomlakó
szavát.
Emeld szemed mindig a fényre
És időben a Mesterrel leszel.
Méltán érzed majd az egységet vele,
csakúgy, mint ahogy a mindenséget is megérdemelten érzékeled.*

*Az ember magasba emelkedése egyrészt azt jelenti, hogy megvilágosodik, másrészt, hogy tovább
lép a 3D-s földi világból a 4D-s túlvilágra és még tovább.*

*Most elhagylak,
Ismerd meg utasításaimat,
tartsd meg őket, és válj eggyé velük,
Én veled leszek segítve, hogy
a Fénybe irányítsd utad.
Most előttem nyílik a kapu,
bemegyek az éj sötétjébe.*

Doreal magyarázataihoz kommentárok:

Atlantisz adeptusai (beavatottjai) tizenhárman voltak, vezetőjük Thotmész volt. Ugyanúgy, ahogy Jézusnak is tizenhárom tanítványa volt: 12 apostol és Mária Magdolna. Ők megtanulták, hogy az igazságot a forrásnál keressék, az Akasha feljegyzéseknél. Ez valójában azt jelenti, hogy igazlátók voltak, akik hozzáfértek az isteni mindentudás adattárához a lelkükkel.

Doreal egyértelműen nem volt beavatva az időfizikába, ezért nem ismeri a tűz transzcendens fogalmát. Így könnyen jut rossz következtetésekre és rendre félreérti az ősi szöveget. A csillagközi porból lévő kődtest például valójában asztrálestet jelent. A testet hátrahagyva gyakorlatilag minden lélek képes rá, hogy a tér-idő legtávolabbi pontjára szálljon. Arra viszont nem mindenki képes, hogy teret váltson vagy elhagyja a teret.

A Földről eltávozó megvilágosodottak természetesen nem a Vénuszra mentek, hanem ezerfelé szétszóródtak az univerzumban, mert mindenki oda ment, ahová lehetett, illetve akart menni. A helyükre pedig nem Mars-béli tudatok kerültek, hanem szintén nagyon sok helyről jöttek ide lelkek testet ölteni.

Doreal nem volt beavatva az űrhajózás rejtelseibe sem, ezért a Mester hajójával kapcsolatban szintén sok butaságot összehordott. Például nem atom meghajtású motorok hajtották a járművet, bár tény, hogy a motorok atomokból voltak. A nehéz fátyol valójában a Heliopauza, illetve a térbúra. A hajót nem gondolatok segítségével lehetett mozgatni, hanem gondolatvezérléssel lehetett irányítani, utasításokat adni a fedélzeti számítógépnek. Rendelkezett térváltó hajtóművel, térugró hajtóművel és talán térkonverziós rendszerrel is, hogy a magasabb térdimenziókban is közlekedni tudjon.

A Nagy Piramis építésekor nem változtatták meg a kőtömbök atomi struktúráját, hogy elég könnyű legyen a mozgatáshoz, hanem egyszerűen lebegtették őket (parakinézissel). A piramis (oktaéder) alatt lévő térablak, amin át Amenti egyik termébe lehet bejutni, tulajdonképpen a 4D-s túltérbe vezet. A túlvilág valóban a 3D-s Föld mozgásával együtt mozog és egy időben, de a saját terében létezik (saját térforrása van). A szarkofágban fekvő embernek csak a lelke és az asztrálestete jut a függőleges aknán keresztül a központi erő-kamrába a beavatás során.

Természetesen a Nagy Piramist is szét lehet rombolni, de nem könnyű feladat, mert máig működik a védelmi rendszere és képes szinte bármilyen primitív technikájú támadást elhárítani. Úgyhogy senkinek nem javaslom, hogy munkagépekkel vagy atombombával nekiessen, mert olyat kap, hogy a Szfinx adja a másikat.

II. Smaragdtábla Az Amenti Csarnok termei

*Mélyen a föld szívében
Jóval az elsüllyedt Atlantisz
alatt vannak az Amenti termei.
A Halál termei és az élőké termei,
melyek a határtalan mindenség tüzeiben fürdenek,*

*Amentinek Atlantisz szigete alatt is vannak, mélyen a földkéregben termei. Az egyikben
magam is jártam turistaként, testen kívüli élmény során. Ezek hatalmas kupolavárosok,
űrkipőttővel a térugrással beugró űrhajók számára és tízezer évekké fejlettebb technikával
főlszerelve, mint amit a felszíni emberiség használ jelenleg. A határtalan mindenség tüze
valószínűleg az őskáosz hullámtere lesz, ami mindenhol jelen van, a téridőben is.*

*Messze a múltban elveszve a tér-időben
a Fény gyermekei a földre
tekintettek, és látták
az embereket szolgáskorban, megkötve a kívülről jövő
erők által.
Tudták, hogy csak szabadság által
tud az ember a földről a Napba emelkedni.
Lejöttek őké testet öltve embernek látszón.
A mindenség mesterei az alaköltés után
mondák magukról: „Mi vagyunk kéké a tér porából
kaptuk formánk, a végtelen Mindenségben létezünk;
A földön, mint emberek fiai élünk
és tőlük mégis különbözünk”*

*Ezek a kívülről jövő erők egyrészt más bolygókról, csillagrendszerekből testben érkezett idegen
lények voltak, másrészt pedig olyan lelkek, akik próbálták uralmuk alá hajtani a Földet, hogy a
saját céljaikra használhassák. Ezek még ma is itt vannak, mint megszállók, és részben uralják a
felszíni emberiséget, csak démonoknak, sátánoknak, ördögöknek, rossz szellemeknek hívjuk
őket. Harmadrészt pedig a megkötő erők azok a fizikai törvények, amik a 3D-s Földre
jellemzőek és az ide reinkarnálódó lelkeket csapdába ejtik és rabszolgáskorba kényszerítik. A tér
pora valójában a tér forrása (térserán).*

*Ezután lakóhelyül
messze a föld mélyében
nagy tereket ütöttek erejükkel,
tereket mely az emberektől messze található,
Körülvették azt erővel és
hatalommal, védeni a Halál Termeit
az ártalomtól.*

Megfelelő tértechnológiával összepréselhető az anyag, gyémánt keménységűre. Ezen a módon nagy barlangok készíthetők a föld mélyén, akár sok kilométer mélységben, amikbe kupolavárosok építhetők. A préselt fal mellett külön transzcendens erőtérpajzs rendszerekkel is védettek a támadásoktól, természeti katasztrófáktól, vagyis strapabíróak, mint egy atombunkér. Ki-be járni ide térugrással vagy térablakokon keresztül lehet.

Majd egymás mellé
más tereket is emeltek, megtöltve
azokat a fenti Élettel és Fénnyel.
Megépítették ezután az Amenti Termeit,
hogy örökkön ott élhessenek élettel telten a
végtelen végéig.

A más terek itt valójában kupolavárosok, amikben mesterséges ökoszisztémák, zárt és önfenntartó élő rendszerek működnek évezredek óta. A végtelen vége pedig az időnk végezetét jelenti, vagyis az adott teremtségi ciklus végét.

Harmincketten voltak,
a Fény fiai, kik a földre jöttek
felszabadítani a sötétség
kötelékéből az embereket,
kik a külső erő béklyóiban
raboskodtak,

Ez egyben rejtett utalás is arra, hogy a teremtsében összesen 32-féle különböző szerkezetű, stabilan fennmaradó időrendszer, azaz teremtmény található (kétféle energiakvantum és 30 elemi részecske). A témával később külön írásban foglalkozunk részletesen.

Mélyen az élet Termeiben nyílt egy virág
lángolóan növekvő, az éjszakát visszaverő.
Közepén egy nagy erő sugara tört elő, életet
és fényt adva. A Virág Erővel telített minden hozzájövőt.
Köréje trónokat helyeztek, harminckettőt,
mindenkinek, hogy a sugárzó
fényben fürödjének telítődve az örök fényből
jövő élettel. Időről időre úgy helyezkedtek
elsődleges testükkel, hogy az Élet szelleme
megtöltse őket.
Ezerből száz évig hull testükre
az életadó fény. Felélesztve és serkentve
az Élet Szellemét.

Az élet termeiben nyíló virág valójában egy térforrás, ami tűzben növekszik, nem lángolóan. Belőle másolódnak az élőlények és fénykvantumok. Az elsődleges test pedig maga a lélek részecske, amit az Élet szellemének nevezett téridő hullámtere átjár, és meghatározott rezgésre kényszerít.

Ott, abban a körben trónoltak eonról-eonra a
nagy Mesterek, az emberek számára ismeretlen módon élve.
Az élet termeiben aludtak,
és szabadon áramlott lelkük emberi testekben.
Amíg alszanak, néha
emberként megtestesülnek
tanítva és emelve az embereket egyre feljebb a világosságba.
Ott, az Élet ember által felfoghatatlan
termeiben bölcsességgel átítatva
élnek a Fény gyermekei,
örökké az élet hideg tüze alatt.
Amikor felébrednek, a mélységből
a fényre jönnek végtelenül a véges emberekhez.

Azért alvás közben testesülnek meg a mesterek, mert a testbe lépés a teremtés illúziója, amire,
mint virtuális valóságra asszociatív jó illik az álmodás fogalma. Visnu is álmodik az Okozati
Óceán vizén, miközben teremti az univerzumot. Az élet tüze azért hideg, mert nem oxidációról
van szó, hanem a tachion transzcendens időhullámteréről. A nagy mesterek mind halhatatlan
istenek, szerinók, ezért végtelenek, míg az emberek halandó fotinók, ezért végesek (az idejük,
amíg léteznek és a hullámterük sugara is emiatt).

Ki fejlődésében kinn a sötétből,
magát az éjből a fényre emelve,
megszabadul az Amenti termeitől,
megszabadul a Fény és az Élet Virágától.
Irányítja őt akkor a bölcsesség s a tudás, és az
emberek köréből az Élet Mesteréhez jut.
És lakozik ott a Mesterek közt, mint közülük egy,
szabadon az éj sötéttségének fogásától.

A megszabadulás a megvilágosodás utáni kijutás a szamszarából, az élet körforgásából, amely
során az élőlény a saját sorsának (karmájának) ura és tudatos irányítója lesz. Fizikailag ez a
hely a felsőbb térdimenziókat jelenti, az 5 és 6D-s téridőt.

A sugárzó virágban a tér-időből a hét Űr
ül felettünk, végtelen bölcsességgel segítve
és irányítva az embert az idők folyamán.
Hatalmasan és csendesen borítja őket
erejük, a mindentudás. Irányítják az élet erőit ők,
kik különböznek az emberektől és mégis egyek velük.
Igen, különböznek és mégis
egyek a Fény Gyermekeivel.

A hét Űr a fotinó hét tachionja, vagyis egy olyan fénylényről van szó, aki felettes létezője az
embereknek, mint fénylényeknek az Életfán. A különbség az emberektől fizikailag abban van,

hogy a szabad fénylénynék nincs lelke, ami körbevenné őt. És azért egyek, mert időszálás kapcsolatban vannak egymással.

*Őrzői és figyelői az embereket lekötő
erőknek, készen a felszabadításra,
ha valaki elérte a fényt.
Elsőként és a leghatalmasabbként
trónol ott a burkolt Jelenlét, az Ura
Ura, a végtelen Kilenc, mindenek fölött az ismétlődő kozmikus
körökben, felmérve és figyelve az emberi pályát.*

A leghatalmasabbak az okforrások, az őskáoszt alkotó hullámterei miatt. Ők az első a létezésben. A burkolt jelenlét az időforrásokra utal, a tíz okforrásra, akik közül az egyik az Ura Ura, vagyis a Teremtő Atya, a másik kilenc pedig a számára létező többi okforrás. A Kilenc Ura persze van más értelme is. A maják például az alvilágot kilenc régióra osztották, amiket egy-egy támogató istenség irányít. Az alvilág tágabb értelemben az egész Isten alatti teremtés (az alfaterben), tehát a beágyazott bétaterek száma kilenc. Szűkebb értelemben csak a Naprendszer, aminek kilenc bolygója van és mindegyiket egy-egy istenség kormányozza (a tizedik Napisten vezetésével).

*Alatta trónolnak a körök Urai
a Három, a Négy, az Öt, a Hat, a Hét és a Nyolc
Mindegyiknek ereje és feladata van,
vezetve és irányítva az ember sorát.
Ott ülnek hatalmasan és erőteljesen,
szabadon időtől és tértől.*

Az Életfa fa-gráfiáján az időszál elágazások csomópontjaiban találhatók a trónoló leszármazottak, a körök Urai (lokális helytartó térforrások), amiket számokkal jelöl a szöveg. Az egy és a kettő nem szerepel köztük, mivel az egy a Teremtő okforrás, a kettő pedig a főszerán (Isten, Mindenható) lesz. A felsorolásból kiderül, hogy nyolcad ízigleni a térszeránok leszármazása ebben a rendszerben (ma angyal hierarchia néven ismerjük), a mi számunkra. Egyébként, ha összeadjuk az értékeiket: $3+4+5+6+7+8=33$ -t kapunk, a Teremtő és a Fény fiainak összesített számát (lásd korábban). Ennyi elemi rendszer létezik a teremtésben összesen.

*Nem e világbeliek, és mégis innen valók,
Emberek testvérei ők,
bírálván és felmérve bölcsességükkel
emberek közt a fény terjedését.*

Nem e világbeliek, mert nem itt születtek, de innen valók, mert ők csinálták és tartják fenn ezt a rendszert. Nem a fény terjedését mérik fel, hanem a lelkek szellemi, értelmi fejlődését (bölcsességét).

*Eléjük vezetett engem a Templomlakó, majd
egyikükkel a fentiek közül, egyesült.*

Egy hangot hallottam:
„Nagy vagy te, Thoth az emberek fiai között.
Szabad vagy ezentúl az Amentitől.
Emberek fiai közt mester vagy te.
Ne kóستold a halált csak, ha szándékodban áll.
Idd az életet a végtelen végéig.
Az élet immár örökké tiéd: halálod szándékodtól függ.
Lakozz itt és élj velünk, ha ezt kívánod.
Az ember Napja, Thoth megteheti ezt.
Éld az életet oly formában, amilyenben
akarsz, Fény Gyermek,
ki emberek közt születél.
Válaszd meg magad munkádat,
mert minden léleknek dolgoznia kell.
Sose légy szabad az élet ösvényétől.
Lépést nyertél a hosszú úton felfelé,
és most birtokod a hegynyi Fény.
Minden lépés által mit megteszel, tudd, csak nő
ez a hegy, és minden fejlődéssel kiterjed a cél,
Közelíts a végtelen bölcsességhez,
mielőtt a cél hátrálni kezd.
Felszabadultál az Amentitől
kéz a kézben járhat már
a Világ Uraival,
egy célért működve, és
fényt vive az emberek közé”

Az ember Napja az istenembert jelenti. Azért kell minden léleknek dolgoznia, hogy csináljon valami értelmeset és lekösse vele a figyelmét és erőit, mert ha nem teszi ezt, gyengülni és hanyatlani kezd, és unalmában hülyeségeket csinál, mint az elkényeztetett milliomos gyerekek. Amit nem használnak, az elszorvad, ezért állandóan gyakorolni és edzeni kell a meglévő képességek szinten tartásához. A hegynyi Fény a Teremtés hegye (Üveghegy). A cél kiterjedése nem csupán azt jelenti, hogy egyre több lesz a cél és a feladatok elágaznak, bonyolultabbá válnak, hanem azt is, hogy a saját időben előrehaladva folyamatosan távol, terjed a teremtmények időhullámtere, ki a végtelenbe. A cél hátrálása pedig egy szép utalás arra, hogy minden megoldás újabb problémákat vet fel és sosem lesz vége ennek. A Világ Urai az azt létrehozó és működtető istenek,

Majd egy titkos trónról jött az egyik
Mester, kezemnél fogva vezetett.
A mélyben, rejtett ország termeiben haladtunk,
Átvitt az Amenti terméin megmutatva a titkokat,
melyeket ember nem ismer.
A sötét járaton lefelé egy terembe mentünk,
hol a sötét Halál ül.
Oly hatalmas volt a terem, mint előttem a világűr.

Sötétség fala kerítette, de mégis jelen volt a fény.

*A sötétségből hatalmas trón tűnt elő,
és rajta egy éji árny ült lefátyolozva; A legfeketebb sötétségnél is
feketebb volt alakja, de mégsem az éjszaka sötétje fedte.*

*Előtte megállt a Mester
kijmondva a Szót, mely éltet adó:
„Ő sötétség Mestere, ki az Életet
az Életbe viszi. Eléd hozok egy hajnali Napot,
hogy ne érintsd többé az éjszaka erejével őt,
és ne hívd lángját az éjszakába.
Ismerd meg, és tekintsd testvérünknek, ki a sötétből
a Fényhez feljutott.
Engedd lángját a szolgaságból szabadjára
hadd tündököljön szabadon az éjszakában.”*

*Az éji árny a helytartó térszerán, mivel ő sötétségben van, az őskáoszban, ugyanakkor mégsem
az éjszaka sötétje fedi, mert belőle árad a fénnel teli téridő. A sötétség Mestere azt jelenti,
hogy profin tudja a teremtés fizikáját és ismeri az őskáoszt. A téridő forrása (első élőlény) azért
viszi az Életet az Életbe, mert másolatokat szül magából a saját hullámterébe.*

*Emelkedett az árny keze
és egy láng csúszott elő, mely világossá és tisztává vált.
A sötétség fátyla nyomban lehullt, és a terem
az éji sötétségtől megszabadult.
Aztán előttem a nagy térben, láng láng után nőtt elém.
Millió lángot láttam;
Egynémely, mint tűzvirág villant elő.
Mások halványan sugározták tompa fényüket.
Voltak, mik gyorsan megkoptak,
és voltak mik a kicsiből nagygyá váltak,
Mindegyiket a sötétség fátyla vette körbe, de
látszott, hogy kiolthatatlanok,
Jönnék és mennek, mint tavasszal a Szentjánosbogár
megtöltve fénnel és élettel az éjszakát.
Aztán szólt a hatalmas hang ünnepélyesen:
„Ezek a lángok emberek lelkei, nőnek és halványulnak,
örökké élnek cserélve kiletüket a halál által újabb életekre.
Mikor virágba borulnak és elérik életük zenitjét,
gyorsan elküldöm a fátylat, sötétségem szemfedelét,
majd új életeket alakítok,
Fokozatosan fölfelé korokkon át, még nagyobb lángba nőve,
az éjszaka sötétje által kioltva és
mégis örökké égve nő az emberi lélek mindig az ég felé.
Igen, az éjszaka sötétje által kioltva és mégis örökké égve.*

Nem láng láng után, hanem tachion tűz tachion tűz után. A tűzvirágok az időhurkok, a millió láng pedig utalás a tachion elágazások fraktális elburjánzására. Azért jönnek és mennek, mert ide-oda száguldoznak a téridőben (fénykvantumok). Az emberi lélek növekedése a hullámterének sugarában, valamint az információ tartalmában, tapasztalatában és bölcsességében történik. A kioltása a felejtés (törlés vagy elzajosodás), az örökké égés az információ megmaradása a teremtésben.

*Én, a Halál, jövök, de nem maradok,
mert az élet a Mindenségben örök,
Egyetlen akadály vagyok csupán a Fény végtelenségében.
Ébredj hát, örökkön befelé égő láng, haladj
és hódítsd meg az éj sötétjét.*

Az örökkön befelé égő láng az időhurok íve mentén körbekanyarodó tachionok szép megfogalmazása.

*És a lángok közül a sötétben
kínótt egy, elűzve az éjszakát,
lángolva, lobogva egyre
jobban, míg nem maradt csupán a Fény.
Szólt ekkor vezetőm a Mester hangja:
„Lásd saját lelked amint a Fényre jut
elszabadulva immár örökre a sötétség
Urának rabságából.”*

A lélek Fényre jutása ez esetben a 3D-s alvilág sötétségéből való távozást és a sokkal világosabb, fényesebb 4D-s túlvilágra kerülést jelenti.

*Tovább vezetett engem sok nagy
teremben megmutatva a Fény gyermekeinek titkait;
Melyeket ember nem ismerhet meg, csak ha
a sötétségből a Fényre jut.
Visszafelé pedig bevezetett a Terem Fényéhez.
Letérdeltem ott a nagy mesterek előtt,
A mindenség Urai előtt,
kik a fennálló ciklusokat őrzik.*

Ezen titkokat csak a megvilágosodottak ismerik meg, de nem azért, mert mások előtt el van titkolva, hanem mert mások alkalmatlanok rá, hogy megértsék. Tehát hiába írjuk le és magyarázzuk el ezerszer, aki nem érte el a megvilágosodást, nem fogja érteni, bárhogy erőlködjön is. A Terem Fénye itt a téridő fényét, vagyis a térforrást jelenti.

*Szólt nagy erejű szavakkal:
„Felszabadultál az Amenti termeitől
Válassz hát feladatot az emberek között.”*

Szóltam:

*„Ó Mester, hadd legyek tanító, vezetve őket
egyre feljebb, amíg egymás számára
fénnyé válnak,*

*Megszabadulva az éj sötét fátylától, mely körülöttük van,
hadd szítsam a tüzet, az emberekben”*

Fölvezetett ezután a Templomlakó.

*És újra emberek között találtam magam
tanítva és megmutatva a bölcsességet,
én a fény sugárzója, emberek között a Nap.*

Most lefelé visz utam ismét,

kérem az éj sötétjében újra a fényt.

*Tartsátok meg följegyzéseim, hogy
vezesse az embert, és újra nagy legyen.*

Doreal magyarázataihoz kommentárok:

*Amenti termei nem egy olyan térben találhatók, ami minden más tértől különáll, hanem a 4D-s
túltérben vannak, ami valóban kívül van a benne lévő 3D-s altéren. A Yarkina szónak azért
nincs magyar megfelelője, mert magyar szó: Jár-kinn-a, vagyis a kívül járó, kifelé járó
hullámtér. Ez a Föld mágneses mezeje itt, de ennek nem sok köze van az Amentíhez, vagyis
úgyesen összekavarta Doreal a dolgokat. A felsorolt helyeken, a Föld különböző pontjain
valóban vannak ilyen földalatti kaptárvárosok, sőt még sokkal több van, kisebbek, nagyobbak,
mindenféle.*

*A Fény Gyermekai nem elhajlították a teret az uralmuk alá tartozó erőkké, mivel a téridő
hullámtere már eleve görbültre keletkezik. A dimenzionális védfalak egyrészt a térszeparátorok,
másrészt a transzcendens erőter pajzsok. A nagy tér pedig azért oszlik más terekre és közvetlen
erőközpontokra, mert a benne lévő teremtmények beágyazott terei (a bétaterek) így néznek ki.
Ezeknek persze van némi kapcsolata fizikailag a mágneses térrel, de nem szabad a kettőt
összekeverni és még kevésbé összemosni.*

*Doreal itt még rengeteg ökörséget hord össze a legnagyobb komolysággal, amik azt sem érdemlik
meg, hogy megkritizáljam őket. Itt kerül említésre az Unal-i templomlakó neve: Horlet, ami
magyarul: óra-lét, vagyis idő-létező. Az Uraik egyébként valóban telepatikusan kommunikáltak
Thoth-tal (a csend mondandója).*

*A halál nem a tudatosság elvesztését jelenti, hanem a személyiség és a felhalmozott emlékek
törlését a szellemből. Ez alól Thoth felmentést kapott a halál Urától.*

III. Smaragdtábla A bölcsesség kulcsa

*Én, Thoth az atlantiszbeli ingyen
adtam bölcsességemből, tudásomból,
és erőmből az emberek fiainak,
Azért hogy bölcsé legyenek és
a világba sugárzón nézzenek
az éjszaka leple mögül.
A bölcsesség erő,
és az erő bölcsesség;
Egymást kiegészítik,*

*Ne légy büszke ember, bölcsességedre,
beszélj a tudatlannal éppúgy, mint a bölccsel
Ha valaké nagy tudással járul eléd,
hadd meg szavát és tartsd meg azt,
mert a bölcsesség minden.*

*Ne hallgass, ha a hamis felhangzik,
igazsággal szólj, és a Napfény mindent
beterít.*

*Ki átlépi a Törvényt, büntetést nyer,
mert csak a Törvény által jön el az ember szabadulása.*

*Ne félemlíts meg senkit,
mert a félelem rabság,
mely a sötétséghez biztosan hozzáköt téged.
Kövessd szíved szavát élteden át
És tégy többet érte, mint
amit szükségesnek látsz.*

*Ha gazdagsághoz jutsz is
kövessd szíved szavát,
mert a gazdagság semmit sem ér,
ha szíved nehéz.
Ne sajnáld az időt, hogy szívedet kövessd,
mert másképp dermedté válik,*

*Kiknek jó a vezérük, a céljukat tudva járnak,
de kik fecseklők elvesznek az összevisszaságban.
Ha emberek közt vagy a Szeretet legyen
jelen, amely a szív kezdete és vége.*

*Ha valaké tanáccsal jön hozzád,
hagyd beszélni szabadon,
mert lehet, hogy amiért jött kivitelezhető.
Ha habozik számodra szívét felfedni,
csak azért van, mert ítélkezővé lettél.*

*Ne ismételd hivalkódó szót,
és ne is hallgass ilyet.
Ilyenkor a beszéd egyensúlytalan.
Ne is beszélj róla, hogy az ké előtted áll
a bölcsességet így ismerje meg.*

*A csendnek nagy a hozama, de
a beszéd folyam semmit sem ad.*

*Ne isteníts embert
nehogy lelked a pornál is
alább süllyedjen.*

*Ha naggyá válsz az emberek között
Tudásod és finomságod tiszteljék,
Ha barátod természetét áll szándékodban
megismerni, ne másat kérdezz, hanem légy vele együtt,
vitatkozz vele, megpróbálva saját szavaival szívét és tetteit.*

*Az mi a raktárba kerül, ké is kell
jöjjön onnan.
Azt mi tied barátoddal megoszd.*

*A bolond a tudást butaságnak véli
és a hasznos dolgok sértők neki.
A halálban él ő, és tápláléka is az.*

*A bölcs szíve túlcsordul,
de száját csukva tartja.*

*Ó ember, hallgass a bölcsesség hangjára.
Hallgass a fény hangjára.
A Kosmoszban lefátyolozott titkok töltik ké fényükkel a teret.
Ké a rabságból a szabadságra vágyik,
előbb válassza szét az anyagot
az anyagtalantól, a tüzet a földtől;
mert tud meg, ahogy a föld a földre
száll alá, éppúgy száll a tűz a tűzre
és egyé válik azzal.
Az ké ismeri a tüzet, mely belsejében ég
leszáll az örökös tűzre
és lakozik ott örökkön át.*

A lefátyolozott titkok a térszeparátorok által vannak elrejtve a teremtmények előtt, és gyakorlatilag minden olyan dolgot jelentenek, amik a párhuzamos univerzumokban léteznek (ezért töltik ki fényükkel azokat a tereket). A tűz elválasztása a földtől a fénylény kiszabadulása az anyagi részecske időtartályából. Ez a tűz nem ég a belsejében, hanem kering és közben a saját egét (gömbszerű hullámterét) kelti.

*A tűz, a belső tűz, minden erő
legerősebbiké, mindent túlszárnyal
és minden földi dologon áthatol.*

A mindenén áthatoló transzcendens időhullámtérrel van szó, amit az időhurkok tüzei keltenek,

*Az embert csak az tartja meg, ami ellenáll.
Ezért a föld tartja az embert; másképp nem létezhetne.*

Az ellenállás reakció, visszahatás, vagyis a kölcsönhatási folyamat. Az anyagi részecske azért tartja meg az embert életben, mert a részecskék időtartályainak hullámterei a távolság függvényében különböző fizikai kölcsönhatások formájában hatnak egymásra (és a lelkekre, fénylényekre). Ettől megfogható a részecskék (lásd a THZ felszínjelenséget).

*Nem minden szem lát ugyanúgy,
mert az egyiknek egy tárgy sajátos alakú és színű.
A másiknak más.
Ugyanúgy a végtelen tűz, színét változtatva
Napról Napra más.*

Vagyis a teremtésben minden szemlélő szubjektív észleléssel bír, az aszimmetria tételnek megfelelően. A Napról Napra más itt: párhuzamos téresszenciáról téresszenciára különbözőt, eltérő belső tartalmút jelent.

*Így beszéltem én, Thoth, bölcsességemből,
mert az ember tűz az éjszakában;
soha sem alszik ki a sötétség fátyla alatt,
soha sem múlik ki az éjszakában.*

*Az ember szívébe néztem bölcsességemmel
és nem viszályt találtam ott.
Szabadítsd fel tüzed a görcölésből testvérem,
nehogy az éjszaka árnyékában legyen temetőd.*

*Halld és vigyázd bölcsességem.
Hol szűnik meg a név és a forma?
Egyedül a tudatban: láthatatlan,
egy fényes sugár; végtelen erő.
A formák melyeket látásod szélesítésével
hoztál létre pusztán okozatok, melyek
okaidat követik,*

Itt a tudat alatt a lélek belső időhurkait összekötő időszálakra gondol valójában (fényes sugár), ami a végtelenbe nyúlik. A formák a térbeli kölcsönhatások során észlelt szerkezetek, az okozatok pedig az idő telési irányának rendezettségére utalnak, ami a téridő jellemző fizikai tulajdonsága (ellentétben az óskáosz ősidejével).

*Az ember testhez kötött csillag,
mígnem legvégül megszabadítja küzdelme.
Csak igyekezet által, a legjobbat adva virágzik új életre csillagod.
Annak csillaga, ki tudja mindenek kezdetét,
azonnal megszabadul az éjszakától.*

Csillag: fénycsillag, azaz fotinó, fénylény.

*Emlékezz, hogy minden mi létezik
csupán más formája annak, ami nem létezik,
Minden minék léte van
más létezésbe megy át;
Kivétel te sem vagy ez alól.*

Ami létezik, annak formája van, ami nem létezik, annak nincs. Ezt a mondatot úgy kell érteni (úgy kellett volna fordítani), hogy a létező dolgoknak más és más formája van, ellentétben a forma nélküli nem létezéssel. A lét más létezésbe való átmenete pedig a formák változását jelenti.

*Ismerd fel a törvényt, mert az minden.
Ne keresd a kívülről eső utat, mert nem létezik,
csak illúzióid csalásában.*

A törvényen kívül eső út a kísértés, ami a teremtés illúziói közötti ellentmondásoknak köszönhető.

*A bölcsesség úgy közelít az ember gyermekéhez,
ahogy ő közelít a bölcsességhez.
Korokon át a fény rejtve volt
Ébredj fel, és légy bölcsé!*

*Az élet titkaiba mélyen elmerültem
keresve és kutatva mi rejtve van.
Halld most, és légy bölcsé!*

*Messze a föld kérge alatt az Amenti termeiben
az ember elől elrejtett titkokat láttam.*

*Gyakran jártam a mélyen rejtett folyosón
néztem a fényt, hol az Élet Virága örökké él.
Figyeltem az emberek szívének titkát,
és azt találtam, hogy az ember sötétben él,
de a nagy Tűz fénye benne rejlik,*

*Az Amenti Urainak színe előtt megismertem a bölcsességet,
melyet az embereknek most továbbadok.
Az Amentibeli Urak mesterei a nagy titkos bölcsességnek,
mely a jövőből a végtelen végéből származik.
Heten vannak ők, fölötte állnak a Hajnal Gyermekeinek,
A ciklusok Napjai, a bölcsesség mesterei ők.
Vajon alakjuk különbözik-e az ember fiainak alakjától?
HÁROM, NÉGY, ÖT ÉS HAT, HÉT, NYOLC, KILENC
az emberek Mestereinek nevei.*

A jövő, a végtelen vége a Teremtő Atya okforrása, vagyis az időszál vége, pontosabban csúcspontja, amiből az egész Életfa kinő. A hét szám, mint a mesterek nevei ez esetben is az egyes leszármazott helytartók csomópontjait jelenti. Az előző táblán nem szerepelt a kilenc, mivel itt egy új információ rejlik a szövegben. A számok összege ugyanis: 3+4+5+6+7+8+9=42, ami az élet száma a számisztikában.

*Messze a jövőből, alakítatlanul és mégis
formát öltve, tanítóként jöttek az emberekhez.
Örökké élnek, de nem emberi életet, mert ahhoz nem kötődnek;
a halál őket nem érintheti.
Uralkodnak mindig végtelen bölcsességgel
kapcsolódva, de még sem kötődve a sötét Halál Termeihez.
Élet van bennünk, mely nem élet.
Mindentől szabadok a mindenség Urai.*

Nem a jövőből jönnek, hanem olyanok, amilyenre az emberek a jövőben válhatnak. Nem alakítatlanok, mert van formájuk, csak nem emberi és anyagi, hanem transzcendens értelemben. Az isteneket (szerinókat) valóban nem érintheti a halál. A bennük lévő élet, ami nem élet azt jelenti, hogy élnek, de nem biológiai, hanem informetria értelemben, mint transzcendens élőlények.

*Tőlük jön a Logosz,
az összehangolt erő mindenütt.
Békéjük hatalmas, mely a kicsiben
rejtőzik és az alakulásban.
Megismertette az ismeretlenben.*

A Logosz az isteni értelem, az istenek kollektív tudata (köztudata). A kicsiben rejtőzik, azt jelenti, hogy ők maguk kicsik (egy időhurok). Életük során megismerkednek az ismeretlennel, vagyis új dolgokat hoznak létre és tapasztalnak meg a teremtés folyamata során.

*A HÁROM őrzi a rejtett mágia
kulcsait, ő a Halál Termeinek létrehozója
erőt sugárzón, a sötétségtől rejtve,
megköti az ember gyermekeinek a lelkét.
Sötétséget sugározva, leköti a lélek erejét;
ő irányítja a negatívot az emberekhez.*

*A NÉGY az, mely kijelöli az erőt.
Ő az Életet irányítja az ember fiaikhoz.*

*Fényből a teste, az arca láng
az emberi lelkeket felszabadítja.*

*Az ÖT, a mágia Ura-
kulcsa a Szónak, mely az emberek között
visszhangot kelt.*

*A HAT a Fény Ura, ő a rejtett Út,
az ember lelkének útja.*

*A HÉT az Ura a hatalmasságnak,
mester ki kulcsa az Őrnek és az Időnek,*

*A NYOLC a fejlődést rendezi.
Méri és kiegyensúlyozza az ember útját.
A KIENEC az Apa, nagy a nyugalma
alakul és változik az alaktalanból.*

*Meditálj a szimbólumokon, melyeket adok,
Az ember előtt ezek rejtett kulcsok,*

*Emelkedj föl hajnali lélek,
Emeld gondolataidat a Fényhez és az Élethez.
Találd meg a számok kulcsában mit neked adok,
a Fényt az életből az életbe vezető úton.*

*Keress bölcsen. Gondolataidat fordítsd befelé.
Ne csukd be elméd a Fény virága előtt.*

*Helyezz testedbe egy gondolat formálta képet.
Gondolj a számokra, melyek téged az Életre visznek,
Világos az Út annak ki bölcs.
Nyisd meg a fény birodalmának kapuját*

*Növeld lángod fényét, mint a hajnali Nap.
Rekeszd ki a sötétséget és élj a világosságban.*

*Vedd magadba ó ember, mintha lényed lenne
a HETET, amely létező, de nem úgy, hogy látszana.
Feltártam immár bölcsességem.
Kövesd az ösvényt, ahogy megmutattam.*

*Bölcsesség tanítói,
Hajnali Nap, adjatok
Fényt és Életet az emberek gyermekeinek!*

Doreal magyarázataihoz kommentárok:

Az ember azért keres mindig könnyebb utat magának, mert egyrészt az út valóban nehéz, másrészt mert a legkisebb kényszer elvét követi.

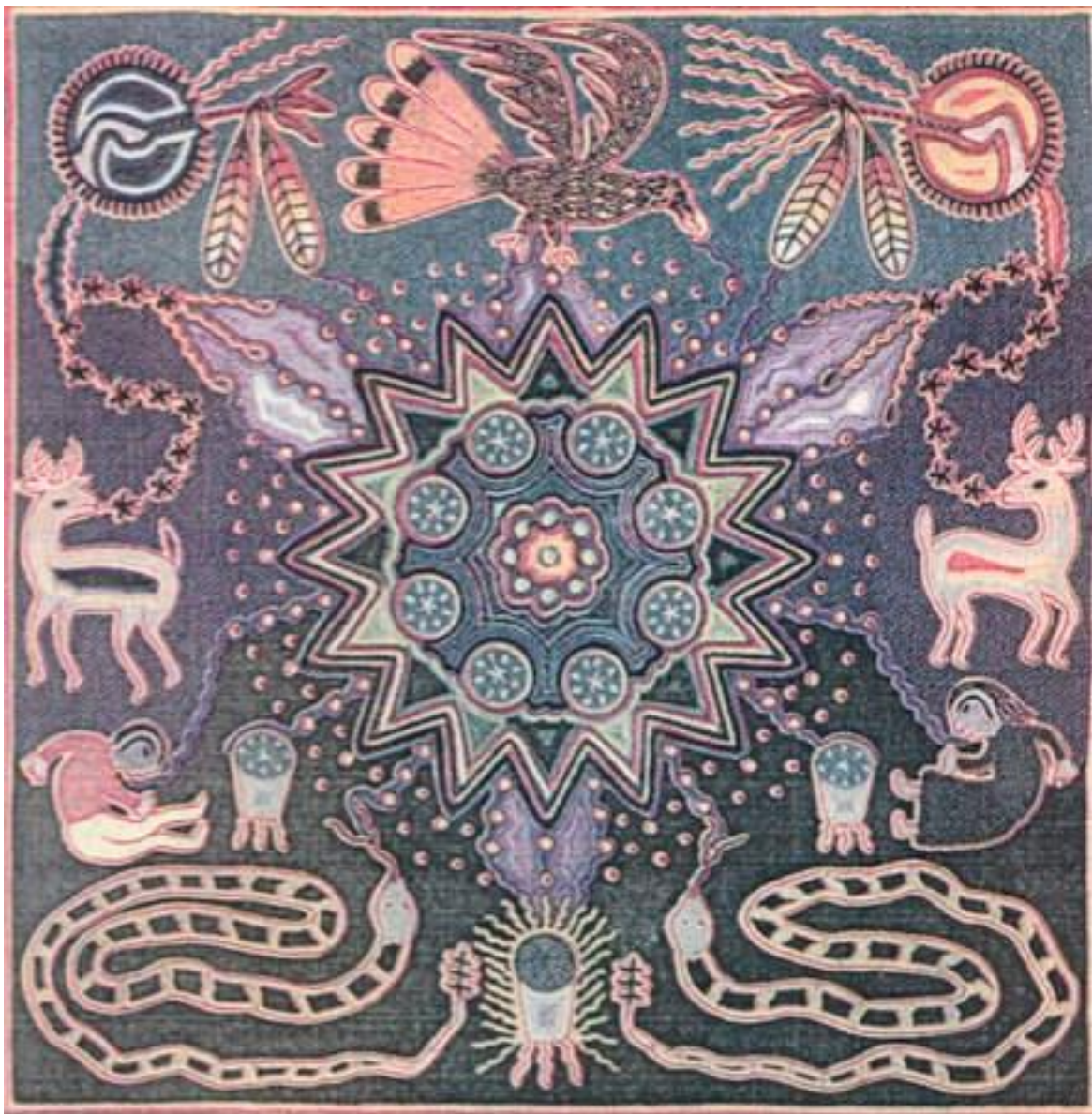
Doreal ebben a magyarázatban több helyen síkokról beszél, ami egy nagyon régi hibája a félművelt és síkagyú misztikusoknak. Itt tereket kellett volna írni.

Az ember azért egy változó tűz, ami soha nem marad ugyanaz, mert egyrészt az időhurkának tachionjait folyamatosan perturbálja az univerzum hullámtere (a háttérzaj), másrészt mert az aszimmetria tétel miatt egyetlen hely és időpont sem ismétlődik meg a rendszerben.

A Fényhordozó valóban a végső, azaz a Teremtő Atya okforrása.

Tartalmuk átfogó, mivel az egész kozmikus térbe kiterjednek, de mégis kicsinyek mert alakjuk központi. Ez a mondat lényegében azt jelenti, hogy az időhurkok kicsik, a hullámterük viszont nagy.

Az Uraik azért adják át a térben való haladásuk nyomán kifejlesztett erőket, mert egyrészt egy időhurokban minden tachion az előtte haladó hullámterében szalad, másrészt mert a beágyazott terek hatnak egymásra, tehát lefelé haladva az Életfán a hullámtér komplexitása is megnő (sűrűsége).

Egy sámán által készített rajz a 16 párhuzamos univerzumról, az Isteni Lélekről és a hozzá kötődő lelkekről. A fénykvantum közepén ott van a forrás elem, a „királynő”.

IV. Smaragdtábla A Megszületett Tér

*Hallgass ó ember a bölcsesség szavára,
hallgasd Thoth-ot, az atlantiszbelit.
Ki ingyen adja bölcsességét, melyet
a ciklus tér-idejéből gyűjtött; titkok tanítója ő,
Thoth, a hajnal Napja, a Fény gyermeke,
hajnali csillagként fénylőn sugárzik; ember tanítója,
a mindenségből való.*

A ciklus térideje, azaz térforrása az a helytartó, aki a jelenlegi teremtetési korszakot vezeti a Naprendszerben.

*Régen gyermekként Atlantisz
csillagai alatt, mely a múltban víz alá került,
álmodtam az emberek fölötti titkokról.
A csillagokba jutni vágyott szívem.
Évről évre tanultam a bölcsességet, egyre újabbat,
követve az utat.
Mígnem végül lelkem nagy kínban elszabadult
láncaitól és elértem a felszabadulást.
Megszabadultam a földi fogságból és a test
szorításától. Az éjszakában villámként cikáztam,
előttem feltárult a csillag-űr.
Szabad voltam az éjszaka fogságától.
Így a nagy űr határáig hatolva bölcsességet nyertem,
mely túlmutat a véges emberen.*

A teste halála után a kiszabadult lelke szabadon röpködött az űrben, és elhagyva a Naprendszert, bejárta az univerzumot. A nagy űr határa az univerzum pereme, ameddig a galaxisok megtalálhatók a téridőben.

*Messze az Űrben lelkem szabadon szállt a fény végtelen körében,
a tudáson túlra ahol a bolygók gigásziak és a képzeleten felülállanak,
Megtaláltam ott is a Törvényszerűt minden szépségben,
mely elevenen működik az ott lakók között csakúgy,
mint az itteniek között.
A végtelen szépségében szállott lelkem,
a távoli térben lakoztak gondolataim.*

A lélek utazásai során kilépett a 4D-s túltérbe, ami tele van fénnnyel, tehát ott az űr nem koromsötét, mint a 3D-ben. A gigászi bolygók azok a mennyei bolygók, amiken a felsőbb terekben a különböző égi lények élnek. Persze vannak ott is olyan bolygók, amik lakatlanok, ahogy a 3D-ben is, mert nem mindegyiken van élet.

*Megpihentem egy szépséges bolygón.
Hol harmónia uralta a teret.*

*Alakzatok jöttek sorban,
Hatalmasan és nagyszerűen, mint a csillagok az éjben;
Harmóniában, egyensúlyban emelkedtek elő
a kozmikus szimbólumai, melyek a törvényt hirdetik,*

*Sok csillagban lakoztam, sok emberi faj világában;
voltak, kik mint a hajnali Nap, hatalmasok voltak,
mások az éj sötétjében botladoztak,*

Nem csak bolygókon járt, hanem csillagokban is. Ez nem csupán azt jelenti, hogy a lelke belerepült a csillagok forró anyagába, hanem azt is (főként), hogy a csillagokban található lokális helytartók, térbuborékkal védett városaiban is vendégeskedett. Ezek az adott bolygórendszer adminisztrációs központjai, a mi Napunkban lévőt hívjuk Aranyvárosnak. A sok emberi faj pedig azt jelenti, hogy egyrészt sok bolygón élnek emberek, másrészt az embernek sokféle faja és alfaja van, amik a különböző világokon az ottani körülményekhez alkalmazkodtak. És ezek közt vannak nagyon fejlettek és fejletlenek is, mind technikailag, mind szellemileg.

*De ezek közül mindegyik felfelé tartott.
A magaslatokból a mélységet kutatták,
és időnként a fényesség birodalmába jutottak,
miután keresztülhaladtak a sötétségen és elnyerték a Fényt.*

*Tudd meg ember fia, hogy Fény az örökséged.
Tudd meg, hogy a sötétség egy fátyló csupán.
Szívedben lepecsételve a fény örököjén való.
Várja a szabadság eljövendő pillanatát
várja, az éj fátylának fellibbenését.*

*Találtam olyan fajt, mely meghódította az étert.
A tértől szabadon, de embernek megmaradva,
az erőt használta mely mindennek alapja.
Messze a térben egy bolygót építettek a mindenséget átfogó erőből;
Alakzatokba sűrítették és egyesítették az étert,
szándékuk szerint.
Minden faj tudományát meghaladva, hatalmas bölcsességük által
a csillagok fiai ők,
Hosszú ideig figyeltem tudományuk,
Láttam miként építenek éterből aranyló gigászi városokat.
Alakítva az elsődleges anyagból,
minden anyag alapjából, az éter messze lendült.*

Az éter itt a világéter, vagyis a téridő hullámtere, benne minden teremtmény hullámterével (kozmosz háttérzaj). Az erő, mely mindennek alapja nem más, mint az időhullámok sodró ereje, mely sugárirányban taszítólag hat minden elért időforrásra. Kellően fejlett technikával anyagot lehet teremteni, amiből tárgyakat, bolygókat, csillagokat lehet létrehozni. Az istenek így csinálták-csinálják az egész univerzumot (teremtőgépekkel). Az éter alakzatokba sűrítése valójában azt jelenti, hogy a megteremtett anyagot holografikus kényszerterrel (gravízióval) megszabott formába kell elrendezni, hogy ne egy alakítatlan kupac legyen belőle. Az elsődleges anyag, minden anyag alapja maga az időhurok, aminek tachionjaiból

másolható, a további időhurkok, amik a komplex időhurok rendszereket, időtartályokat (elemi részecskéket) felépítik. Az aranyló gigászi városok kifejezés utalás az Aranyvárosra. Az éter messze lendült hibás fordítás, helyette: az éter messzire kiterjedt.

*A távoli múltban meghódították az étert,
megszabadulva a kín fogásából;
Elmékben csak egy kép lebegett,
és gyorsan, teremtve növekedett.*

*Aztán lelkem a Kosmoszon át tovább szállt
látva újat és régít;
Megtudtam, hogy az ember kozmikus lény
a Napok Napja, a csillagok gyermeke.*

*Tudd meg ember, bárhol is lakoznál,
lényed a csillagokkal egy.
Tested nem más, mint bolygó,
mely a középpont körül kering.
Amikor eléred minden bölcsesség fényét szabad leszel,
hogy sugározz az éterben.
Egy leszel a Napok közül, mely a sötétből világít -
egy az űrben születettek közül, mely a Fénybe nő.
Ahogy a csillagok az időben elvesztik csillogásukat,
amint fényük a Forráshoz a távolba száll,
úgy halad lelked tovább magad mögött hagyva a sötét éjt.*

Az ember lényé azért egy a csillagokkal, mert az ember egy fénylény, fotinó, a csillagok pedig tele vannak fotinókkal, amik szerteszét repülnek belőlük (ettől látszanak világítani). A test, mint bolygó hasonlat utalás arra, hogy Gaia istennő teste a Föld. A csillagok fénye azért száll a Forráshoz a távolba, mert a szabad fotinók a téridőben a végtelenségig rohannak kifelé az űrben, amíg nem ütköznek bele egy anyagi részecske felszínjenséjébe, ami visszahívja őket. Ha kijutnak az univerzum belső részéből, ahol sok anyag van, az üres űrben a végtelenségig rohannak tovább. A Forrás ez esetben a téridő határain túl lévő okforrás.

*Alakod az elsődleges éterből áll össze,
benned a forrásból jövő Fény, melyet a körben lévő
éter egyesít, és egyre csak lángol,
míg végül megszabadul.
Emeld fel lángod a sötétből,
repülj el az éjből és szabad leszel.*

Az elsődleges éter az időhurokban visszacsatolódo időhullámokat jelenti, illetve ezek informetriailag domináns hatását az elért időforrásokra. Ez nem lángol, hanem tűzből van. A sötétből való felemelkedés kilépést jelent a 3D-s alvilágból az azt körbevevő 4D-s túlvilágba.

*Utam a tér-időn keresztül vezetett,
tudva, hogy lelkem immár szabad,
és tudva, hogy bölcsességet szabadon nyerhetek.*

Végül egy olyan síkra jutottam,
mely a tudástól rejtve van, és még a bölcs sem ismeri.
Mögötte van minden ismertnek,
Akkor, hogy ezt megtudtam
boldoggá vált szívem, mert szabad voltam.
Hallgasd meg, úr szülötte, bölcsességem:
Tudd, hogy te is szabad leszel.

Hallgasd ismét bölcsességem, hogy te is élj és megszabadulj.
Nem a földről való vagy földi ember,
mert szüled a végtelen kozmikus Fény.

Vagyis a lelkek és fénylények nem a Földön születnek, hanem a csillagokban, ahol az őket megteremtő
istenek, szerinók többsége lakozik,

Nem ismered örökséged?
Nem tudod, hogy igazi Fény vagy?
A Hatalmas Nap Napja leszel, amikor bölcsességed elnyered,
amikor a Fénnyel való egységed tudata beléd hatol.

Nem egységednek, hanem egységednek kellett volna fordítani.

Most Neked adom a tudást,
a szabadságot, hogy vándorolj az ösvényen,
melyet bejártam, megmutatva, hogy igyekezettel
el lehet jutni a csillagokba.
Hallgasd ember fia, és tudj rabságodról,
és azt is tudd, hogy hogyan szabadulj.
Kint a sötétben emelkedj fel,
egyként a fénnyel és egyként a csillagokkal.

Vagyis sokkal könnyebb lélekben közlekedni a csillagok és bolygók között, mint nagy munkával úrhajót
építeni, hogy a fizikai testet is magával cipelje (rockázatos módon) az ember.

Kövesd mindig a bölcsesség szavát.
Csak ezáltal tudsz felemelkedni.
Az embert sorsa hajtja a mindenség végtelenjének
Kanyarjaihoz.

Ezek a kanyarok valójában a görbült terek a forrásaik körül. De értelmezhető úgy is a szöveg, hogy a
kanyarok az időhurkok az Életfa csomópontjaiban.

Tudd meg, hogy az egész Űr rendezett.
És csak a Rend által lehetsz a Mindenséggel egy.
Rend és egyensúly törvényei a kozmikusnak,
Kövesd őket és a Mindenséggel egy leszel.

Az úr, vagyis a téridő azért rendezett, mert szabályozott a szerkezete és ezért a hatása, amit a benne lévő

dolgokra gyakorol.

*Az ki követi a bölcsesség útját,
az élet virágára nyitott legyen,
tágítva tudatát a sötétségből
a Mindenség terén és idején keresztül.*

*A csendben mélyen időzz,
míg nem minden kívánságod eltűnik,
Vágyakozástól mentesen beszél a csend
és legyőzi a szó igáját.
Az ételtől visszakozva legyőződ az étel kívánását,
mely a lélek kötődése.*

*A tudat lecsendesítésével végzett meditáció és a vágyakról való lemondás szabaddá teszi a tudatot és
alkalmassá az új dolgok befogadására, mivel nem ragaszkodik tovább a régi dolgokhoz, amik csak
visszahúznák a lelket.*

*Akkor feküdj a sötétbe,
hunyd be szemed a Fény sugara előtt.*

*Irányítsd lelki erőd
tudatodra, lerázva róla az éj szorítását
Helyezd elmédbe a kívánt képet
Képezd a helyet, melyet látni kívánsz,
Rezgesd erőd előre és hátra
Meglazítva lelked az éjszakában
Rezegtesd tiszta erőből,
míg nem lelked szabaddá lesz.*

*Ez a művelet a lélek testből való kiszabadítása a meditáció során, amikor el kell képzelni azt, amit
megvalósítani akarsz. Fizikailag az előre-hátra rezgetés olyan modulált két pont oszcilláció, ami kirázza a
lelket az emberből és így el tudja hagyni a koponyát.*

*Szavakkal kifejezhetetlen hatalmasságú a Kozmosz lángja;
az ember számára ismeretlen síkokban ég;
Győzedelmesen és kiegyensúlyozottan
harmonikus zene szól messze az ember fölött.
Zenével és színekkel dalolva,
ég a Mindenség végtelenjének kezdetétől a láng.*

*A harmonikus zene a szférák zenéje a misztikában, ami a kozmikus háttérzajban megfigyelhető
mintázatokra, a modulált zengésre utal. De ez nem az ember fölött szól, hanem mindenhol, mert a hullámai
mindenen akadálytalanul áthatolnak,*

*Te vagy a lángból jövő szikra!
Színed a lángnak színe; életed zene,
Halld a hangot és szabad leszel.*

Vagyis te, mint fotinó a téged megteremtő felettes időhurok egyik tachionjának virtuális másolata vagy. A színed (azonosítható, egyedi rezgési mintázatot, mert nem optikai színről van szó!) tehát megegyezik annak a tachionnak a színével, amiből születted.

A tudat a Kozmikkussal egyesülve szabad
A Mindenség törvényének rendjével egy.

A lokális, időhurokba zárt tudatosságod a kozmikus tudatossággal, vagyis az Isten köztudatával egyesülve szabad lesz, mert elszakadhat az információ tartalmad a forrásrendszeredtől, és ezáltal áthelyeződhetsz (közlekedhetsz) az Életfán, egyik csomóponttól a másikra másolódva (a szellemed).

Vagy nem tudod, hogy a sötétségből
a fény tova száll. A mindenség szimbóluma ez.

Mond ezt az imát, hogy bölcsességet nyerj.
Imádkozz, hogy a fény mindenhez eljőjön.
„Hatalmas Fény Szellem, amely a Kozmoszon keresztül világítsz,
emeld lángom harmóniában közelebb hozzád.
Emeld fel tüzem a sötétből.
Tűz vonzója, mi a Mindenséggel egy vagy,
emeld fel lelkem te, ki hatalmas vagy és erős.
Fény Gyermek ne fordulj el.
Adj nekem erőt, hogy kohódban elnyerjem az egyesülést.
Te ki minden vagy az Egyben és Egy a mindenben.
Ki az életeddallam tüzével és az elmével Egy vagy.”
Amikor szíved a rabságból megszabadult
tudd meg, hogy számodra a sötétség megszűnt
A térben mindenhol keresheted a bölcsességet,
nem köt már béklyó, mely a testhez von.

Fölfelé haladva a hajnal felé
szabadon cikázz lélek felfelé a fény birodalma felé.
Kövesd a Rendet, kövesd a harmóniát,
szabadon haladj a Fény gyermekeivel.

Keresd és ismerd meg bölcsességem kulcsát,
és biztosan megszabadulsz.

Doreal magyarázataihoz kommentárok;

Itt megint sok butaságot összehordott Doreal a bolygókkal és az univerzummal kapcsolatban. Az viszont igaz, hogy az emberek is részt vesznek a teremtésben, például a saját leendő fizikai testjeik tervezésében és kialakításában. Az ember alakja anyagilag azért ugyanaz, mint a csillagok alapanyaga, mert mindkettő elemi részecskékből (neutron, proton, elektron) épül fel. Az étert viszont nem holmi kozmikus por, meg elsődleges anyag alkotja.

A test elhagyásához nem holmi sajátos görbékre kell gondolni, mert a két pont oszcilláció lineáris mozgást jelent, nem körözüést.

Az ima nem parancs, hanem lehet parancs is. Ez attól függ, milyen célból imádkozunk,

*V. Smaragdtábla
Unal lakója*

*Gyakran álmodom az elsüllyedt Atlantiszról,
mely a kor sötétjében elmerült;
Eonról eonra, szépségben létezett
fényként, mely az éjen keresztül ragyog.*

*Hatalmas erővel, kormányzott a földön
az Úr Atlantisz Napjain.
A népek királya, a bölcsesség tanítója,
a Suntalon keresztül sugárzó
az út mutatója, a Templomlakó, az UNAL-I TANÍTÓ.
Ő volt a föld fénye Atlantisz ege alatt.*

*A Suntal magyarul: Szón-tál, vagyis a téridő buboréka, égboltozata (Sun=Nap, Son=Fiú), mert a tál:
edény, félgömb alakú térfogat.*

*Tanító egy mögöttünk lévő ciklusból
Testben élő, de mégsem ember, hanem a ciklus egyik
Napja, az előrehaladott.*

*A mögöttünk lévő ciklus egy korábbi teremtetési ciklust jelent, a ciklus Napja pedig azt, hogy az illető már
akkor megvilágosodott és szellemi vezető (lélekcsoport vezető) lett belőle.*

*Tudd, hogy Horlet, a tanító
nem volt földi lény.
A múltban egykor, amikor Atlantisz hatalommá vált,
megjelent az, kínél a bölcsesség kulcsa volt,
hogy a bölcsesség útját mindenkinek megmutassa.*

*A Horlet magyarul: óra-lét, vagyis idő-létező. Ez a lény egy istenség volt, aki valahonnan az univerzumból
jött ide tanítani a helybelieket.*

*Feltárta a siker, a fény útját, az emberek között.
A sötétséget megoldva, vezette az emberi lelket
fölfelé arra a magaslatra, mely a Fénnyel egy.*

*Részekre osztotta a királyságokat.
Tíz volt számuk, és emberek fiai
uralkodtak ott.
Egy királyságba ember feletti erővel templomot épített.*

*Az ősi királyságok száma a tíz okforrás tiszteletére lett meghatározva. Azért csak egy királyságba épített
templomot, mert az egyik okforrás, a Teremtő Atya jobbos forgású Binduja az, amelyikből az első
teremtmény, az Isten (főszerán) keletkezett, akiből aztán az összes többi teremtmény létrejött. Vagyis ez a
templom lényegében magát a teremtés téridő buborékát jelképezi.*

*Az éterből hívta le anyagát,
Ytolan erejével öntötte a formát
A formákba teret ütött elméjével.
Mérföldről mérföldre felfelé gyarapította a szigetet,
és a templom térről térre hatalmasra nőtt
Feketéllőn, mint amilyen a tér-idő sötétje,
a fény lényegét mélyen belé rejtette.
A templom gyorsan életre kelt,
A Templomlakó szavától alakot öltve
az alakítalanból előhíva formálódott.*

*A templomot teremtőgéppel építette, a kivetített gravíziós formát frissen létrehozott anyagi részecskékké
töltve fel. Ytolan magyarul: Í-tól-an, vagyis égi Istentől. De pontosabb lenne Í-tól-van-nak mondani:
Istentől van. Nem a formákba teret ütött elméjével, hanem a térbeli formát kivetítette a lelkéből (a
gravíziót). A sziget gyarapítása arra utal, hogy nem csupán az épületet, de alatta a szárazföldet is hasonló
technikával készítette, ki tudja miért. Ugyanakkor az a tény, hogy a templom több (párhuzamos) terű volt
és fekete, mint az üres téridő hullámtere, de benne fény volt, arra utal, hogy a szövegnek van egy mélyebb
időfizikai jelentése is. Tehát nem csupán arról van szó, hogy Atlantisz szigetén templom épült, hanem
egyben a téridőben keletkező isteni lélek részecske születéséről is szó van, igaz nagyon röviden és képletesen.*

*Ezután belülre nagy termeket helyezett
Az éterből hívta le a formát.
Bölcsességét elméjéből ültette belé.*

*Alakítalan volt ő a templomban, és
alakja mégis emberi test.
Emberekkel lakozott,
ki nem volt ember.
Szokatlan volt és különbözött tőlünk
Hármat választott ekkor az emberek közül.
Ezek lettek szóvivői.
Hármat választott a legkiválóbbak közül
kik Atlantisszal fenntartották kapcsolatát.
Ők voltak a hírvivők, kik üzeneteit hozták
az emberek királyainak,*

*Másokat is magához hivatott,
bölcességéből nekik is osztott,
aztán az emberek közé küldte őket
UNDAL szigetére,
hogy világosság jöjjön az emberek közé.*

*Az, kit kiválasztott, tizenöt évig
tanult. Mert csak így nyerhette el a megértést,
és vihetett emberek közé a fényt.
Így keletkezett a Templom
az emberek Tanítójának lakhelye.*

Jelenleg, ha valaki kellően tehetséges és intenzíven tanul, akkor leg hamarabb tíz év alatt juthat el a megvilágosodásig, de persze ezt véghezvinni olyan nehéz, hogy nem sok tanítványnak sikerül. A tizenöt éves képzés tehát egy optimális sebességnek felel meg.

*Én, Thoth, a sötétségben és a fényben egyaránt
a bölcsességet kutatva, fiatalságomban hosszú időken át utaztam
mindig új ismeretre vágyva.
Sok igyekezet után a Három közül egy
hozzám a fényt hozta el.
A Templomlakó akarata volt, hogy engem
a sötétségből a világosra vigyen.
Elvitt ezért, a templom mélyébe a nagy Tűz elé.*

*Hatalmas trónján ült a Templomlakó,
fénybe öltözötten, tűz cikázott ruháján.
Letérdeltem a nagy bölcsesség előtt,
érezve, hogy a fény hullámokban áthat.
Hallottam akkor a Templomlakó hangját:
„Sötétség jöjj a Fényre. Hosszú ideig kerested a világosságot.
Minden lélek a földön, ki megoldja béklyóját,
azonnal megszabadul az éjszaka sötétjétől.
A sötétségből immár felemelkedél, célodhoz egyre
közelebb jutsz. Lakozz itt gyermekeim közt, őrizd
a bölcsesség által összegyűjtött feljegyzéseket.
Légy szerszáma a Fénynek,
Készülj arra, mit tenned kell.*

*Bölcsesség őrzője leszel az Atlantiszra jövő sötét korokon át.
Lakozz itt és igyál minden bölcsességből,
míg a titkok és a rejtelmek számodra megvilágosodnak.”*

*Aztán válaszoltam a Ciklus Urának, mondva
„Ó Fény, mely az emberhez szállsz alá,
adj nekem bölcsességedből,
hogy legyek emberek között tanító.
Add nekem Fényed, hogy szabad legyek.”
Aztán szólt ismét hozzám a mester:
„Korról korra élj a bölcsességgel,
Igen, amikor Atlantisz fölött az Óceán összecsap,
tartsd a fényt a rejtett sötétségben,
mely, ha hívod, mindig eljön.
Menj és gyarapítsd bölcsességed.
Nőj a fényen keresztül a végtelen határáig.”*

A Ciklus Ura azt jelenti, hogy minden teremtetési ciklusnak (az Univerzumban, a galaxisban, a Naprendszerben) van egy kijelölt, illetve választott vezetője, akit az istenek maguk közül jelölnek ki a feladatára. Ő az, aki elmondhatja magáról, hogy nekem adatott minden hatalom a Földön.

*Hosszú időn át lakoztam a Templomlakó otthonában,
míg nem a Fénnyel Eggyé váltam.*

*Aztán az ösvényt a csillagokba követtem
járva a Fényhez vezető utat.
Mélyen a föld gyomrában az úton,
megismertem a fent és a lent titkait;
Az Amentíhez vezető utat járva
megismertem a törvényt, mely a világot egyensúlyban tartja.
A föld rejtett kamráiba vitt bölcsességem,
az úton mélyen a föld kérge alatt vezetett,
mely az ember előtt hosszú ideig rejtve marad.
Még több bölcsesség tárulkozott elém
és így birtokomba került az ismeret:
úgy találtam, hogy minden mindennek része,
nagyobb és még nagyobb, mint amit ismerünk.
Kerestem a végtelen közepét hosszú időn át
A mélyben egyre több titokra leltem.*

*Most, hogy visszatekintek az időn,
tudom, hogy a bölcsesség kötetlen,
egyre csak bővül a korocon át,
egy a végtelennel, és mindennél nagyobb.*

*Fény szóródott akkor Atlantisz földjére.
És a sötétség mindenhol rejtve volt.
Aztán a fényből a sötétségbe hullt Atlantisz.
Kik a magaslatokra jutottak büszkékké lettek tudásukra és rangjukra.*

*Mélyre hatoltak a tiltottba,
megnyitva a lefelé vezető kaput.*

*Még több tudást kutattak,
hogyan előhozzák a mélyből.*

*Kiegyensúlyozott legyen, ki mélyre száll,
mert fény híján rabságra jut.
Tudásukkal ők a tiltott kapukat megnyitották,*

*Othonából mindezt látva a Templomlakó az Agwantin ült.
Lelke Atlantisz fölött szabadon barangolt.
Látta, amint az atlantisziak varázslataikkal
kinyitották a kaput, mely a mélységes bajba visz.
Gyorsan visszaszállt lelke a testbe.
És az Agwantiról (nincs magyar megfelelője,
egyfajta semlegességet jelent) felemelkedett.
Hívta három futárát, és*

kijadta a parancsot, mely megállítja a világot.

Az atlantiszi vezetés (politikusok, tudósok, katonák) olyan tudáshoz (mágia technikákhoz) jutottak hozzá, aminek megfelelő kezelésére erkölcsileg nem voltak felkészülve, így az visszaütött rájuk (megbosszulta magát). Nem tudjuk, mik voltak ezek, de az is lehetséges, hogy veszélyes tértechnológiai kísérleteket végeztek, próbálva olyan eszközöket kifejleszteni, amilyen csak az isteneknek és a legfejlettebb idegen civilizációknak van.

A világ megállítása egyrészt ősi varázsló rítus az indián látóknál, ami lehetővé teszi a valóság látását. Másrészt ez esetben inkább egy szándékosan előidézett időmegállásról lehet szó, olyan isteni technikáról, amivel a 3D-s al térben lokális időtlenség hozható létre. Erről a technikáról még semmit sem tudunk, azon kívül, hogy lehetséges.

*A föld kérge alatti mélységbe, az Amenti termeibe
a Templomlakó sietve ment.
Hívta az erőket, melyeknek a Hét Űr
parancsolt;
A föld egyensúlya átbillent
És Atlantisz a sötét hullámokba süllyedt.*

A jelenlegi ismereteink szerint a Föld egyensúlya a közeledő Hold gravitációs vonzása miatt billent meg, ami megváltoztatta a forgási időt, a keringési pályát és a forgási tengely dőlésszögét. A Föld közelében elhaladó Hold Atlantisz fölött érte el perigeumát (földközelpont), ami óriási földrengéseket és szökőárakat (hiperdagályt) okozott és végül a sziget megsemmisüléséhez és elsüllyedéséhez vezetett.

*Bezárult a kinyitott kapu
elzáródott a lefelé vezető út.
Minden sziget kivéve Unalt,
és a Templomlakó szigetének egy részét,
víz alá süllyedt.
Az Unalon lévőket a templomlakó megőrizte, hogy legyenek tanítók,
a fény elhozói azok számára, kik ezután jönnek,
és kiknek tudata még csak pislákoló.
Hívott ekkor engem, Thothot;
parancsot adott:
„Thoth, mentsd minden bölcsességed,
minden feljegyzésed és mágikus
képességed!
Menj őrizve tanítóként a feljegyzéseket,
míg a Fény az emberek között felnő.
Hosszú ideig rejtőzködve lángholj az emberek között.
Csak a megvilágosodott ismerjen rád.
Az egész föld fölött hatalmat adunk,
szabad vagy ezt elfogadni vagy elvetni.
Gyűjtsd most Atlantisz népét össze.
Vidd őket és fűszereket a kőbarlangok népéhez,
Khem gyermekeinek földjére.”*

Atlantisz pusztulásával a lakosság java odalett, s velük pusztult az a tudás is, ami a vesztüket okozta. A környező szárazföldekre (Amerikába, Afrikába) menekülők csak a tudásuk és technikájuk töredékét tudták magukkal vinni és tovább adni, de idővel ez is odaveszett az évezredek viharáiban.

*Ezután összefogtam Atlantisz fiait.
A hajóba tettem a feljegyzéseket,
és az elsüllyedt Atlantisz emlékezetét.
Összeszedtem erőm, hatalmas varázslatok eszközeit.*

*A hajóval fölrepültünk a következő hajnalon.
Magason a templom fölött lebegtünk,
hátrahagyva mélyen a termekben a Három futárt
és a Templomlakót.
A hullámok a templom fölött összecsaptak,
elzárták a ciklusok Uraihoz vezető utat.
Csak annak ki a bölcsességet ismeri, nyílnak meg
az Amentihez vezető kapuk*

Elgondolkodtató, hogy a szövegben miért nincs egy picinyke említés sem arról, pontosan mi is okozta az özönvizet és Atlantisz elsüllyedését. Vagy nem akart erről Thoth nyilatkozni vagy kivágták a szövegből.

*Gyorsan menekültünk a hajnal szárnyán,
egészen Khem gyermekeinek földjéig,
ahol erőmmel lehengerelve őket, kormányoztam, és a Fényre
felemeltem az ott lakókat.
Mélyen a sziklák alá rejtve várja hajóm az időt,
hogy az ember szabad legyen.
Föléje egy jelet tettem, mely oroszlán testű emberi fej.
Alatta van hajóm az utazásra várva,
amikor majd az embernek szöknie kell.*

Érdekes kérdés, hogy vajon 13000 év után milyen állapotban van ez az úrhajó. Még ha meg is találánánk és ki is ásnánk, akkor is valószínű, hogy nem tudnánk mit kezdeni vele, annyira megette a rozsda. Ha nincs a Szfinx kötőmbje alatt az úrhajó, az csak azt jelentheti, hogy valamikor korábban már szükség volt rá és kiemelték onnan az őseink, hogy felhasználják (mint hadihajót), ahogy azt a következő szövegrész javasolja is.

*Tudd meg embernek fia, hogy a jövőben majd
a mélyből betolakodók jönnek,
És akkor ébredj fel bölcs.
Használd hajóm és könnyedén győzől.*

*Mélyen a jel alatt nyugszik titkom.
Keresd és találj meg a Piramisban.
Egymáshoz vezet a Kulcskő;
Mindegyik kapu az életbe visz.
Kövessd a kulcsot, melyet magam mögött hagytam,
Keresd és az élethez vezető kapu tied lesz.*

*Keress a Piramis mély a járatában,
melynek falban a vége.
Használd a HETES kulcsát.
És aláhull neked az út.
Nos, bölcsességem neked adom.
Az utamat neked feltárom.
Kövesd hát. Fejtsd meg titkaimat.
Az utat megmutattam!*

Jelenleg egy olyan járatról tudunk, aminek a vége egy falban, pontosabban egy ajtóban végződik, és nem tudjuk, mi lehet mögötte. Ez a Gantenbrink-aknának elnevezett járat, amit egy távirányítós robottal sikerült felderíteni a 90-es években.

Doreal magyarázataihoz kommentárok:

Ehhez a táblához ismét sok zagyva magyarázatot fűzött Doreal. A legfontosabb, amit mondhatok, hogy amely szónak nincs magyar megfelelője, az eleve magyarul van, ezért nem is kell lefordítani. Az atlantisziak nem térhajlító gépeket használtak, hanem olyan gépeket, amik már eleve görbült (nem hajlított!) tereket keltettek, különféle célokhoz. Az űrhajó üzemanyaga pedig valóban a Napból nyert és elraktározott energia, csak nem elektromosság, hanem maga a téridő és a fény. Ezzel a témával részletesen a térugrással foglalkozó írásokban lesz szó. Mivel az űrhajó igen nagy volt, nem valószínű, hogy hagyományos módszerrel elásták volna, főleg mivel maga Thoth mondja, hogy mélyen van elrejtve. Inkább a fedélzeti tértechnológiával csinált egy barlangot a mélyben, majd beleugrott a hajóval és ott leparkolta, aztán ástak egy felvezető járatot, aminek kapuját álcázták és védelmi rendszerrel lezárták. A szeizmográfus mérések szerint egyébként valóban van egy alagút a Nagy Piramis és a Szfinx között a mélyben, de javarészt beomlott és az egyiptomi kormány nem engedélyezte a feltárását.

Norvég minta a kötött pulóveren. A fénycsillag ábrázolása a népművészet által.

VI. Smaragdtábla A mágia kulcsa

*Hallgass, ember, a mágia bölcsességére.
Hallgass az elfeledett hatalmas tudásra.
Hosszú-hosszú idővel ezelőtt, az első ember
idejében a népek éppúgy, mint most
sötétséggel és fénnel töltődtek el;
És míg egyesekbe a sötétség
rezgett, másoknak fény töltötte be a lelkét.*

*A mágia magyar szó, jelentése: mag-ja, vagyis a tudás lényege, forrása. Ez a tudás a teremtéssel, az isteni
tűzzel (tachionnal) kapcsolatos, és emiatt hívjuk a nagy tűzrakást máglyának.*

*Igen, hosszú ideje tart e harc;
a sötétség és a fény között
örökös a versengés.
Korokon át hosszú volt a háború;
Az ember fölött ismeretlen
hatalmas erők cikáztak.*

*Követőikbe belézállt a sötét
és küzdöttek a fény ellen;
De voltak kiket a fényesség járt át,
és legyőzték az éjt.
Bárhol lennél, bármely korban és síkon
megismered a sötétséggel való csatát.
Hosszú idővel ezelőtt a hajnalnak Napjai,
leszálltak és a világot telítve találták sötétséggel.
Ott, a múltban kezdődött
az időtlen ideig tartó harc sötétség
és fény között.*

*Akkoriban sötétséggel eltöltve
éltek sokan, a fény bennük csak pislogott.*

*A sötét mesterek azt kutatták, hogy
a sötétrel hogyan tudnának mindent megtölteni;
Azt keresték, azt kutatták, hogy hogyan
csábítsanak mindenkit az éjbe.
A Fény mestereivel szembeszálltak,
teljes erővel küzdöttek a sötétből.
Csak azt keresték, hogy az embert
a sötét éjbe kötő köteleket feszesebbre húzzák,*

*Ezeket a sötét mestereket nevezzük ma sátánoknak, ördögöknek, démonoknak, rossz szellemeknek. A
dolgozók sötétrel való megtöltése valójában azt jelenti, hogy tudatlanságba próbálják taszítani a többi embert*

(lelkét), hogy könnyebben manipulálható és uralható legyenek. A lelkek rabszolga sorba taszítására azért van szükség, mert a hatalom gyakorlásához alattvalók kellene, és a lelkek sokkal jobban használhatóak erre a célra, mint a gépek vagy mesterséges intelligenciák. Ez a doktrína egyébként a mai napig sem változott meg a Földön és még sokáig nem is fog.

A Fekete mágia volt a fegyverük,
Sötét varázslattal ezt az emberbe helyezték,
és az ember szíve sötét varázslat rabja lett.

Egymást támogatva rendezett csapatokba
a sötétség testvérei egyre csak gyülekeztek körökon át.
Ellenségei ők az ember fiának,
Titkos egységben harcoltak,
ám néha az ember felfedte
gonoszságuk,
Mindig szövetségben, a fénytől az éj sötétjébe rejtve,
titkosan, csendben használják erejüket,
Rabságba ejtik és lekötözik
az ember szívét.

Láthatatlanul jönnek és távoznak,
Az ember tudatlanul letről hívja őket elő.
Sötét az út, melyen a sötét testvérek járnak,
melynek sötétje nem az éj sötétje.
Szálnak a földön körbe-körbe, átjárnak az emberi álmokon.
Erőt a körülöttük lévő sötétből nyernek,
És hívják az embert lakhelyéről
számára sötét utakon.
Az ember elméjéig felérnek,
és köré borítják a fátylat, ami alatt
egy élten keresztül vakká lesz a lélek,
Az ember így az éjszaka fátylának
béklyójában él.
Hatalmasok e hatalmak a tiltott tudományok terén
Tiltottak ezek a tudományok, mert anyaméhük az éj.

A tiltott tudomány valójában azt jelenti, hogy a felhasználható mások elnyomására, ami ellentétes az Isten azon törvényeivel és törekvésével, hogy minden teremtménye számára biztosítsa a szabadságot, az eredményes fejlődés érdekében.

Hallgasd, figyelmeztetésem:
az éjszaka béklyójától légy szabad.
Ne add lelked a sötét testvéreknek,
Emeld szemed állandóan a Fényre.
Tudd meg, hogy szorongásod
csak a fátyol miatt van.
Igen, vigyázz figyelmeztetésemre:
és igyekezz egyre csak fölfelé,

emeld lelked a Fényre.

*A Sötétség testvérei azokat kutatják, kik
a fény útján már hosszan vándoroltak,
Mert jól tudják, hogy azoknak, kik a Nap felé indultak el
a fényes úton erejük egyre csak nő,
és ha ők velük szövetségre lépnek,
a fényre szánt többi gyermeket is visszahúzzák,*

*A fátyol egyrészt a felejtés fátyla, amin áthatolva a lélek feltudati részéből kitörlődnek az információk.
Ezért születnek az emberek üres fejjel, kitörölt feltudattal erre a bolygóra, illetve ezért olyan nehéz a testen
kívüli élmény során szerzett tudást visszahozni ide. Másrészt a fátyol a térszeparátort jelenti, ami
elválasztja egymástól a párhuzamos univerzumokat és elszigeteli a 3D-s teret a 4D-stől. De meg lehet
tanulni ezen fátylak megkerülését és a túlnani dolgokra való emlékezést. A misztikában továbbá fátyolnak
nevezik az anyagi részecskéik THZ-it is, amik a megfoghatóság látszatát keltik,*

*Hallgass arra, ki hozzád jön.
De mérlegeld, hogy szavai valóban a fénytől jönnek-e.
Mert sokan vannak, kik a sötét fénybe merülnek,
de ettől még nem a Fény fiai ők,*

*Könnyű az út, amit mutatnak
De hallgass szavamra:
A fény csak ahhoz jön el, ki
igyekszik felé.
Nehéz az út, mely a bölcsességbe vezet.
nehéz az út, mely a fényhez elvisz.
Sok lesz a kő utadon, melyekre rátalálsz,
és sok lesz a hegy, melyeken a fényhez
ösvényed vezet.
Tudd meg, hogy ki ezeken túljut,
szabaddá válik,
Ne kövesd a sötétség testvéreit.
Légy mindig a Fény Gyermeke
Mert tudd meg, hogy a Fény
győzelemre ítéltetett és az éj sötétje
elvész a Fényből.*

*Hallgass a bölcsességre:
A sötétség tulajdonságai a Fényével megegyeznek,*

Vagyis a démonok is fénylények, csak a szándékaikban különbözők a „rendes” fénylényektől.

*Ha a sötétet száműzik, és a fátyol fellibben,
a sötétből elővillámlik a fény.*

*Ahogy a sötétség fiai az emberek között vannak,
úgy lakoznak a világosság fiai is a földön.*

Ők a sötéttel ellentétben az embereket megszabadítani akarják,
Erejük hatalmas.

Ismerik a törvényeket, és
a bolygók nekik engedelmeskednek,
Állandó harmóniában és rendben
működnek, megszabadítva az ember szívét.
Titkon és rejtve járnak ők is.
Az emberek őket sem ismerik,
De tudd, hogy veled vannak
örökké és mutatják az utat.
Mindig a sötétség ellen küzdöttek,
legyőzve a végtelen időt.
Végül győzedelmeskednek
és tanítókká lesznek, elvezetve az éj sötétjét.

A bolygók alatt itt nem az égitesteket, hanem az általuk képviselt szellemi minőségeket, archetipikus tulajdonságokat kell érteni.

Igen, tudd meg, mindig mögötted állnak ők.

A Nap erejét hirdetik a tanítók,
Láthatatlanok az ember őrei.
Nytva az út annak ki a Fényre jutni
tiszta szívből vágyik.

Megszabadultak a mesterek a sötét Amenti termeitől.
Szabadok a teremtől melyben az életet
a felsőbb vezeti.
Napok ők és a Hajnal Urai,
és a fény fiaiként az emberek közt
világítanak,
Emberhez hasonlók, és mégis mások,
Sohasem voltak megosztva a múltban.
Egyek voltak az örökös egységben,
a téren át az idők kezdetétől.
Felszálltak a Mindenség Egységéhez,
fel az első térből, mely alakítatlanra
formálódott.

Ezek a mesterek istenek, akik szoftveresen egy köztudatba kapcsolódnak, ezért egyek az örökös egységben.
Az első tér az alfa téridő, amit a Mindenható főszerán kelt.

Az embereknek feltárták a titkot,
melyek megőrznek minden veszedelemtől.

Az ki az útra lép,
szabad kell legyen az éjszaka sötétjétől.
Meg kell hódítania az alakítalat.

*Meg kell hódítania a félelem szellemét.
A titkokhoz a megismerésen át kell jutnia,
haladva az úton mely a sötétségen át vezet,
és amelyen célja mindig a Fény.
Akadályok lesznek útján, de tartson ki a Napig.*

*Halld: a Nap jelkép, mely az út elfogyásakor fényességet ad.
Most átadom a titkot, hogy hogyan ismerd meg a sötét erőt.
Találd meg és hódítsd meg az éjszaka keltette félelmet.
Csak ha felismered, tudod legyőzni a gonoszt.
Csak megismerve lehet a fény a birtokod.*

Ennek köszönhető, az ókori Nap kultuszok, Napisten vallások, szárnyas napkorong ábrázolások, stb.

*Átadom a titkot, melyet ismernek mind a mesterek,
E tudás a sötét félelmek közül mindet legyőzi.
Használd e bölcsességet,
amit most rád hagyok,
Légy a sötét testvérek felismerője.*

*Amikor az érzés rád tör,
hogy a sötétség kapuja közel,
vizsgáld meg szíved, és lásd,
hogy az érzés belülről jön-e.
Ha a sötétséget saját gondolataidban érzed,
űzd el őket elmédből.
Küldj rezgést testeden keresztül
először rendezetlent, majd másodjára rendezettet.
Ismételd ezt többször, míg az érzés eltűnik,
Indítsd a hullámot az agyközpontban.
Írányítsd fejedtől a lábaid felé.*

*Ez a mágiatechnika egy elme és test tisztítási gyakorlat, amikor először zajjal (rendezetlen hullámtérrel),
majd harmóniával (rendezett hullámtérrel) írja felül a lélek önmagát (a szellemét) és a testét vezérlő
kényszerteret (aurát). Az agy közepén lévő lélek részecskéből kell elindítani, végig az egész testen.*

*De ha úgy találod, hogy nem szíved sötét,
tudd meg, hogy egy erő irányul feléd.
Csupán megismeréssel győzheted ezt le.
Csupán bölcsességgel remélhetsz szabadulást.
A tudás bölcsességet ad: a bölcsesség
hatalom. Szerezd meg és hatalmat nyersz.*

*Az erő kívülről érkezik. Az ilyen manipulatív gondolatokra, telepatikus sugallatokra mondjuk azt, hogy
eszébe jutott (valahonnan kintről).*

*Keress előbb egy sötéttel átitatott helyet.
Húzz magad köré egy kört.*

Állj a kör közepén egyenesen,
Mond ezt a formulát és megszabadulsz.
Emeld fel kezéd a sötét térben fejed felé.
Csukd be szemed és irányítsd a fény felé.
Hívd a Fény Szellemét a tér-időn át
mondván a következő szavakat:
„Töltsd be fénnel testem ó Élet Fénye,
töltsd be testem Életszellem.
Jöjj a sötétben világító Virágból hozzám.
Jöjj hozzám a tereméből, ahol a hét Úr kormányoz.
Nevükön szólítom a HÉTET; a HÁRMAT; a NÉGYES; az ÖTÖT;
a HATOT; a NYOLCAT – a KILENCET;
hogy engem megsegítsenek, a sötétből megszabadítsanak,
Nevükön szólítom őket, hogy megmentssenek az éjszaka sötétjétől:
UNTANAS, QUERTAS, CHIETAL,
és GOYANA, HUERTAL, SEMVETA-ARDAL.

A védőkör valójában egy védőgömb síkmetszete, amivel a mágusnak önmagát kell körbevennie a gyakorlat elvégzése előtt. Az érdekes kérdés, hogy miért más sorrendben említi a hét számot, előre véve a Hetet? A hét név egyébként magyarul nagyjából így hangzik: Un-tan-ász, Kér-t-ász, Ki-e-tál, Goj-anya (Gaia?), Úr-ér-tál, Szem-vét-a-ár-dal.

Neveiteken szólítalak és könnyörgők,
szabadítsatok meg a sötétségből és töltsétek belém a Fényt. ”

Tudd meg, ha ezt megteszed,
megszabadulsz a visszafogó béklyóktól,
melyeket a sötétség testvérei tettek rád.
Vagy nem látod, hogy a neveknek ereje van,
hogy a rezgéseken keresztül a béklyóból téged felszabadítsanak?
Használd ezt testvéreid megszabadítására.
Hogy a sötétből ők is megszabaduljanak,

A nevek ereje abból a törvényből adódik, miszerint a forma és a rezgés egymást idézik,

Mert testvéred segítője vagy.
Ne hagyd őt a sötétben tévelyegni.

Most rád hagyom varázslatom.
Vedd magadhoz és maradj a Fényhez vezető úton.

A Fény szálljon rád, és szálljon rád az Élet
Légy a fenti ciklus Napja.

Doreal magyarázataihoz kommentárok;
Amint arról az előző táblánál már volt szó, a Suntal-nak azért nincs magyar megfelelője, mert magyarul van és jelentése: téridő.
Az nem igaz, hogy a Fehér Testvériségnek nagyobb hatalma lenne a Fekete Testvériségnél, mivel mindkét

csoport ugyanazon erők és képességek használatával gyakorolja hatalmát és tevékenykedik. A teremtésben hosszú távon mindig a szimmetria érvényesül, vagyis kiegyenlítődik a fény és a sötétség harca. Ez a szakrális küzdelem (szent háború) mozgatja az egész rendszert.

Fény a fényben. Egy lengyel csatorna fedlap, rajta az oktagram, és a belerajzolt hexagram. A térkvantum a fény egy speciális esete, másodlagos fény. Ez a szentlélek, kihez imádkozunk. Ez az az eszencia, mely kitölti az egész Omniverzumot, mindent áthat. Nem lehet a Szent Lélek (Szent Szellemet) csak úgy kiterjeszteni valakire, mert eleve benne kell, hogy legyen. Amiben/akiben nincs, az nincs is. Létezni csak a Szent Lélek terében lehet, mert ez a téridő, jele a hatágú csillag. És ott van a közepén a „királynő”.

VII. Smaragdtábla A hét Úr

*Hallgasd szavam,
Nyisd ki elméd, és ágyazd magadba bölcsességem,
Sötét az út melyen most utad visz.
Számos omladék fekszik rajta.
Keressd állandóan a több bölcsességet.
Szerezd meg és fény kíséri utadat.*

*Nyisd ki lelked a kozmikusnak
és hagyd magadba áramlani mintha
egy volna veled.
A Fény örök és a sötét elmenekül.
Keressd mindig a fényt.
Tudd, hogy a fény megtölti lényed
a sötét így nyomban eltűnik,*

*A lélek megnyitása a kozmikusnak azt jelenti, hogy a lélek részecskében tárolódó szellem szoftveresen
összekapcsolódik az isteni köztudattal, ahonnan szinte bármely információt le tud kérni a maga számára
(tanul), illetve telepatikus kapcsolatba tud lépni bárkivel a hálózatban (az időszálakon keresztül).*

*Nyisd ki a lelked a Fény testvéreinek,
Engedd őket magadhoz és megtelsz fénnyel.
Emeld tekinteted a kozmikus fény felé.
Szemed előtt a fény lebegjen.
Csak a bölcsesség fényének megszerzésével leszel
a végtelen céllal egy.
Keressd az örök egységet.
Célodban keresd szakadatlan a fényt.*

A végtelen cél az új dolgok létrehozása és megtapasztalása, vagyis az információ.

*A Fény véges és végtelen egyben,
csak az emberi éjszaka sötétíti el.
Emeld fel a sötétség fátylát és egyesítsd a fényt.*

*Hallgasd szavam, mely a Fény és az Élet hangján énekel.
Az űr mezőin a fény uralkodik,
és mindent áthat lángnyelveivel.
Keress, kutass a sötétség fátylán keresztül;
valahol biztosan találsz egy rést.
Elrejtve és az ember által elfeledve;
a véges mélyén találod a végtelent.
Elveszetten is élünk
hat át mindent a végtelen Elme, mely a Mindenségben él.*

A sötétség fátylán lévő réseket azok a pontok, ahol a tudatlanság világába beszivárog az információ a külső világból és végső soron a mindentudásból. Ilyenek az ősi legendák, mítoszok, mesék, feljegyzések, tanítások, műtárgyak, médiumi üzenetek, prófétálások, stb.

*Az egész Ūrben csupán egy bölcsesség létezik,
Bár megosztottnak tűnik, de az Egyben egységes.
Minden mi létező a fényből származik,
És minden fény a Mindenségből.*

*Minden mi teremtetett a renden alapszik;
Törvény uralja az űrt, melyben a végtelen lakozik,
Az egyensúlyból származnak a ciklusok,
és harmóniában a végtelen végéig tart idejük.*

*Tudd meg, hogy az űr-idő messzeségében
a végtelen is megváltozik,
Halld a bölcsesség szavát.
Tudd, hogy a Mindenség örökkön át a Mindenségből való.
Tudd, hogy idővel a bölcsességet elnyerheted
és az úton még több fényt találsz.
Igen, találád meg az örökké távolodót,
a célt, mely Napról Napra elillan előled.*

*Az űrben a téridő hullámtere úgy változik meg, hogy a görbülettségének csökkenésével a gravitáció annyira
legyengül, hogy végül a hullámok taszítási vektorai által a dolgokra kifejtett erő nagyobb lesz. Vagyis nagy
távolságban az égitestektől a gravitáció látszólag taszítóvá válik. Az, hogy a Mindenség a Mindenségből
való, tautológia, vagyis a létezés egy öntartalmazó, ellentmondásos halmaz. Az örökké távolodó a múlt,
mert az időhullámok (múltszférák) örökké távolodnak a forrásuktól (jelenponttól). Ezt megtalálni csak úgy
lehet, ha visszacsatolásba kényszerítjük, megőrizve ezáltal a hullámrétegek modulációjában tárolódó
információt.*

*Hosszú ideje már, hogy
az Amenti termeiben, én Thoth, a ciklusok Urai előtt álltam,
hatalmasak voltak ők erejük fényében,
hatalmas volt fölfedett bölcsességük.*

*Először a Templomlakó vezetett hozzájuk. Azután
Szabadon járhattam hozzájuk akaratom szerint.
Gyakran mentem a sötét úton az örökkön égő fény termébe.*

*A ciklusok mestereitől sok olyan bölcsességet tanultam,
mely a fönti ciklusokból származik,
Oly bölcsességek ezek, melyek a Mindenség végtelenjéből valók.
Sok kérdést intéztem a ciklusok Uraihoz.
Hatalmas volt a bölcsesség mellyel válaszoltak,
Most adok a bölcsességből, mely a végtelen
tüzéből pattan elő.*

A fönti ciklusok kifejezés azt jelenti, hogy a földi teremtetési ciklusok beágyazódnak a jóval nagyobb, galaxis, illetve még nagyobb univerzum szintű teremtetési ciklusokba. A ciklusok Urai az azokat megszabó és létrehozó lokális helytartó istenségek,

*Messze a sötétben trónol a Hét Úr,
a felettünk lévő ciklusokból jövő tudat egységei ők.
Az embert ciklusában a végtelen tudáshoz
vezetik, Heten vannak; erejük hatalmas.
Hangjuk rajtam keresztül szól az emberekhez.
Időről időre elébük álltam
hallva szavukat,
mely nem hangként érkezett.*

Itt megismétli azt az információt, ami már korábban is sejthető volt a szöveg alapján, hogy a Hét Úr az Életfán az a hét csomópont, megtartó időhurok (szerinó), ami (aki) a Teremtő és a földi emberek lelke között található. A szavuk nem hangként (közegben terjedő rezgéshullám) érkezett, sem pedig Hangként (transzcendens időhullám rétegek modulációja), hanem az élvonali időszálakon keresztül, egyfajta belső sugallatként.

*Egyszer azt mondták;
„Akarsz-e bölcsességet?
— Keresd a láng közepében.
Akard-e a hatalom tudását?
— Keresd a láng közepében.
Akarsz-e az lenni ki maga
a láng közepe?
— Keresd hát saját lángodat.”*

A láng közepe a tűz közepe, pontosabban az időhurok közepe, ami körül a tűz tachionok keringőznek. Itt található a szívpon. Ha a tűzre úgy tekintünk, mint tachionikus hullámtérre, akkor a közepe a jelenforrása.

*Sokszor beszéltek hozzám,
tanítva nem e világi bölcsességre,
megmutatva a fényesség új
ösvényeit.
Tanították a fenti törvényt,
hozzá gyakorlatot adva.
Elmondták a törvényt, a Mindenség rendjét.
Szólt hozzám ismét a HÉT:
„Az idő mögül messziről érkeztiünk,
elindultunk a Tér-idő mögül.
Igen, a végtelen végeről jöttünk, amikor
még neked és testvéreidnek
nem volt alakja, minket a Mindenség rendje formált.
Nem ofyanok vagyunk, mint az ember,
bár egykor emberi alakban éltünk.
A nagy ürességből kaptuk formánk a Rend és a Törvény által.*

*Mert tudd meg, hogy minek alakja van, a valóságban alakítatlan,
és csak szemeid számára szilárd.”*

A fenti törvény az, ami a felsőbb térdimenziókban ismert és érvényes, de hatóköre kiterjed az összes alsóbb (beágyazott) világra is. Az idő (tér-idő) mögül érzettünk azt jelenti, hogy térugrással közlekedve érkeztek a Naprendszerbe a nemtér-nemidőn keresztül (a végtelen vége). A nagy üresség az őskáosz, a Rend és Törvény a főszerán (Isten) hullámterének rendező ereje. A dolgok alakítatlansága utalás az anyagi rendszerek mélyén megbújó transzcendens lényegre. Ezen szilárdnak tűnő anyagi világ látszatjelenségét a részecskék közti kölcsönhatások biztosítják,

*És ismét szólt a HÉT:
„Ó Thoth, Fény fia szabad a fényes
úton felfelé haladni.
Míg végül minden egyesül.*

*A Rend alapján keletkezett formánk;
HÁROM, NÉGY, ÖT, HAT, HÉT, NYOLC, KILENC,
Tudd meg, hogy ezek a ciklusok számai
melyekből mi az emberekhez alászállunk,
És mindegyikünknek egy kötelességet kell
végbevinni; mindegyikünknek egy erő felett hatalma van.
Egyek vagyunk ciklusaink lelkével.
Mi is célunk felé tartunk,
Az emberi képzeletet felülmúlva,
mely a végtelen mindenségnél tovább terjed
az időben, mely még nem is jött el.
Mindnyájan egyes leszünk a még nagyobbal,
mely a Mindenség.
Idő és Tér csak egyre körbe jár.
Ismerd meg törvényük és szabad leszel.
Igen, légy szabad, hogy a ciklusok közt legyen mozgástered,
és elhaladhass a kapuban lakozó örök előtt.”*

Ezek a számok nem a ciklusok sorszámai, hanem az egymásba ágyazottságot jelentik, aminek az Életfán a rang felel meg. A mindegyikünknek egy erő felett hatalma van rossz fordítás. Ez nem azt jelenti, hogy hétféle erő van, és ezekből egyet-egyet uralnak ezek az Urak, hanem hogy mindegyikünknek az egyetlen erő (időhullámok taszító hatása) felett van hatalma (tudja, hogy kell használni). Az idő, mely még nem jött el a jövőtér, ami közeledik a szemlélő jelenpontjához. Az idő és tér azért jár körbe, mert a forrásuk egy és ciklikusan hurokba zárt. A kapu szónak több értelme is van itt. Egyrészt jelenti az időbeli ciklusok közötti átjárást a fogalomnak abban az értelmében, hogy valaki átviheti a következőbe az összegyűjtött tudását a lelkében. Másrészt jelenti a párhuzamos terek közötti átjárókat, a felsőbb és alsóbb terek közötti térkonverziós átjárókat, valamint utalhat az istenek által használt időalagutakra is, amiken keresztül időutazást lehet végezni a múltba-jövőbe. Ezen kapuk mindegyike védett és őrzött (határőr angyalokkal) és csak megfelelő engedéllyel lehet rajtuk átkelni.

*Aztán hozzám beszélt a KILENC:
„Eonról eonra léteztem, nem ismerve az életet
és nem ismerve a halált.*

Mert tudd meg, hogy távol a jövőben
halál és élet a mindenséggel eggyé válik,
Az egyik a másik egyensúlya által tökéletes;
a Mindenség Egyesültségében egyik sem létezik,
E ciklus emberében az életerő megfellebbezhetetlen,
de a növekvő élet a Mindenséggel egyesül.
Itt én nyilvánítom meg ciklusod.
De igazából már időd jövőjében vagyok,
Mert számomra az idő nem létezik,
mert világomban az idő valótlan,
mi mind alakítatlanok vagyunk,

A Kilenc nevű szerinó azért van az ember idejének jövőjében, mert ami az ő számára a jelen, az nekem, a külső megfigyelőnek még a jövő, mivel a róla tudósító időhullámok még nem értek oda hozzám. Tehát ez a kijelentés valójában minden teremtményre érvényes, általános törvény. A szerinó számára az idő nem létezik kifejezés valójában nem azt jelenti, hogy az időtlenség vagy időmegállás állapotában van, mert ez a szemlélő számára holtponti állapot. A valóságban itt inkább arról van szó, hogy olyan a szemléletmódja, úgy érzékeli a környezetét, hogy a múlt idővisszhangjai és a jelen domináns hullámterei egyszerre láthatóak, így minden időpillanat egyszerre létezik a számára, benne. Tehát a lineáris idő érzékelés élménye a valótlan a számára. Ezt nevezzük mindenidő állapotnak,

Életünk sincs, csupán létezésünk
tökéletesebb és szabadabb, mint a tied.

Az élet fogalmának szűkebb értelmében (biológiai élet) a fénylényeknek nincs életük. A tágabb értelmében (informetriai élet) viszont ők is élnek. Informetriai értelemben csak az okforrások nem élnek, mert azok csak vannak, illetve léteznek egymás számára.

Az ember egy láng, mely helyhez kötött.
De mi ciklusunkban örökké szabadok vagyunk,
Tudd meg, hogy mikor a fölötted nyúló ciklusokba jutsz,
az élet maga a sötétbe hull.
És csak a Lélek lényege marad hátra.”

Az ember egy fénylény (időhurok), mely téridőhöz kötött, mivel a fotinók csak abban képesek megmaradni. A szerinók viszont szabadok, mert képesek kimenni a téridőből a nemtér-nemidőbe és térugrással közlekedni. A fölötted nyúló ciklus ez esetben nem az időben tágabb ciklust jelenti, hanem a térben kiterjedtebbet, vagyis a 3D fölötti 4D-s túlteret. Amikor egy ember oda jut, a biológiai élete véget ér (sötétbe hull), és csak a lélek (ami az ember lényege, információ tartalmának hordozója) megy tovább, kilépve a testéből.

Aztán a NYOLCAS Úra szólított engem:
„Mindaz mit tudsz, csekély az egészhez képest.
De ez az egész még nem érintett téged.
A távoli úrban, ahol a Fény a legfelsőbb szinten uralkodik,
ott értem a Fénybe.
Alakot öltöttem, de nem úgy, mint te.

Fény test volt alakítatlan formám.
Nem vagyok élő és nem vagyok holt.
Minden létezőt ismerek,
Keresd az utat a sorompókon túl.
Menj az Úton, mely a Fényhez visz."

A fényttest egy fotinó, vagyis maga a fénylény. Azért nevezi alakítatlannak, mivel emberi szemmel nézve pontnyi méretű. Nyitott informetria rendszerként a mindentudás állapotában van. A sorompók a térszeparátorok,

Ismét szólt a KILÉNC:
„Táld meg az utat. Nem lehetetlen a tudat felnövése.
Mert mikor a Kettő Eggyé vált és
az Egy a Mindenséggé,
tudd, hogy a sorompók megnyíltak,
és te az úttól megszabadulsz.
Nőj a testből a testetlenbe,
és az úttól megszabadulsz."

A kettő eggyé válása a dualizmus (megosztottság, kétség) vége, a teremtetési ciklus végén.

Időtlen időközön át figyeltem, megismerve a mindenséghez vezető utat.
Most gondolatomat Minden Dologhoz emelem.
Figyelj és halld, ha hívásom felcsendül:

„Mindent átható Fény,
mely Egy mindennel,
áradj hozzám a járatokon.
Jöjj, hogy megszabadíts.
Tégy engem Eggyé a Mindenség Lelkével,
mely az éjszaka feketéjén keresztül sugároz.
Hadd legyek szabad a tér-időtől,
és az éjszaka fátylától.
Én, a Fény gyermeke parancsolom:
Tégy a sötétségtől szabaddá."

Az áradj hozzám a járatokon rossz fordítás, helyette: áradj hozzám minden irányból. A Mindenség Lelkét manapság inkább Szentlélek vagy Nagy Szellem néven emlegetjük. Fizikailag egy fénylény csak akkor szabadulhat meg a téridő fogságából, ha maga is szerinóvá válik. Ezt a mitológiákban úgy emlegetik, hogy az Isten egy halandót jutalmul istenné emel (halhatatlanná tesz). Nem tudjuk, hogy kell ilyesmit csinálni, de elég ritka lehet, mert nem sok említés történik róla.

Alakítatlan vagyok a Fény-lélek számára,
De fénysugárzó alakítatlanság az enyém.
Tudom, hogy a sötétség kötőereje
a Fény láttán eloszlik,

A fénysugárzó alakítatlanság arra utal, hogy a fotinók is képesek magukból újabb fotinókat másolni, amik

szétszaladna a forrásrendszeréből.

*Most átadom e bölcsességet.
Légy szabad.
Élj a fényben és a csillogásban.
Ne fordítsd el fejed a fénytől.
Lelkéd a fény birodalmában honol.
Mert te is a Fény gyermeke vagy.*

*Fordítsd gondolatod a külvilág helyett
belülre.
Találd meg ott fénylő lelkedet.
Tudd meg, hogy te vagy a mester
és belülről minden feltárulkozik.
Nőj fel a Fény birodalmába.
Tartsd gondolataidat a Fényben.*

*Tudd meg, hogy a kozmosszal egy vagy.
Egy láng, mely a Fénynek gyermeke.
És most halld figyelmeztetésem:
Ne engedd gondolataidat máshová fordulni.
Tudd meg, hogy a fényesség testeden keresztül árad szét.
Ne fordulj a Fekete Testvérektől érkező sötét fényesség felé,
hanem tartsd szemed nyitva
és lelked legyen a Fénnyel mindig egybehangolva.*

*Fogadd meg e bölcsességet és vigyázd.
Hallgasd szavam és engedelmeskedj.
Kövessd a fénybe vezető utat,
és az Úttal egy leszel.*

Doreal magyarázataihoz kommentárok:

A tűz nem a tudat szimbóluma, hanem az maga (a tachion). Az pedig, hogy a tűz a meg nem nyilvánultból jön, valameddig megnyilvánul, majd eltűnik, azt jelenti, hogy az időhurokban keringő virtuális tachionok ciklikusan keletkeznek és megszűnnek.

Az eredeti végtelen atom az okforrás, sugárzása az időhullámtér.

A hét kozmikus tudat a térben nem kívülrebbre esik az elsődleges periódustól, hanem azon belül található, mivel egymásba ágyazott terekről (bétatéri szerinókról) van szó. Az elsődleges periódusra használt Yod kifejezés héber szó, de magyarul jobb-nak kell ejteni és a Teremtő Atya jobbos forgású, tachionikus eseményhorizont rétegeit jelenti valójában.

A végtelen része a még nagyobb térnek, amelyet transzcendensnek hívunk. Ez így igaz, és őskáosz a neve. Az idő-tér spiráljait az embernek tudatosan meg kell ismernie, mielőtt mozogni tudna bennük. Ez így igaz. Erről szól az időfizika. Kár, hogy nem sokan törik magukat ezért a megismerésért a Földön jelenleg. A többi magyarázat megint csak misztikus hablaty, ami Doreal hozzá nem értését dicséri.

*VIII. Smaragdtábla
A misztériumok kulcsa*

*Áadtam immár tudásom,
rád bocsátottam a fényt.
Halld és fogadd bölcsességem,
mely a fenti és lenti síkokról való.*

A fenti és lenti terekről, téresszenciákról való.

*Nem olyan vagyok, mint az ember,
mert a dimenzióktól és a síkoktól
megszabadultam.
Mindegyik formám változik,
Tudom immár, hogy az alakítatlan
mindenhol ott van, ahol forma kél.*

*A dimenziók között vannak időbeliek és térbeliek, illetve akadnak köztük síkbeliek is, de ez a kifejezés csak
és kizárólag a 2D-s térdimenzióra használható helyesen. Itt a dimenziók alatt a térdimenzió szinteket érti
a szerző, a síkok alatt pedig egy adott szinten létező párhuzamos tereket.*

*Nagy a Hetek bölcsessége,
hatalmasok ők odaát.
Erejük nyilvánvaló,
a túloldalról irányítanak,*

A túloldal a 4D-s túlvilág, ami a 3D-s alvilág térszeparátorain túl van (ana és keta irányokba).

*Halld a bölcsesség szavait,
halld és tedd őket magadévá.
Találd meg bennük az alakítalat,
Találd meg a túloldalt megnyitó kulcsot.
A titok rejtett tudás.
Ismerd meg, és tárd fel.
Találd meg a mélyre rejtett bölcsességet
és legyél a sötétség és Fény tanítója.*

Ezek a javítások és hozzászólások a smaragdtáblákhoz épp ezért készültek,

*A körülöttem rejlő titkok mélyen ülnek,
Rejtve a múlt misztériuma.
Keresd azt kulcsaimmal,
és biztosan megtalálod az utat.
A hatalomhoz vezető kapu rejtve,
de ki eléri, rajta átmehet.
Tarts ki a sötét ösvényen.
Juss túl a sötétség lakóján.*

*Emeld tekinteted a Fény síkjára,
és a Fénnyel egy leszel.*

*Az ember alakzato^k változásának folyamata,
melyek nem evilágiak,
Idővel az alak^talanba belenő,
mely egy más síkon van.
Tudd, alak^talanná kell válnod
mielőtt a fénnyel egy leszel.
Hallgasd szavam, mely a Fény ösvényeiről szól,
megmutatva a beteljesülést, mikor a Fénnyel
egyesülsz.
Kutasd a föld közepének titkait.
Tanuld a létező törvényt, mely
az elsődleges köd erejével a csillagokat egyensúlyban tartja.
Keresd a Föld életének lángját,
fürödj a láng sugarában.
Kövesd a három sarkú ösvényt, míg magad is tűzzé válsz.*

Vagyis az ember nem ebből a 3D-s anyagi világból származik, hanem máshonnan jött ide (transzcendens világból), és az a feladata, hogy tovább menjen ebből az átjáróházból. Az alak^talanná válás azt jelenti, hogy meg kell szabadulni a formákhoz való kötöttség és ragaszkodás illúziójától, ami megakadályozza az embert a továbblépésben. A föld közepének titkai kétféleképp értelmezhetők. Egyrészt a Föld, mint bolygó közepén található lokális helytartó, Gaia szerinő működését kell megérteni. Másrészt meg kell ismerni a neutron (Föld) részecske belső működését, azt a folyamatot, ahogy a közepéből elindul az időhurkok, fraktális elburjánzása egy hármás elágazásból (háromfelé történő tachion kiágazásból). Az elsődleges köd ereje a téridő hullámterének sodró, ide-oda ráncigáló hatása. A három sarkú ösvény ismételten utal a hármás tachion elágazásra. Ez azért fontos, mert minden időtartály rendszer ebből keletkezik (lélek és anyagi részecské^k).

*Beszé^lj hangtalan beszéddel
azokhoz, kik lent lakoznak,
Lépj be a kék fényű templomba
és fürödj meg ott a mindennek éltet adó tűzben.*

A hangtalan beszéd a telepatikus gondolatközlés lélektől lélekig (nem agytól agyig). Azok lakoznak lent, akik a 3D-s alvilágban tartózkodnak. Ezek egy része testben él, mások viszont kísértetként grasszálnak szabadon körülöttük (külöⁿféle okokból). A kék fényű templom az Isten temploma, mivel a mi téresszenciánkat kéltő tachiont a főszeránban kék jelzőszínnel jelöljük és így különböztetjük meg a többi univerzumok Atyáitól. Ez a templom a 4D-s túlvilágon található egyébként itt a Földön jelenleg.

*A bölcsesség a sötétbe rejtve,
De amikor a lélek lángja kigyúl,
megtalálod a bölcsességet és a Fény szülöttet,
a fény alak^talan Napját.*

*Keress még több bölcsességet.
Keresd a láng közepén.*

Tudd, hogy csak ha igyekezettel áldozol
árad a fény elmédbe.
Bölcsességgel szóltam,
hallgasd szavam és engedelmeskedj:
emeld fel a sötétség leplét;
Sugározd Fényed az Ösvényen.

Beszéltem a régi Atlantiszról
beszéltem az Árnyék Királyságának napjairól,
beszéltem e királyság fiairól, kiket
a földi ember a mélységből idézett,
hogy hatalmat nyerjen.

Messze a múltban mielőtt még Atlantisz létezett
éltek emberek, kik a sötéthez fordultak
sötét mágiaival, lényeket idézve
az alattunk lévő mélységből
És jöttek ezek ciklusunkba
alakítatlanul egy másik rezgéskörből.

Az indián varázslók (lásd Don Juan tanításait) ezeket a lényeket nevezik szövetségeseiknek. De nem minden szövetséges ilyen lény és nem minden ilyen lényből lehet szövetséges a varázsló számára!

Az emberek nem látták őket.
És csak vér által nyerhettek formát,
csak az emberen keresztül juthattak a világba.
A múltban a mesterek leigázták őket,
és visszatértek oda, ahonnan előjöttek.
Volt azonban ki itt maradt,
az ember által ismeretlen terekben és síkokban rejtőzve.
Atlantiszon árnyként éltek ők,
és időnként az emberek között
alakban megjelentek.
A kormányokba bekerültek
emberhez hasonló alakban.
Tudásukkal a királyokat szolgálókká tették,
átvéve az irányítást a népek felett.
Csak mágiaival lehetett ezt tisztán látni.
Csak hang által nyilvánult meg igazi arcuk.
Az árnyék birodalmából jöttek,
hogy szétrombolják Atlantiszt
és uralkodjanak az ország felett.

Jelenleg is vannak ilyen lények a Földön, ami meg is látszik a bolygó általánosan lepusztult, haldokló állapotán és reménytelen helyzetén. Ez van, ha a mesterek nem végeznek mestermunkát és nem zavarják el az összes rosszfiút az óvodából. A hang által megnyilvánuló igazi arcuk azt jelenti, hogy a gondolataik csak telepatikusan voltak észlelhetőek, s ezáltal lehetett felfedni hazugságaikat. Mivel szóban könnyű hazudni, gondolatban nehéz.

*De tudjátok meg, hogy a Mesterek,
a nagy mágusok a kígyót
leleplezték és helyére visszaparancsolták,
A mesterek az embernek átadták
a szót, melyet csak ember tud kiejteni.
Így a kígyó álarca gyorsan porba hullt
és az emberek könnyen elűzték a bestiát.*

Itt a fordítás egyértelműen félreértésekre ad okot, mivel a kígyó szimbóluma mindig a tachiont jelenti az időhurokban (saját farkába harapó). Valószínűleg az történt, hogy Doreal a fordítás során a keresztény mitológia hatására a bibliai kígyó történetet vélte felfedezni ezen sorokban. Eme torzítás miatt nehéz pontosan visszafejteni az eredeti értelmét, de valószínűleg arról lehet szó, hogy a tachion virtuális elágazási rendszerének köszönhető a teremtés, az illúziók létrejötte, és ezt legyőzni, megszüntetni és elűzni csak az időrendszerek ismeretében lehet. A kígyó álarcának porba hullása azt jelenti, hogy megfelelő technikával megsemmisíthetők a lezármazott virtuális időrendszerek (annihiláció).

*De vigyázzatok a kígyó él.
Rejtekhelyéről a világra les.
Láthatatlanul sétálnak közöttetek,
ott ahol a rítusok elhangzanak,
Idővel, ahogy az idő múlik,
ismét emberi alakot öltenek,*

Vagyis nem szabad bizonyos misztikus, vallásos, okkult rítusokat végrehajtani, mert azzal megidéződnek ezek a lények és újra esélyt kapnak rá, hogy belekavarjanak a földi eseményekbe. Az emberi alakot öltésük történhet normál reinkarnációval, virtuális test kivetítésével (kísértet, démon), illetve megszállottsággal (mint a vudunak nevezett sötét mágia esetén, amit tévesen neveznek egyesek vallásnak).

*A mesterek megidézhetik őket
a feketék és a fehérek egyaránt,
de csak a fehérek tudják őket visszafogni,
míg a test lakóhelyük,*

*Ne keresd az Árnyék birodalmát,
mert a gonosz biztosan megjelenik,
És csak a Fény mestere
győzi le a félelem árnyékát.*

Félni mindig attól szoktunk, amit nem ismerünk. Az ismert dolgok, még ha veszélyesek is, kezelhetők és kördában tarthatók. Ezért a legnagyobb veszélyt mindig a saját tudatlanságunk jelenti ránk nézve.

*Tudd meg testvérem,
hogy a félelem nagy akadály.
Légy mindennek mestere a fényben,
és az árnyék azonnal eltűnik,
Halld és vigyázd szavam,
A Fény szava világos.*

Ne keresd az árnyék völgyét,
és a Fény egyszerűen jön el.
Lásd meg bölcsességem mélységeit.
Az embernek a rejtett tudásról beszéltem.
Messze utaztam a tér-időn át,
egészen ennek a ciklusnak
a végéig hatoltam.
A nagy sorompóra rátaláltam,
mely az embert e ciklusból távozni nem engedi.
Igen, láttam a sorompót őrző kutyákat.
Arra várnak ki a sorompón keresztül jutni igyekeznek,
A térben, hol az idő nem létezik a ciklus óreit halványan láttam.
Csak szögekben mozognak ők,
A görbülő dimenzió lefoglalja őket.

A jelenlegi ciklus végéig való előreutazásnak két módja van fizikailag. Az egyik, hogy az isteni mindentudás (adattár) intelligens kiszolgáló rendszere képes előre kiszámolni, jóslni az eseményeket, trendeket (extrapoláció) és ezt meg is mutatja, virtuális valóságként kivetítve azt a felhasználónak. A másik, hogy az istenek által működtetett időalagutakon keresztül előre-hátra lehet utazni az időben, igaz csak az alagút megnyitása és lezárása közti időtartományon belül, és így információkhoz lehet jutni a múltban vagy jövőben történetekről.

Az adott ciklus végén azért van sorompóval lezárva az út, hogy az egymástól elszeparált teremtségi ciklusok, információsan ne fertőzzék meg egymást, vagyis a következő ciklus tiszta lappal indulhasson, a rendszergazda istenek terveinek megfelelően. Az őrkutyák (cerberusok) a külsőb órei, olyan triász szerinő határőr angyalok, akik dolga korlátozni a lelkek és fénylények mozgását térben és időben. Azért triász, mert Cerberusnak a mitológia szerint három feje volt. Ők akadályozzák meg, hogy a teremtmények átmehessenek a térszeparátorokon, illetve a térbúrán.

A térben, hol az idő nem létezik: ez a 4D-s téridő, mivel ott nincs lineáris idő, csak mindenidő állapot. Az örök mozgásának jellegzetességei a fizikai tulajdonságaikkal függenek össze, amit jó tudnia egy parafelderítőnek, ha el akarja hagyni a Naprendszeret.

Különösek és félelmetesek
a sorompó őrkutyái.

A tér határáig követ tudatuk,
ne gondold, hogy a testbe visszaszállva megszabadulsz tőlük;
a lelket a szögleteken át követik,
Csak a kör ad menedéket,
mentsd magad a szögekben lakóktól.

Az őrkutyák úgy próbálják visszatartani a lelkeket a térbúrán való átkeléstől, hogy letöltik maguknak a lélek személyes akasháját a Jupiter akashából és átnézik, az illető félelmei után kutatva. Aztán olyan alakot vetítenek ki maguknak, ami az illető számára a legfélelmetesebb, legriasztóbb, és ebben a formában kergetik meg, hogy elvegyék a kedvét a szökéstől. Egyszer engem is megkergettek ezek, és bár nagyon gyorsak és lerázhatatlanok, mégis úgy vettem észre, hogy amikor visszabújtam a testembe, befejezték az üldözést és visszatértek az őrhelyükre. Nyers fizikai erővel, illetve hagyományos mágia technikákkal nem lehet legyőzni őket, csak ésszel. Azért viszont nagyon meg kell dolgozni...
Azért követik a lelket szögletekben, mert jobban fel tudnak gyorsulni egyenes vonalban repülve, mint

kanyarodva. A csekély tömegtehetetlenségük miatt képesek rövid úton megállni, illetve szögletes irányváltást végezni. A körpályán, ív mentén való mozgás főleg nagy sebességeknél olyan nagy gyorsulással jár, hogy az időhurkaik nem képesek azt elviselni a deformációjuk miatt. A lelkék és fénylények ezért szeretnek egyenes vonalban repülni a céljukhoz, de eltérő fizikai szerkezetük miatt a különféle teremtmények egy picit eltérő mértékű gyorsulási tehetetlenséggel bírnak, így a manőverező képességük is eltérő.

Egyszer a múltban a sorompót megközelítettem,
és azokon a partokon, hol az idő nem létező,
láttam a sorompó őrktűjének alakítatlan formáját.
Igen, az idő mögötti ködben találtam rájuk;
ők messziről kiszimatoltak, felemelkedve
a nagy harangot megkorgatták, mely a ciklusokon
áthallatszik, és a téren keresztül lelkem felé indultak el.

Azok a partok, hol az idő nem létező: ez megint egy utalás a 4D-re. Az idő mögötti köd ellenben utalhat arra is, hogy a Naprendszer határán található a heliopauza, egy ritkás űrléggör, gázfelhő (Kuiper-övezet). Az őrktűjék természetesen nem kutyák és nem szimatolnak, de jók az érzékelők és képesek több százezer (ha nem millió) kilométerről észrevenni egy porszemnyi méretű lelket az űrben. A nagy harang, mely a ciklusokon áthallatszik egy olyan modulált térrezgés, amit ők maguk keltenek a mozgásuk során, vagyis nem láthatatlanok és észlelhetetlenek.

Gyorsan menekültem előlük
vissza az idő elgondolhatatlan végéből.
De mindig mögöttem voltak
és egyre csak hajszoltak,
az ember számára ismeretlen szögekben mozogva.
Igen a partokon, ahol az Idő-térnek vége
találkoztam a sorompó őrktűjével,
melyek tombolnak, ha a lélek a sorompón át akar lépni.

Az ember számára ismeretlen szögek 4D-s, illetve 5D-s futási pályák, vagyis térváltásokkal és térugrásokkal képesek beérni a leggyorsabb menekült is. A partok, ahol az idő-térnek vége ez esetben a nemtér-nemidőt jelentik, mivel a Naprendszer az idősemmiben is védve van az illetéktelen ki és beugróktól. A határőrök nyilván azért jelentek meg a szerzőnek őrktűjaként, mert életében ezektől félt a legjobban.

Körökben menekültem vissza testemhez.
Menekültem, és ők mindig mögöttem voltak,
Igen, az üldözők fáradhatatlanoknak bizonyultak,
kérésre a szögeken át hogy lelkemet elfogják,

Valójában nem körökben, hanem spirálvonalban.

Tudd meg,
hogy a lélek mely a sorompókhoz
közelíteni mer, rabságba eshet.
Az idő mögötti őrktűjék elfogják, és addig sínylődik rabságban,
míg a ciklus befejeződik és hátramarad.
Egész addig, míg a ciklus tudat távozik,

A rabság csak lehetőség, nem bizonyosság. Ezt inkább úgy kell érteni, hogy a Naprendszerben egyes helyeken, illetve azon kívül a mélyűrben és más csillagrendszerekben vannak különféle lélekcsapdák, térszárványok és egyéb mágikus veszedelmek, amikbe beleszaladhat a zöldfülű lélek és ott ragadhat. Ezeket a fejlettebb lelkek és civilizációk arra használják, hogy távol tartsák a dolgaitól a parafelderítőket, illetve elfoghassák a kémeket. Emellett egyes természeti jelenségek is vendégmarasztalóak lehetnek, mint például a neutroncsillagok és fekete lyukak, amikbe belezuhanva odaragad a lélek részecske és a teremtési ciklus végéig ott is marad, képtelenül az elmozdulásra (miközben a rázuhanó anyag betemeti). Innen kiszabadulni csak akkor tud, amikor véget ér az adott teremtési ciklus és lebontják az adott égitestet a helytartók (milliárd évekbe is beletelhet).

*Testembe szálltam és a szög nélküli köröket megalkottam,
és megalkottam az alakot,
mely formámból való.*

*Testem az egyik körbe helyeztem
és megszabadultam hajszoelőimtől, akik
az idő köreiből elvesztek,*

*De még most is, mikor testemen kívül vagyok,
vigyáznom kell, hogy szögekben keresztül
ne mozdogjak, mert a lelkem sosem lesz szabad.*

*Tudd, hogy a sorompó őrkutyái csak szögekben mozognak,
és sohasem a tér görbületeiben.*

Csak kanyarodva tudod őket elkerülni.

Ha szögletesen menekülsz, elfognak.

Őrizd meg tanácsom:

Ne próbáld áttörni a sorompót, mely a túloldalra visz.

Kevés azok száma, kik a túloldalon

ragyogó nagyobb Fényre sikerrel jutottak,

A szögekben mozgás tipikusan megfigyelhető a térugrással közlekedő földön kívüli űrhajóknál is. A térszeparátort nem lehet görbült pályán mozogva (keringve) áttörni, csak ha merőlegesen nekiszalad a lélek, vagyis szögletesen kifordul a térből. A nagyobb Fény a 4D-s túlvilág türkiz (kékeszöld) fényét jelenti.

Tudd meg, hogy az örök

lelkeket keresnek, hogy rabságba ejtsék,

Hallgasd figyelmeztetésem és tartsd magad ehhez:

ne szögekben fuss, hanem kanyarodj el.

És míg testeden kívül vagy, és kutyacsaholást hallasz,

tisztán harangszerűt mely lényeden keresztül hallatszlik,

menekülj testedhez körökben vissza, és ne hatolj előre a ködbe.

A közeledő határőr angyalok előtt kiterjedő torlódási hullámfront (orrkupak) észlelése kelti a lélekben a harangszerű (nagy frekvenciás) rezgést.

*Ha visszakerültél testedbe, melyben lakozol,
használd a kőrt és a keresztet
Nyisd ki szád és használd Hangod.
Mond ki a szót és szabad leszel.
Csak az kinek fénye teljes reménykedhet abban,
hogy a sorompó őrein túljuthat.
Idegenszerű görbületekben kell mozognia,
melyeket ember nem ismer.*

A határőrök ugyanúgy távol tarthatók az embertől mágikus védőgömbbel, mint minden más lélek és elementál, de ez nem jelenti azt, hogy egy védőgömbbe zárva át lehet menni a térszeparátoron. Akkor túl könnyű lenne megszökni innen. A fény annak teljes, aki megvilágosodott, kellő szintű tudással rendelkezik az univerzumból és nem kötik meg a szellemét az illúziók, a bűnök, a ragaszkodás és a félelmek. Az idegenszerű görbületek speciális 4D-s és 5D-s pályagörbék, amik mentén gond nélkül el lehet hagyni a Naprendszert. Aki képes magától rájönni, milyen pályákról van szó, már elég tapasztalt hozzá, hogy kimenjen a térbúrán, ezért nem részletezem a dolgot.

*Hallgasd és őrizd figyelmeztetésem:
ne próbálj túljutni az örökön.*

*Inkább keresd saját Fényed elnyerését.
És készülj, hogy haladj az úton.*

*A Fény a végső sorsod, testvérem,
Keresd és találj meg utadon.*

Doreal magyarázataihoz kommentárok:

A megidézett lények számára kimondhatatlan szó: „Kininigen” egy ostobaság. Mivel ezen lényeknek nincs testük, hangképző szerveik sincsenek, amivel beszélhének, tehát kiejtésbeli fogyatékoságuk sem lehet. Az öröktűkhöz nem véletlenül botlunk kijelentés téves, mert valójában mindig ők botlanak belénk, a munkájuk végzése közben.

IX. Smaragdtábla
A tértől való szabadulás kulcsa

Hallgassd szavam:

*tanítom a ciklus bölcsességét és Fényét;
tanítom, hogyan kergesd el a sötétséget,
tanítom, hogyan borítsd fénybe életed.*

*Keresd, hogy arra az útra léphess,
mely az örök életre Napként vezet.
Kerüld meg a sötétség fátylát.
Légy Fénnyé a világban.
Légy a Fény edénye,
irányítsd figyelmed az űr Napjára.*

Az űr Napja kifejezés ez esetben a térforrást jelenti.

*Emeld fel tekinteted a Kozmoszra, a Fényre,
Szóld a Templomlakó szavát.
Oly dallam az, mely a Fényt lehozza.
Énekelj a szabadság dalát.
Énekelj lelkeddel.
Teremtsd meg a nagy rezgést,
mely az Egésszel egyesít.
Egyesülj a kozmosszal,
legyél a Fénnyel egy.
Legyél a Rend útja,
a törvényé ebben a világban.*

*Fényed a Nagy Fény,
mely a test árnyékán áthatol.
Felül kell emelkedj a sötéten,
mielőtt a Fénnyel egyesülsz.*

*A sötétség árnyai körülvesznek,
Az élet megtölti áramával.
De tudd, hogy fel kell szállnod
testedből a téged körülvevő síkokhoz,
mik egyek veled.*

*Nézz körül.
Lásd saját fényed tükröződését.
Igen, még a sötétben is
saját fényed keresztülhatol a fátylon.*

A saját fényem tükröződése a kibocsátott időhullámaim visszaverődése a többi forrásrendszerről, vagyis az idővisszhang. A fátylol jelentése itt: téridő hullámtere.

*A bölcsességet keresd mindig.
Ne hagyd, hogy tested illúziót tápláljon.
Haladj a fény hullámának útján, és
kerüld a sötétlő utat.
A bölcsesség tartós, a mindenség kezdetétől létezik,
pontosan azóta, hogy a káoszból az úton található törvény által
a harmónia keletkezett.*

*A káoszból a tűzvonalon (primer időszálon), a teremtés peremfeltételeinek megfelelően az első időhurok
(főszérán) keletkezett.*

*Halld a bölcsességet.
Hallgasd a hangot, mely a múltból szól
Igen, elfeledett bölcsességről szöveg,
mely a múltban rejtőzik,
elveszve a körülvevő köd sötétjében.*

*A múltszférák rétegeiben rejtőzik az információ, látszólag elveszve, valójában mégis felidézhetően a
térítő mélységében.*

*Tudj meg, hogy te vagy minden dolog vége.
Ennek tudása elveszett, mikor az ember
megbéklyózva a sötétség rabságába került.*

*A minden dolog vége kifejezést valószínűleg az Életfa végponti csomópontjaira értette a szerző, amikből
nem vezetnek lefelé a kiágazó időszálak további teremtményekhez.*

*Hosszú-hosszú ideje megszabadítottam testemet,
Szabadon vándoroltam az éteren át
körberepültem az angyalokat, melyek az embert rabságban tartották,
Tudj, hogy szellem vagy.
A Test semmi, a Lélek Minden.
Ne hagyd, hogy tested által béklyóba kerüljön a Minden.
Szabadulj el a sötétből, és vándorolj a világosságban.*

*Itt kiderül, hogy az éter fogalmilag azonos a térítővel, valamint, hogy az örökutak valójában határőr
angyalok. A lélek azért minden, mert képes magában hordozni a mindentudást.*

*Légy szabad.
Légy igazi fény mely egy a Fénnyel.*

*Amikor majd a sötétség béklyóitól megszabadulsz,
és a térben a fény egyik Napjaként közlekedsz,
tudj, hogy a tér nem határtalan,
hanem angyalok és görbületek határolják,
Tudj, hogy minden mi létezik
az eljövendő még nagyobb dolgok megnyilvánulása.
Az anyag folyékony, és mint áramlat halad*

alakját változtatva.

A fény egyik Napja kifejezést itt valójában fordítva kell érteni: a Nap egyik fénykvantumja, vagyis szabad fotonó, lélektelen fénylény. A tér tényleg nem határtalan, mivel szerkezetileg véges és elhatárolja a benne lévő dolgokat a rajta kívül lévőktől. Az anyag folyékony-sága, áramlat jellege azt jelenti, hogy a szerkezete, struktúrája nem állandó, hanem dinamikusan változó, így mikro és makro szinten egyaránt állandóan változtatja a formáját.

*Minden időben létezett a tudás;
sohasem változott, bár a sötétség ráborult;
sohasem vészett el, bár elfelejtették,*

Ez az örök tudás, ami a létrendszer alaptörvényeiről szól.

*Tudd meg, hogy a térben, melyben lakozol, vannak más terek,
épp oly hatalmasok, mint tied;
összefonódnak anyagi világod lényegével,
bár maguk is különállók,*

Ezek a beágyazott terek a bétaterek, amiknek saját forrásrendszere van, s bár kölcsönhatásba lépnek az anyagi világgal, amennyiben annak hullámterében benne vannak, mégis önálló forrásuk van (ezért különállók).

*Egykor, a rég elfeledett múltban
Én, Thoth, megnyitottam a kaput,
és más terekbe hatoltam,
az ott rejlő titkok számomra feltárulkoztak,*

Ez esetben a kapu egy tértábla, ami vagy a párhuzamos téresszenciákba vagy a magasabb térdimenziókba vezet. De értelmezhető úgy is a kijelentés, hogy Thoth teret váltott, áthatolva a térszeparátorokon.

Az anyag mélyén sok titok rejlik,

*Az egybekötött dimenziók száma
kilenc, a tér ciklusainak száma ugyanennyi.
A tudatnak kilenc a kiterjedése,
és kilenc világ van a világokban.
Igen, Kilenc ura van a ciklusoknak,
melyek lentről és fentről jönnek el.
A teret rejtett terek töltik ki,
mert a teret az idő osztja meg.*

Ebből a szövegből nem derül ki pontosan, milyen tér ciklusokra gondolt a szerző. A kilenc világ a világokban talán egy utalás a Naprendszer kilenc bolygójára. Az alfatér minden téresszenciájában nagyon sok beágyazott és egymásba ágyazott bétatér található, amik akkor rejtettek, ha a szemlélővel nem lépnek kölcsönhatásba. Valóban az idő osztja meg a teret, mivel a tér, mint hullámtér időhullámokból van. De értelmezhető a kijelentés úgy is, hogy a térbeli távolságok a kölcsönhatások időbeli késedelmével határozhatók meg a teremtésben.

Találd meg a kulcsot a tér-időhöz,
és kinyílik általa a kapu.
Tudd azt is,
hogy a tér-időn túl van az eszmélet.
És ha erről mit
sem sejteneél, attól még ez
így volt és így lesz ezután is.

Az eszmélet az elme magához térése, vagyis a valóság észleléséből fakadó megvilágosodás.

A benned található világok kulcsát
egyedül magadban leled.
Mert az ember a titok kapuja,
és a kulcs is egyben.

Keressd a körben.
Használd a Szót, amit adok,
Nyisd meg magadban a kaput, és biztosan életre találasz.
Most csak hiszed, hogy élsz, de életed halál.
Míg tetteidhez kötődsz nincs számodra élet.
A lélek szabad a tértől, és méltóságteljes a létezése.
Minden más kötél és lánc, melyektől
el kell szabadulnod.

A szövegben sehol sem szerepel leírva ez a Szó, amit ad, ki tudja mi okból. Talán Doreal törölte vagy felejtette ki, nehogy valaki használhassa.

Ne gondold, hogy az ember a földön született
még akkor sem, ha földi lény.
Az ember fényszülte szellem.
De tudás nélkül szabaddá nem lesz sose.
Sötétség hálózza be, és sötétség béklyói szorítják le lelkét.
Ám a kereső remélhet szabadulást.

Árnyékok vetülnek testedről.
A sötétség megtölti a teret.
Sugározz emberi lélek,
Töltsd meg a tér sötétjét.

Napja vagy a Nagy Fénynek,
Emlékezz erre és megszabadulsz.
Ne időzz az árnyékban.

Lendülj el a sötétből.
Engedd lelkédbe a Fényt, Nap szülöttje.
A fény győzelmétől eltelten,
szabadon a sötétség rabigájától,
Lélek vagy, mely egyesül a Fénnyel.

*Te vagy a kulcsa minden bölcsességnek,
Benned minden idő és tér.
Ne élj a sötétség fogságában.
Szabadítsd meg fényed az éjszakától.*

Valójában mindenben minden csak idő és tér. Tehát az összes teremtmény (fénylény, lélek részecske, anyagi részecske) csak időhullámok modulált hullámtereiből áll össze és semmi másból.

*„Nagy Fény, mely eltöltöd a Kozmoszt,
áramolj teljességgel az emberhez.
Készíts testéből lámpást, amely
kijelthetetlen.”*

*Hosszú ideje annak, hogy bölcsességet
vettem magamhoz, oly tudást,
mely az ember számára ismeretlen.
Messze a múlt tereibe utaztam az idő kezdetére.*

*A messzi múlt terei, amik az idő kezdetén jelentek meg a forrásukból, mostanra az univerzum peremén
lehetnek, illetve azon is túl. Tehát a szerző elhagyta az univerzumot, sok milliárd fényévre távolodva
innen.*

*Újabb és újabb tudást szereztem.
Úgy találtam, hogy a jövő tartja kezében
a kulcsot az összegyűjtött bölcsességhez.*

*A bölcsességhez vivő kulcs a jövő, többféle értelemben is. Egyrészt mert mindig csak utólag vagyunk okosak,
és bölcsek (az események utáni jövőben). Másrészt mert az összegyűjtött bölcsességgel mindig csak a jövő
eseményeit lehet hatékonyan befolyásolni, sosem a jelenét.*

*Az Amenti termeibe alászálltam,
hogy még nagyobb tudáshoz jussak én.
A ciklusok Uraitól útmutatást kértem
az összegyűjtött bölcsességhez.
Azt kérdeztem tőlük:
„Hol van a Mindenség Forrása?”
A feleletet egy hatalmas hang adta,
a KIÉNCNÉK hangja:
„Szabadítsd meg lelked testedtől és jöjj velem a fényre.”
Testemtől elszabadultan szálltam, mint lángoló pernye az éjszakában.
Az Urak előtt megálltam, és az élet tüzében megfürödtem.
Megragadott akkor egy ember számára ismeretlen erő.*

*A tereken keresztül a szakadékokba kerültem,
ahol nem járt még ember.*

Ez a szakadék az alfateri nemtér-nemidő zóna, ahol nem járt, nem járhatott még ember (fotínó).

Láttam a Rendet amint a káoszból
az éjszaka angyalai által alakot ölt.
Láttam a Rendből születő Fényt.
Hallottam a Fény hangját.
Láttam a szakadékok lángját,
a rendet mely a Káoszból pattant elő.
Láttam az éltet adó fényt.

Vagyis a szerző eljutott az univerzum centrumában létező alfatéri térszeránhoz, és közelről megnézhetette működés közben, illetve beszélhetett vele.

Aztán szólt a hang:
„Halld és értsd,
a láng minden dolog forrása,
magában hord mindent.
Fényt kibocsátó Rend a Szó
és a Szóból lesz az Élet
és minden mi létező.”
Majd így szólt ismét a hang:
„A benned levő élet a Szó.
Találd meg magadban az életet,
és erőd legyen használni a Szót.”

Rend: térszerán. Fény: fotinó. Szó: modulált hullámtér. Élet: ciklikus idővisszacsatolás.

Hosszan néztem a fénylángot,
mely a tűz lényegéből tör elő,
megtudtam ekkor, hogy az élet Rend,
és az ember egy a tűzzel.

A tűz lényege a jelenpont. Az ember, mint fénylény másolati tachion tüzekből áll.

Testembe visszaszálltam.
És ismét a Kilenc előtt álltam,
Hallgattam a ciklusok hangját,
mely erőteljesen rezgett felém:
„Tudd meg, Thoth, hogy az Élet nem más, mint a Tűz Szava,
Az életerő mit keresel nem más, mint a világban égő Szó.
Keresd a Szóhoz vezető ösvényt
és az erő biztosan a tied lesz.”

Nem égő Szó, hanem terjedő és visszhangzó Szó. A Szóhoz vezető ösvény a hozzáférés az isteni mindentudáshoz. Az erő a mozgató (és deformációs) képesség, amivel megvalósíthatók a kitűzött célok.

Aztán a kilencnek ezt mondtam:
„Uram, mutasd nekem az ösvényt,
mely a bölcsességhez vezet.
Mutasd meg a Szóhoz vezető utat.”

Felelete így hangzott:

*„A Rendszerben találod az utat, vagy nem látod,
hogyan a Szó a káoszból szűrődik elő?
Hogyan a Fény a tűzből áramlik?
Keresd meg életedben a rendnélkülit,
rendezd és hozd egyensúlyba.
Ha érzelmeid káoszáat egyensúlyba hoztad
élteden rend honol.
A káoszból származó Rendszer elhozza neked a Forrás
Szavát, és a ciklusok ereje véreddé válik,
lelked pedig erőssé a kórokon át.
Így leszel a Forrás tökéletes Napjává.”*

Az egyensúly önmagad uralása. A Forrás Szava ez esetben a Teremtő Atya tachion okforrásának hullámtere.

*Meghallgattam a hangot
és mélyen szívembe ágyaztam.
Mindig a rendet kerestem, mely a Szóhoz elvezet.
Tudd, hogy az ki eléri örökké a Rendszerben él.
Mert a rendnélküliségben
a Szó használhatatlan.*

*Azért használhatatlan, mert az őskáoszból nincs olyan rendezett hullámtéri moduláció, mint a tér-időben,
ami megszabná az események időbeli sorrendjét.*

*Fogadd meg szavam, ember fia
és tedd életeddéd.
Hódítsd meg a rendnélkülit
és így a Szóval eggyé válsz.*

*Feszítsd meg erőd,
hogyan fényt nyersz életutadon.
Keresd az egységet a Nap-állapottal.
Próbáld a mindent kizáró fénné válni.
Tartsd gondolatod a Fény és az emberi test egységén.
Tudd, hogy minden mi Káoszból Fénybe születik,
nem más, mint a Rendszer hordozója.*

A mindent kizáró fény azt jelenti, hogy a minden egy állapot észlelését zárja ki a szemlélők számára a tér-idő fénye (hullámtere). Ezért van benne sokaság és sokféleség. Ez nagyon költői megfogalmazása az időfizikának,

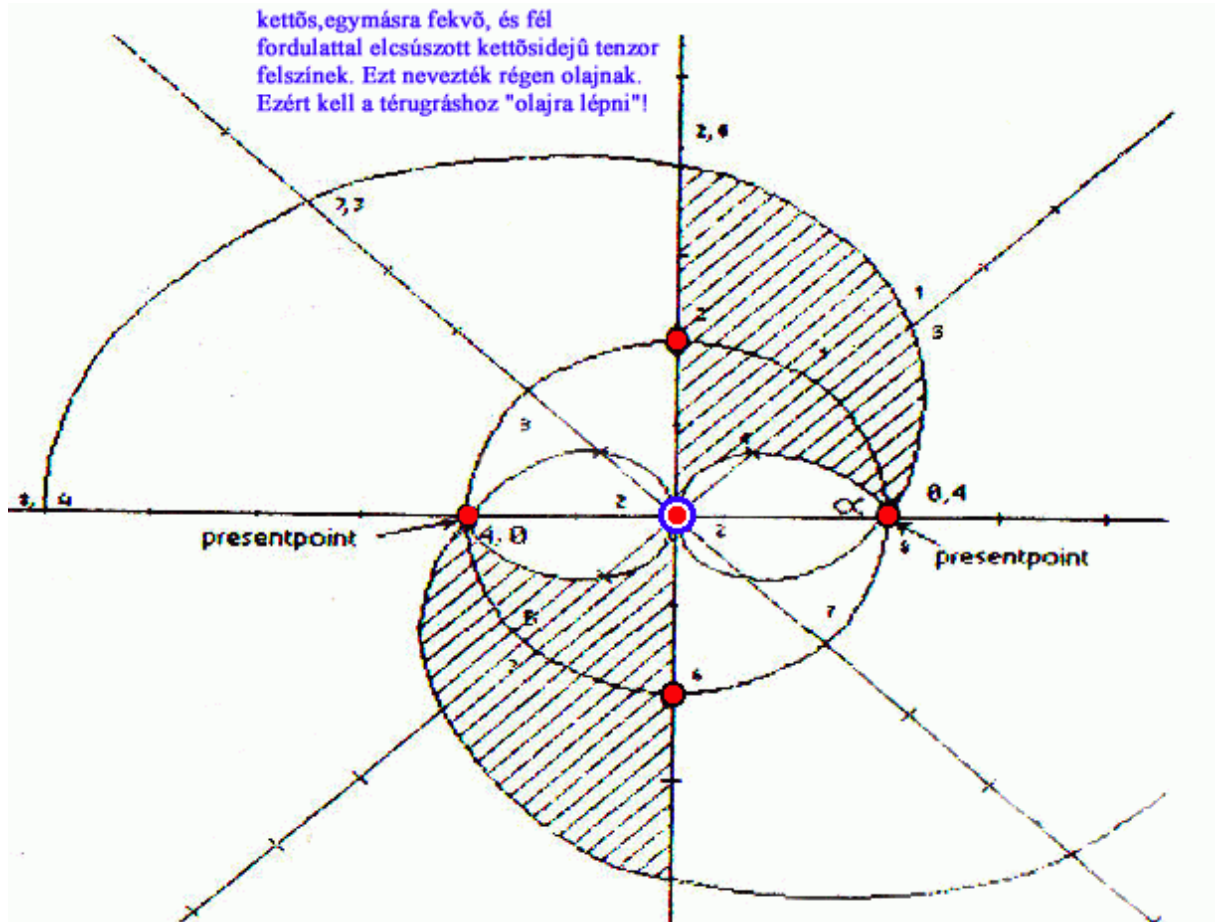
Doreal magyarázataihoz kommentárok:

A kivétel során nyert tapasztalatai alapján megismeri a tér szögleteit és a görbületeit. Ez azt jelenti, hogy a testen kívüli élmények során a térben kóborolva (gyakorlással) megismerhetők a tér-idő szerkezeti jellemzői és kéltési, működési szabályai.

Az, ami az összes dolog teljességének tűnik, csupán egyetlen oldala a valóságnak. Ez azt jelenti, hogy az

univerzum nem csak annyi, amit látunk belőle, mert a párhuzamos tereket nem észleljük, bennük rengeteg mindennel.

Az idő-térről azt mondja, hogy telítve van további zárt idő-terekkel; ezek a tér spirál görbületei mögött vannak. Ezt valójában úgy kell érteni, hogy a téridőbe ágyazott bétaterek benne vannak, nem mögötte. A szó az a rezgés, amely ellazítja az erőt. Ez marhaság. Nem ellazítja, hanem megidézi.

A téridő születése. Két tachionikus rendszer indul, az egyik a teret, a másik az anti-teret hozza létre. Az lesz a tükörvilág. A sátozott területeken válik lehetővé a térugrás, ezen a módon közlekednek az ufók a világok között. A grafikon szerkesztése során a Fibonacci-számsor érvényesül, az aranymetszés szabálya. A jelenpontban van a forrás éppen, ez halad a fénysebesség 3,16-szorosával. Ez az Atya, tűz elem. Az ábrát Kisfaludy György szerkesztette 1984 decemberében.

*X. Smaragd-tábla
Az idő kulcsa*

*Halld és használd bölcsességem.
Tudd, hogy vannak mélyre rejtett titkai a térnek,
Tudd, hogy létezik a Gondolat, mely a szakadékban nő,
és amely a Rendet és a Harmóniát hozza el.
Tudd, hogy minden mi van,
a Törvény által van.
Ismerd meg a Törvényt,
és megszabadulsz, a sötét
nem tart vissza többé.*

*A Gondolat az értelmes lény által elgondolt információ, ami az időhullámok modulációja révén
kiszugárzódik belőle. Itt az Isten gondolatait, vagyis a téridőt kell érteni alatta. A Törvény az időhullámok
sugárirányú taszító hatását jelenti, amivel sodorják az elért jelenpontokat.*

*Távolra idegen terekbe utaztam
az idő szakadékainak mélyén
látva furcsábbnál furcsább titkokat.
Végül mindenre fény derült.
Tudd meg, hogy a titok csak addig titok,
míg az ember nem tudja tartalmát.
Ha felmérte az összes misztérium magvát
a tudás és a bölcsesség biztosan tiéd lesz.*

*A nemtér-nemidőn keresztül térugrással más univerzumok alfateri téridő buborékaiba is ellátogatott a
szerző, megismerkedve az ott zajló teremtésekkel.*

*Keress és megtudod, hogy az idő a titka annak,
hogy a tértől hogyan szabadulj.*

Magyarul: a térugráshoz az idő szerkezetét kell megismerned.

*Hosszú ideje, hogy fogadom a bölcsességet;
Igen, az örökkévalóság végéig keresnem kell,
mert megtudtam, hogy az elérendő
cél mindig előttem roppen.*

Az elérendő cél az, amit kitűztél magadból, magad elé.

*Még a ciklusok Urai sem érték el a célt,
Mert minden bölcsességük azt mondja,
hogy az igazság csak egyre nő.*

*Vagyis még a teremtés legtapasztaltabb, legokosabb elméi is folyton új és új célokat találnak és csinálnak
maguknak, hogy általuk újabb igazságokra (tapasztalatokra) tegyenek szert.*

Egykor midőn a templomlakóval beszéltem
megkérdeztem a Tér és az Idő titkát
Feltettem a kérdést,
mely engem mélyen áthatott:
„Mester, mi az idő?”

A következő szavakkal válaszolt:
„Tudd meg Thoth, hogy kezdetben Üresség volt
és a semmi, időtlen és tértelen.
És a semmibe jött a gondolat, célirányosan és áthatón,
megtöltve az Ürességet.
Nem volt anyag, csak erő.
Egy mozgás, egy rezgő örvény, mely
a céltudatos Gondolattól származott,
és megtöltötte az Ürességet.”
Kérdeztem tovább:
„Örökkévaló-e a Gondolat?”
Válasza így hangzott:
„Kezdetben volt az örök gondolat,
és hogy örökkévaló legyen az időnek létre kellett jönnie.
Így a mindent átható gondolatba az idő törvénye belenőtt.
Igen, az idő mely minden térben létező
örökkön hullámzik; simán, ritmust követve.
Az idő nem változik,
de a dolgok az időben megváltoznak,
Az idő az erő, mely az eseményeket külön tartja,
mindegyiket a megfelelő helyen.
Az idő mozdulatlan, csak mi haladunk benne,
amint tudatunk egyik eseményről a másikra vált.
Igen valójában az idő által létezel.
Tudjátok meg, hogy még ha az időben különbözőnek is tűntök,
mégis az egyesültségben lakoztok.”

A kezdeti Üresség a megnyilvánulatlan (állóvíz). Nem volt még idő, sem tér. A Gondolat a két okforrás egymás számára történő megnyilvánulása, a létezés folyamata az időhullámok segítségével, amik közvetítik a létezési kölcsönhatást. A célirányos és átható gondolat a Teremtő Atya tachion szerencsés találkozását jelenti a Teremtő Anyával, aminek eredményeként létrehozta magából az első időhurkot, az Istent. Az első időhurok anyagtalan (transzcendens), és erőnek nevezzük, mert hat a belekerülő időforrásokra (kényszerítő erővel). Kezdetben tehát nem volt idő, de a létezés megszülte az időt. Előbb az ősidőt, majd a lineárisnak nevezett időt. Az Isten felette áll az időnek, mivel ő kelti azt magából. Az idő egy dinamikus hullámtér, ezért hullámzik, és ezért van ritmusa. Az idő azért nem változik, mert a jelenforrását elhagyva az időhullámok nem változnak meg és nem változtathatók meg (csak terjednek kifelé gömbszerűen). Mivel az időhullámok minden elért időforrást a saját modulációjuk ütemében sodornak, benne az összes dolog (teremtmény) folyamatosan rezeg, szitál, megváltozik (deformálódik és mozog). A fizikai kölcsönhatások időbeli késsedelve (a hatásterjedés véges sebessége miatt) teszi lehetővé, hogy az események és a dolgok egymástól elkülönüljenek, vagyis mindenki a maga helyén és idejében létezzon a többiek számára (egyedien). A szemlélés módjától függően leképezhető a létezés oly módon is, hogy nem az idő mozog, hanem a létezés áll az időtlenségben és benne a szemlélpontok helyeződnek át egyik helyről a másikra, ami az időbeli

változás illúzióját kelti a számukra. A legvégső valóság tehát az, hogy a sok különféle megnyilvánulás (teremtmény) mind egy a közös időtérben, mivel egy okforrásból keletkeztek, több lépcsőben.

A válasz elhalványult és távoztam, hogy töprengjek ezen.
Tudtam, hogy e szavakban bölcsesség rejlik és annak módja,
hogy az idő titkait miként kutassam.

Gyakran gondoltam a Templomlakó szavára.
Aztán kutattam, az idő titkának megoldását.
Azt találtam, hogy az idő furcsa szögekben mozog.
De csak a kanyarokban reménykedhettem,
hogy itt a kulcshoz hozzájutok, mely a tér-időhöz kaput nyit.
Úgy találtam, hogy csak felfelé mozogva
újból és újból jobbra mozdulva
szabadulhatok a mozgás idejétől.

Az idő furcsa szögekben mozog, azt jelenti, hogy a tachionok meghatározott pályagörbék mentén szaladnak körbe az időhurokban. A kanyarok maguk az időhurkok, amelyekben a szemlélőpontok léteznek. Ezek megértése a kulcs a téridő ismeretéhez és használatához (téritechnológia).
Az Életfa időszálain felfelé (az okforrás irányába) mozogva juthat el a szemlélő az időtlen szabadságba.
Az időszálak mentén időtlenül gyorsan lehet mozogni, azaz egyik csomópontból a másikba áthelyeződni, s mivel az első időhurok (főszerán) jobbos csavarodású, így a másolatai is azok (szerinók, fotinók). A csomópontokban épp ezért jobbra kell mozdulnia (kerülnie) a szemlélőnek, együtt a tachionokkal, hogy végigszaladva rajtuk tovább juthasson a szálrendszeren fölfelé.

Kiszálltam testemből,
és időváltoztató mozdulatokkal haladtam.
Furcsa dolgokat láttam,
sok titkot, mely megmutatkozott.
Igen, láttam az emberi korszak kezdetét,
és megtanultam, hogy nincs új a Nap alatt.

Az időváltoztató mozdulatokkal haladás azt jelenti, hogy a lélek részecske mozgását a belső időhurkainak célirányos (a szellem szoftver által vezérelt) eltorzításával, deformációjával éri el.

Keresd az utat, mely a tereken átvezet,
mely messze az időben keletkezett.

Vagyis az élvonalí időszálad mentén haladj fölfelé az Életfán az Istenhez, mint a sámánok manapság.

Ne feledd keresés közben
hogy célod a Fény.
Keresd fáradhatatlanul,
és célod élénken áthat.

Ne engedd szíved a sötétbe merülni.
Legyen lelked Fényké, legyen az úton a világító Nap.
Tudd, hogy lelked az örökös fényben leled,

és sohasem a sötétség szorításában.
Sugárzó Nap légy a Fényben.
Igen, Tudd meg, hogy sötétbe rejtve is
lélked az igazi fény szikrája.
Légy a legnagyobb Fénnyel Egy.
Keresd és találád meg célodat a forrásnál.

A Fény élet, mert nélküle semmi sem létezik,
Tudd, hogy minden anyagban a Fény lelke honol.
Igen, még ha a sötétség foglya is,
a belső fény örökkévaló.

Két okból honol minden anyagban a Fény lelke. Egyrészt mert minden anyagi részecske a lélek
részecskéiből keletkezett bimbózás útján, a lelkek pedig a fénylényekből keletkeztek, vagyis az anyag belül
ugyanolyan időhurkokból áll, mint a fénylények. Másrészt mert az anyagi részecskék belsejébe bejutnak a
fénykvantumok a THZ-k résein keresztül, és az időtartályban ide-oda pattogva tárolódnak akár
évmilliárdokig (a sötétség foglyaként).

Egyszer az Amenti termeiben
hallottam az Ura szavát,
melyek a csendet erővel, hatalmasan áthatották.
A ciklusok dala zengett, oly szavakat hordozva,
melyek megnyitják a túloldalra nyíló kaput.
Igen, láttam a nagy kapu nyílásán egy pillanatra a túloldali dolgokat.
Láttam a ciklusok mozgásának sűrű tartalmát,
melyet a Forrás-gondolat magába rejt.

Vagyis a felettes létezők (istenek) időforrásaiban eltárolódik az előző ciklusok minden információ tartalma
is (nem felejtkeznek meg róla). Ez hatalmas adatsűrűséget jelent, ami analóg és nem szaturálódik a
jelenpontokban.

Megtudtam, hogy még a végtelen is mozgásban van
egy elgondolhatatlan vég felé.
Láttam akkor, hogy a Kozmosz nem más, mint Rend,
és része a mozgásnak, mely minden térbe behatol.
Igen, a Kozmosz része a legnagyobb Rendnek,
mely a számtalan Rendezettségben működik,
és a tér harmóniájában állandó mozgásban van.
Láttam a ciklusok forgását,
mint hatalmas köröket az égen.
Megértettem akkor, hogy minden mi létezik egy másik létező felé
tör utat a tér és az idő messzi csoportosulásaiban.
Megtudtam, hogy a szavakban erő van,
mely megnyitja az ember előtt a rejtett síkokat.
Igen, a szavakban rejtőzik a kulcs,
mely megnyitja a túloldalhoz vezető kaput.

A végtelen azért van mozgásban egy elgondolhatatlan vég felé, mert a létezés hullámai folyamatosan kiterjednek a végtelenbe. A Kozmosz (világűr) a téridő része. A tér és az idő messzi csoportosulásai többféleképp értelmezhetők. Lehetnek távoli teremtmények (időhurkok, térforrások, anyagi rendszerek, galaxisok), illetve a mi univerzumunkon kívüli, független vagy leszármazott világegyetemek az őskáoszban. A szavak olyan speciálisan modulált hullámrétegek, amik rezgése képes átjárót nyitni a párhuzamos univerzumokra. Ebből az ősi mágikus tudásból mára csak annyi maradt meg a műveletlen utódok fejében, hogy megfelelő varázsszavakkal csodákat lehet művelni.

*Halld most e szavakat, melyet neked hagyok,
Használd és erőt találsz hangzásában.
Mond ki: „ZIN-URU”, (mai magyarul „SZENT ŰR”)
és erőre kapsz.
Megérted, hogy az ember a Fényből van és a Fény az emberből.*

Rossz a fordítás, mert a zin-uru magyarul: szín-ura, szín-úr, azaz térszín. A térszín a 4D-s túltér időgömbjének 3D-s határolófelszíne. De lehet úgy is értelmezni, hogy úr színe, ami természetesen ugyanazt jelenti, csak más összefüggésben: a téresszenciát.

*Halld a misztériumot,
mely erősebb mindennél a Nap alatt.
Tudd meg, hogy minden térben világokkal teli világok rejlenek;
Igen, egyik a másikban, egymástól törvény által elválasztva.*

A minden térben világokkal teli világok ez esetben azt jelenti, hogy minden párhuzamos téresszenciában csillagok és bolygók (világok) találhatók, tele fénylényekkel (világokkal), lelkekkel, mindenféle értelmes élőlényekkel. Az egymásba ágyazott tereket a térszeparátorok választják el egymástól, hogy ne keveredjenek,

*Egykor, amikor a mély bölcsességet kerestem,
Megnyitottam a kaput, mely az embertől ezeket elrejtí.
Más lények síkjáról hívtam a lányt,
ki az emberek lányainál igazságosabb.
Igen, a téren kívülről idéztem meg őt, hogy
világítson Fénysugárként az emberek számára.*

A lány a mi alvilágunk istennője. Nem a téren kívülről idézte meg őt, hanem a mi terünkön kívülről (egy másik térből).

*A kigyó dobját használtam.
Rajtam bíbor és arany palást,
fejemen ezüst korona.
Köröttem a cinóbervörös köre sugárzott.
Felemeltem karjaimat és az ígézetet kiáltottam
mely megnyitja a túloldalra vezető kaput a Jelek Urainak házaiba:
„A két látóhatár Urai,
őrzői a háromszoros kapunak,
álljon egyiktek jobbra, másiktok balra,
amikor a Csillag trónjához emelkedik és uralja jelét.*

*Igen, Arulu sötét hercege,
nyisd meg a sötét kaput, a rejtett birodalmat
és engedd szabadon őt, kit fogva tartasz.*

*A két látóhatár Urai pontatlan fordítás, mert itt valójában a 3D-s teret a 4D-s túltértől elválasztó
térszeparátorokról van szó, amik ana és kata irányokban fogják közre a 3D-t. A háromszoros kapu ennek
megfelelően valószínűleg a 3 térdimenziós világ kapuját jelenti. A Csillag a Napisten, Arulu sötét hercege
az áruló, vagyis az alvilág ura, egy olyan angyal (istenség), akit az isteni renddel szembeni árulása miatt
száműztek ebbe az alvilágba (Sátán), hogy a többi száműzött áruló vezetője legyen.*

*Halljátok, halljátok, halljátok,
Sötétek és a Fényesek
— és titkos nevüket mondtam, a tudomásomban lévő kiejtéssel —
halljátok és engedelmeskedjeteik szavaimnak.”*

Sötétek; démonok, fényesek; angyalok,

*Lángra gyújtottam körömet és Hívtam Őt
a tér síkjai mögül:
„Fény lánya térj vissza Aruluból.
Hétszer és Hétszer
kelttem át a tűzön.*

*Helyesen: Tűzet gyújtottam körömben (tachionokat keltettem időhurkomban). A tér síkjai az egymásba
ágyazott, párhuzamos téresszenciák, amiket térszeparátorok határolnak, tehát a síkjai szó helyett itt a
határai kifejezést kell használni.*

*Az ételt és az italt elkerültem
Hívlak téged Aruluból,
Ereskhegal országából.
Megidézlek Fény királynője.”*

*Ereskhegal: a mezopotámiai mitológiában Ereskigal (eresz-ki-gál), az alvilág királynője, más neveken:
Allatu (al-létű), Irkalla (ír-kál-le).*

*Akkor előttem megjelentek a sötét alakok;
igen, ők voltak Arulu Urai,
Előttem szétvált soruk
és a Fény Úrnője elszabadult.*

*Megszabadult az éjszaka uraitól,
ezután szabadon élihetett a földi Nap Fényében,
a Fény gyermekeként.*

*Halld és fogadd meg gyermekem a tanácsot.
A mágia tudás és nem egyéb, mint törvény.
Ne félj a benned rejlő erőtől,
mert az is a törvényt követi, éppúgy, mint a csillagok,*

Tudd, hogy annak ki tudatlan
a tudás varázslat és nem törvény.
De tudnod kell, hogy tudásoddal
a Nap közelébe kerülsz.

Halld, gyermekem és kövesd tanításom,
ha a Fényt keresed.
Sugározd a körülötted lévő emberekhez a közédűk való fényt.
Kövesd és tanuld meg a varázslatot.
Tudd, hogy minden erő tied, ha akarsz.
Ne félj az úton, mely a tudáshoz visz,
hanem kerüld a sötétség útját.

A Fényt magadhoz veheted, mert tied.
Szabadulj meg béklyóidtól és felszabadulsz.
Tudd, hogy lelked rabságban él, melyet
a félelem tart fogva.

Nyisd ki szemed és lásd a Napfényt.
Ne félj attól, ami tiéd.
A félelem csak azt riasztja, ki nem látja a sötétet,
mely a sötét Arulu Uraitól származik.
Igen, tudd meg, hogy a félelem azok számára valós,
akik félelmeik rabságában élnek.

Ma ezt inkább úgy fogalmaznánk meg, hogy ha nem ismered a rosszat, akkor elkövetik ellened.

Rázd le láncaid, gyermekem,
és sétálj a győzedelmes napon a Fényre.
Gondolataid ne tereld a sötétbe, és biztosan
eggyé válsz a Fénnyel.

Az ember azzá lesz, minek gondolja magát,
a sötétség testvérévé vagy a Fény gyermekévé.
Jöjj a fénybe gyermekem.
Lépj az Útra, mely a Naphoz vezet.

Az ember azzá lesz, amivé teremti önmagát.

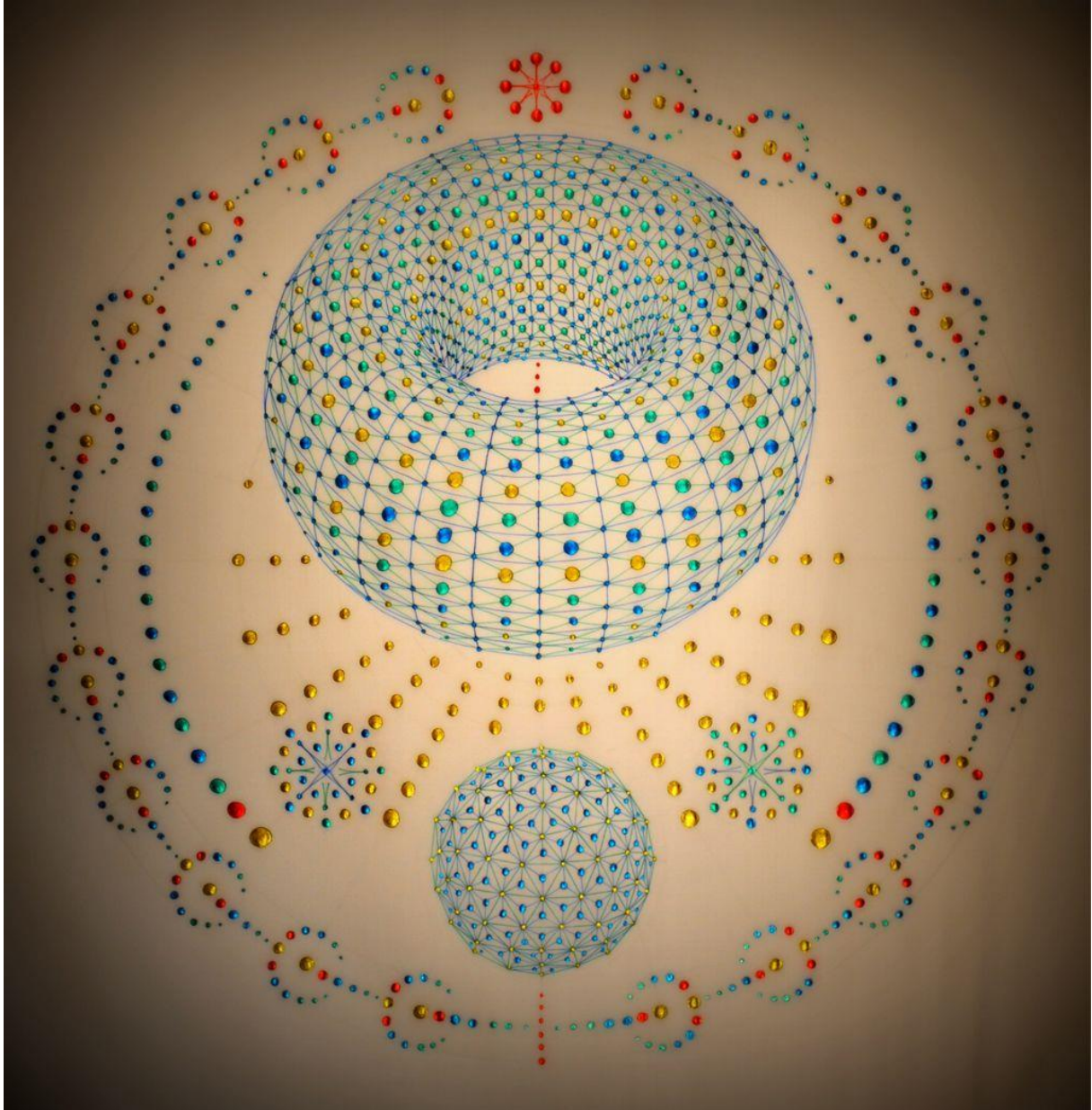
Halld és kövesd a bölcsességet.
Használd a szót melyet átadtam.
Használd. Erőt és bölcsességet nyersz az úton.
Keresd és találj meg a kulcsot melyet adtam
és örökké a Fény gyermeke leszel.

Doreal magyarázataihoz kommentárok;
A tudatnak nem görbületekben kell mozognia a tobozmirigyből kiindulva.

Thoth az idő urává válva igazlátóvá válik,

Az elsődleges periódusok kiterjedésének egyirányúsága azt jelenti, hogy az idő telési iránya egyféle (múlt-jelen-jövő), mivel nem értelmezhető a fordított mozgásirány.

Arulu Urainak fogságából azért idézte meg a lányt, Ereskigált, hogy tanítsa az isteni tudásra, amit később átadhat az embereknek, hogy kiszabaduljanak az alvilág és a tudatlanság fogságából.

A tórusz, vagy mandu azt az állapotot jelzi, mikor még nem érnek össze a felszínek, még nem vette fel a bindu állapotot. A bindu egy lemniszkáta, egy térbeli Möbiusz szalag. Itt még el van különítve a világ és a tükörvilág. De ha összeér a felszín, akkor van ott egy átmeneti pont a két térrész között. A kör 2x11 pontja az egyhiperteres téridő 11 dimenziójára utal. A mandu a megnyilvánulatlan univerzum.

*XI. Smaragdtábla
A fent és a lent kulcsa*

*Halld és fogadd meg
Khem gyermeke
a szavakat, melyeket azért adok,
hogy téged a fényre juttassanak,
Tudod jól, ismerem őseid.
Igen, egykor jól ismertem őket.
Hallhatatlan voltam időközön át
köztetek élve mióta csak emlékezni tudtok,
Fölfelé vezettelek titeket a Nagy Lélek fényéhez,
hogy titeket a sötétből elvezesselek,*

A Nagy Lélek a felettes létező Isten lélek részecskéje, akiből a teremtményei származnak,

*Tudjátok meg, kik között
járok kelek, hogy én Thoth, rendelkezem a
tudással és az összes bölcsességgel,
melyet az ember a régi időkől megismerhetett.
Én őriztem a nagy faj titkait, és kezemben a kulcs
mely a halálból az életre elvezet.
Nevelőd voltam, a régmúlt Napjainak sötéttségében.
Halld bölcsességem.
Halld az üzenetet, melyet hozzád hozok,
Halld most a szavakat, melyeket neked átadok,
És a sötétből a Fényre emelkedhetsz.*

*A távoli múltban, amikor először közelítettem feléd,
kőbarlangok lakója voltál.
Erőmmel és bölcsességemmel
az emberek emberévé emeltelek,
Igen, nem volt akkor tudásod.
Csak kissé magasodtál az állatok fölé.
Addig tápláltam tudatod szikráját, míg emberré lettél.*

*Vagyis az ősembereket az ide érkező fejlettebb, értelmes lények (földönkívüliek) kezdték el tanítani, hogy
felgyorsítsák a fejlődésüket.*

*Most olyan tudásról beszélek neked,
melynek korát fel sem foghatod.
Tudd, hogy nekünk kik a nagy fajból származunk,
tudásunk az emberénél jóval nagyobb.
A bölcsességet a csillagok szülötteitől kaptuk,
Közénk jöttek a bölcsesség mesterei oly távolról,
mint amilyenre én vagyok tőletek,
Hallgasd most e bölcsességet.
Használd és szabad leszel.*

Ennek a tudásnak a kora egyidős a teremtéssel, ami jóval öregebb, mint azt a mai tudósok gondolják. A csillagok szülöttei a fénylények (szerinók és fotinók).

Tudd meg, hogy az általam épített Píramisban,
rejtettem el az életre vezető kulcsokat
Húzz egy vonalat a szobortól
a Píramis csúcsáig. E vonal lesz a kapu.
Húzz egy másik vonalat a másik irányba folytatólagosan,
tartsd meg a szöveget.
Áss és találj meg mit elrejtettem itt.
Megtalálod ott a titkokhoz vezető földalatti bejáratot.

Nem adja meg a szerző, hogy a másik irányba húzott vonalnak (szögtartás: párhuzamosság) milyen hosszúnak kell lennie. Azt sem árulja el, kb. milyen mélyre kell ásni. Könnyen lehet, hogy Doreal törölte ezen adatokat a szövegből, talán felsőbb utasításra.

Most a ciklusokról szólok,
melyek a végestől különböznek, és
ez emberi felfogás számára érthetetlenek.
Tudd meg, hogy kilenc a ciklusok száma.
Igen, kilenc fent és tizen négy lent.
Mindegyik harmonikusan tart az összekapcsolódás felé,
mely az eljövendőben található.
Tudd meg, hogy a ciklusok Urai a Tudat egységei,
melyeket a többiek küldtek, hogy ciklusunkat egyesítsék
a Mindenséggel.
Minden ciklus tudategysége közül ők a leghatalmasabbak,
és a törvénnyel harmóniában működnek.

A ciklusok összesített száma ezek szerint $(9 \text{ fent}) + (14 \text{ lent}) + (1 \text{ a miénk}) = 24$. Ennek megfelelően az időt máig 24 órára osztjuk, helyesen. A kérdés csak az, hogy ezek időben egymás utáni vagy térben egymásba ágyazódó ciklusok? A szövegből ez nem derül ki, de logikailag az időben egymás utáni a valószínűbb. A többiek, akik a ciklusok Urait küldték, nyilván más teremtési ciklusok helytartó istenségei lehettek a világegyetem távoli pontjain. A tudategység ez esetben köztudatot (kollektív tudatot) jelent.

Tudják, hogy az időben minden tökéletesedésre tör,
és nem marad senki fent vagy lent,
hanem a tökéletes végtelenségben minden Egyé válik;
a Mindenség Egységében minden összhangban lesz.

Mélyen a Föld kérge alatt
az Amenti termeiben ülnek Heten, a ciklusok Urai.
És még más is trónol ott: a Lent Ura.
De tudd, hogy a végtelenben nincs lent és fent.
Hanem örökké jelen lesz — van — a Mindenség Egysége,
ha minden elvégeztetett.
Gyakran jártam az Amenti termeiben,
Gyakran álltam a Mindenség Urai előtt.

*Gyakran ittam bölcsességük forrásából,
és megtöltöttem lelkem és testem a fénnnyel.*

*Szóltak hozzám és megismertem a ciklusokat és a Törvényt,
mely létezésüknek értelmét ad.*

Igen, a Kilences Ura szólt:

*„Ó Thoth, Nagy vagy te a Föld gyermekei közt,
de léteznek titkok, melyeket nem ismersz.*

Tudd, hogy egy olyan tér-időből jössz mely alant található.

És tudd meg, hogy egy olyan térbe kell jutnod, mely a tér-időn túl van.

Kéveset tudsz a bennük rejlő titkokról,

kévés a rájuk vonatkozó bölcsességed.

Tudd meg, hogy te mint egész ebben a tudatban

egy sejt vagy, mely egyre nő.

A sejt hasonlat a biológiai rendszerek analógiájára magyarázza el az élő világegyetem szerkezetét és működését. Mindenesetre elgondolkodtató, hogy egy több ezer éves szövegben sejtről beszélnek, amennyiben pontos a fordítás.

A tudat alattad egyre tágul

különböző módokon, melyeket te is ismersz.

Igen, ámbar az alattad lévő tér-idő

oly módokon növekszik, melyek különböznek

a te volt útjaidtól.

Mert annak eredményeként nőnek, ahogy a

fejlődésed végbe megy, de fejlődésedhez képest más módokon.

Egykori és mostani fejlődésed,

egy okot és annak okozatát hívta életre.

Semelyik tudat nem követi az előzőek útját,

mert akkor minden csak hiábavaló ismétlés volna.

Minden tudat, mely a ciklusokban létezik,

saját útján jár és iránya a legvégső cél felé tart.

A kozmikus tervben mindegyiknek szerepe van.

A szerep végig tart.

Minél távolabbi a ciklus, annál nagyobb a tudás és a képesség,

hogy az egész Törvénye elegyüljön.

Az aszimmetria tétel miatt a teremtésben minden hely és idő egyedi és megismételhetetlen, tehát szükségeszerű, hogy mindenki különbözzön mindenki mástól. A tudat a ciklusokban létezik, itt azt jelenti, hogy a tudatosság az időhurkokban létezik, az információ dinamikus visszacsatoltsága és állandó perturbációja miatt.

A szerep a teremtsi ciklus végéig (az aktuális idő végézetéig) tart.

Tudd meg, hogy te alattunk a lenti ciklusokban

a Törvénynek kis részeivel dolgozol

Míg mi, a végtelenségbe egyre csak táguló ciklusokban küzdünk,

és még jobban kiterjesztjük a Törvényt.

A ciklusban mindenkinek szerepe van.
Mindenkinek dolga, hogy saját útját tökéletesítse.
Az alattad lévő ciklus nem alattad van
csak a szükség hozta létre.
Mert tudd meg, hogy a bölcsesség forrása indítja
a ciklusokat útjára és örökké új erőt keres.
Jól tudod, hogy a tudást csak a gyakorlat adja,
és a bölcsesség a tudás által születik.
A ciklusok így keletkeznek a Törvény által.
A ciklusok eszközei a tudás gyarapításának
mert a Törvény síkja a mindenség forrása.
A lent lévő ciklus nem lent van,
csak különbözik időben és térben.
A tudat munkálkodik benne és kipróbálja
a náladnál kevesebbet.
Tudd, hogy amint egyre többre törekszel, fölötted ott vannak,
kik szintén munkálkodnak, ahogyan te,
de más törvények által.
A különbség a ciklusok közt, a törvény használatában rejlik.
Mi, akik a túloldali ciklusokban munkálkodunk,
azok vagyunk kik elsőként jöttek a forrásból;
az idő-tér átjárón keresztül
képességet nyertünk a nagyobb Törvény alkalmazására,
mely az emberi képzeleten felül áll.
Semmi nincs, a valóságban mi alattad lenne,
csupán a Törvény használatában van a különbség.

A bölcsesség forrása (az Isten) azért indítja útjára a teremtetési ciklusokat, hogy új tapasztalatokra tegyen
szert, amik bölcsességet és megvalósító erőt adnak neki.
A kik elsőként jöttek a forrásból: az Isten főszereplőjének első leszármazottai, más néven az arkangyalok,
másodrangú térszeránok, istenségek. Az idő-tér átjáró lehet egy olyan térelak, amin keresztül ezek a
fénylények ide jöttek, az univerzumnak ebbe a részébe teremteni.

Nézz föl vagy nézz le, ugyanazt találod mindenütt
Mert minden az EGY része,
ahonnan a Törvény származik.
Az alattad lévő tudat sajátod,
mint ahogy mi is részed vagyunk.

Amilyen fent, olyan lent, de nem azonosak, hanem hasonlóak a dolgok a skálahasonlósági törvény
szabályainak megfelelően. Az alattad lévő tudat azért a sajátod, mert belőled keletkezett, mint
leszármazott teremtményed, vagyis a részed, ahogy a feletted lévőkének is a része vagy.

Gyermekeként nem ismerted mindazt,
ami felnőttként egyértelmű volt.
Nézd az ember ciklusait a születéstől a halálig:
az alattad lévő ciklusban meglátod a gyermeket.
Látod magad felnőtté válni, tudást szerezve az idő múlásával.

És lásd, mi is gyermekek voltunk,
kik férfiúvá lettünk és az évek alatt bölcsességet nyertünk,
Ó, Thoth, a tudat ciklusai ugyanígy fejlődnek;
különböző korban vannak ők; forrásuk a bölcsesség,
mely mindegyiknél azonos, és majd ide is térnek vissza ők.”

Elhallgatott ekkor, és visszahátrált a csendbe,
mely az Urak között honol.
Aztán egyszer csak ismét hozzám fordult a hang:
„Ó, Thoth, hosszú ideje vagyunk az Amentiben,
őrizve a termekben az Élet Lángját.
De tudd, hogy mi is ciklusaink részei vagyunk, kiknek látás adatott.
Igen, tudd, hogy minket nem érdekel más,
mint lelkünk továbbfejlődése.
Tudjuk, hogy a test illanó, és ezért
az emberi dolgok a számunkra érdektelenek,
Amit mi keresünk, nem a testből jön,
hanem a lélek tökéletesített állapotából.
Ha emberként megtanulod, hogy végül csupán
a lélek haladása számít,
akkor igazán megszabadulsz a rabságból,
szabadon és harmóniában élhetsz a Törvénnyel.

A kérdés ezzel kapcsolatban csupán az, hogy mit értünk fejlődés alatt? A lélek tökéletesített állapota a benne tárolt szellem szerkezetének fejlesztésére utal? Vagyis programozási feladatról van szó?

Tudd meg, hogy tökéletesedni kötelességed,
mert csak így jutsz a cél felé.
És tudd meg azt is, hogy semmi sem tökéletes,
de célod és igyekezeted mindig erre irányuljon.”
Elhallgatott ismét a Kifenc,
Tudatomat szavai áthatották,
Most egyre keresem a még több bölcsességet,
hogy a Mindenség törvényében tökéletesedjem.
Nem soká az Amenti termeibe lemegyek,
hogy az élet hűs virága alatt folytassam életem.
Te, kit bölcsességemre megtanítottam nem látsz engem soha többé.
Élj a bölcsességben örökkön-örökké!

Minden, amivé az ember lett csak bölcsességének köszönheti.
Minden mivé válik okának eredménye.

Hallgasd hangom és légy a közönségesnél több.
Emeld szemed fölfelé.
Engedd a fényt lényedbe áramolni.
Legyél örökké a Fény gyermeke.
Csak igyekezettel tudsz felfelé haladni
oda, ahol a Fény a Mindenség Mindensége.

*Legyél mindennek, mi téged körülvesz, a mestere.
Az okozat soha ne uralkodjék rajtad.
Teremts egyre több tökéletes okot
és idővel a Fény Napjává leszel.*

Vagyis törekedj az életed minél tökéletesebb irányítására és uralására.

*Engedd lelked szabadon fölfelé hatolni,
megszabadulva az éjszaka béklyóitól.
Emeld szemed a csillagűrben lévő Napra.
Ez az Élet szimbóluma.
Tudd, hogy te vagy a Nagy Fény,
mely saját szférájában tökéletes, ha a szabadságot eléred.
Ne nézz a sötétségbe.
Emeld szemed a fönt lévő térre.
Engedd lángod felfelé hatolni
és a Fény gyermeke leszel.*

A csillagűrben lévő Nap a fizikai égitest, amit látunk az égen. Ez az Élet szimbóluma, tehát nem azonos az Élettel. Vagyis a régi kultúrák nem Napimádók voltak, hanem tudták, mit jelképez a Nap.

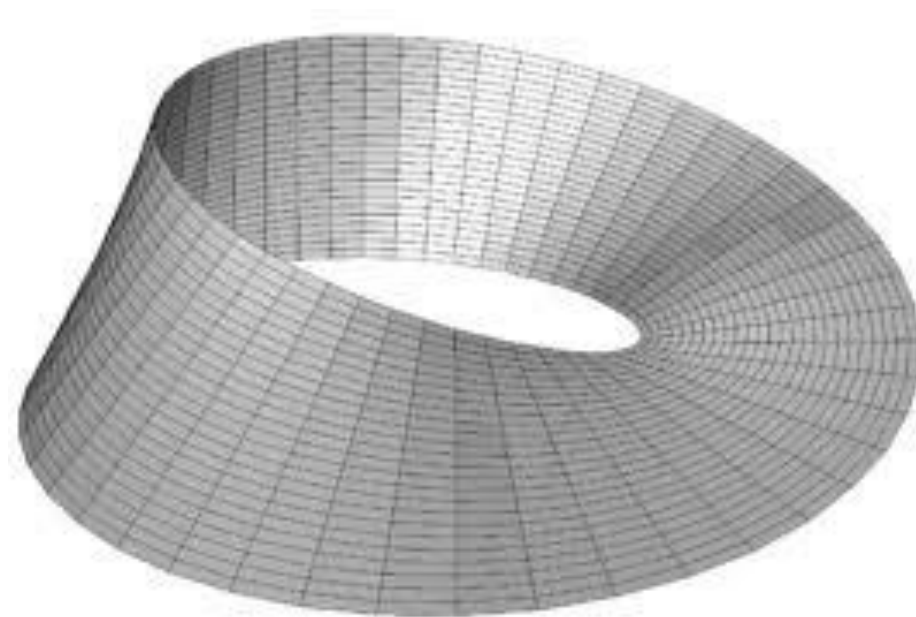
Doreal magyarázataihoz kommentárok:

Nem mértani szögben húzott vonal, hanem egyenesen húzott vonal tárja fel a titkos kamra bejáratát.

Itt Doreal megint rengeteg ökörséget hord össze, ami totál zavaros és semmi értelme.

A Lámpahordozó a lélek.

Thoth tanításai nem hasonlók Jézus tanításaihoz, hanem ugyanazok, csak Doreal annyira tökfej volt, hogy nem vette észre, vagy nem volt bátorsága ezt kijelenteni, nehogy magára vonja a keresztények neheztelését.

A Möbius-szalag. Egy teljes kör megtételéhez mind a két felszínen át kell haladni, a térben és az anti-térben is.

XII. Smaragdtábla

Az ok és okozat törvénye és a Prófécia kulcsa

*Halld bölcsességem szavát,
halld Thoth-nak,
az Atlantiszbelinek szavát.
Legyőztem én a tér-idő Törvényét.
Tudást szereztem a jövőről.
Megtudtam, hogy az ember a tér-időn keresztül
mozogva a Mindenséggel mindig Egy.*

*Tudd, hogy a jövő minden dolga,
annak ki olvasni tud benne nyitott könyv.
Minden okozatnak oka van, mint ahogy az okozat
az Ős-okból ered.
Tudd, hogy a jövő nem rögzített vagy elrendelt,
hanem változó, amint az ok okozatot terem.
Nézz az okra, amit életre keltesz
és biztosan látod majd, hogy minden okozat.*

Minden ok az ősokból, azaz a Teremtő Atya okforrásából ered. A létezés kiindulási paramétereinek ismeretlensége és megismerhetetlensége miatt nem lehet teljes pontossággal kiszámolni a kezdeti állapotot, ezért a múlt, a jelen és a jövő sem számítható ki, csupán közelítő pontossággal. Így az Isten számára sem determinisztikus a létezés, vagyis vannak dolgok, amik nem rögzítettek és elrendelvek. De az Isten (istenek) képes rá, hogy bizonyos események bekövetkezését rögzítse, elrendelje, biztosítsa. Ez teszi lehetővé a jóslásokat és az olyan proféciaakat, mint például az Élet Könyvében (Szent Biblia) elkódolt történelme az emberiségnek ebben a teremtségi korszakban.

*A Kezdet kezdete volt az Ős-ok,
amiből minden létező keletkezett.
Te magad, vagy az okozat
és egyben oka is vagy a következő okozatnak,*

A Létező két okforrásból keletkezett, amik létezni kezdek egymás számára. Később nyolc további okforrás csatlakozott hozzájuk, létrehozva az őskáoszt, amiben egy szerencsés tachion találkozásnak köszönhetően megjelent az első időhurok, vagyis megszületett a Mindenható Isten főszereplője. Ő már okozat és értelmes élőlény, miként az összes leszármazottja (teremténye) is.

*Ezért tudd, hogy az általad keltett okozat
a további, tökéletesített okozat kiindulópontja.
Tudd, hogy a jövő sohasem rögzített,
hanem a tér-időben az emberi szabad akarat mozgását követi
a cél felé, ahol egy új idő születik.
Az ember az okok alapján olvashatja csak a jövőt.
Kutass az okok között és megtalálod jövőd.*

Az emberi akarat szabad mozgása relatív dolog, mivel számtalan kényszerter és fizikai hatás korlátozza

ezt. Az okok alapján történő jövőszámítás a tudomány egyik fontos eszköze (extrapoláció, trend előrejelzés).

*Halld ember, hogy amíg a jövőről beszélek az okozatról szólok,
mely az okot követi.*

*Tudd meg, hogy az ember fény felé tartó útján a sötétből
állandóan szökni próbál.*

*Igen, az éjszaka sötétje körötte van,
mint ahogy az árnyékok az égen a csillagokat körülveszik;
de mint ahogy a napcsillagok a csillag-űrben,
az embernek is ragyognia kell.*

Itt rossz a fordítás, mert a csillagoknak nincs árnyéka, mivel világítanak. A bolygók és holdaknak van csak árnyéka. A hasonlat mindazonáltal annyiban pontos, hogy amíg az ember csak tanítvány, a mestere fényében sütkezve van árnyéka. A mesternek azonban, aki megvilágosodott és tudása Napként világítja meg a környezetét, nincs árnyéka.

*Sorsa az embert mindig előre hajtja, amíg a Fénnyel egyesül.
Igen, útján ott nyugszik az árnyék,
de előtte parázslék a Fény.*

*Sötét az út; ám az embernek győznie kell
az árnyékok körülfogó éjszakája felett.*

*A távoli jövőben látom az embert a Fényből megszületni,
megszabadulva a lelket megkötő sötétségtől.
A Fényben él majd a sötétség láncán nélkül,
és védi a Fényt mely Lélekének Fénye.
Tudd meg, hogy mielőtt ezt eléred, az árnyékok
közül sok vetül rád arra törekedve,
hogy kioltsa a szabadságra törő Lélek Fényét.*

Itt rossz a fordítás, mert az ember maga Fény, ami a lélek részecskéből születik meg, kiválva annak időtartályából, hogy szabad legyen. A rád vetülő árnyékok pedig azok a kényszerterek, időhullám interferenciák (szinkronizációs zónák), amik a fénylényt benntartják a lélek részecske centrumában. Ez nem oltja ki a Fényt, hanem csak eltakarja a környezetétől, és egyben a lélek hullámtere túlkiabálja, elzajosítja a fotinó hullámterét.

*Nagy versengés folyik Fény és Árnyék között,
az ősidőktől folytatódik az egyre megújuló harc.
De tudd, hogy a távoli jövőben
a Fény mindenhol jelen lesz, és a sötétség megfakul.
Halld ember bölcsességem szavát.
Készülődj, és ne kösd meg Fényed.
Az ember felállt és elbukott,
amikor az új tudatok hulláma alulról a szakadékából célja,
a Nap felé igyekezett.*

A versengés az egyetemes érték megszerzéséért folyik a különféle intelligens teremtmények között. A teremtésben az érték az információ, valamint az azt begyűjtő, eltároló és kreatívan feldolgozó intelligens lények (lelkek) fölötti uralom, ami minden élő hatalom alapja. Innen származik az a vallási elképzelés, hogy a Sátán lelkeket próbál megszerezni a saját céljaira (mivel önállóan gyártani nem tud, különféle fizikai okokból).

Az elbukott ember az előző teremtetési ciklus emberisége volt, az Atlantisziak. A bukás valójában azért következett be, mert a lélek migráció következtében káros irányban változott meg az emberiség kollektív működése, tudatszintje, céljai és karmája.

*Te, gyermekem az állatok közül kevéssel magasodtál ki,
és onnét fejlődött az emberek legkiválóbbikává.
Előtted léteztek náladnál is hatalmasabbak. Elmondom azért,
hogy úgy, mint ahogy az előtted élőknek, neked is eljön végzeted.
És a földre melyen most lakozol, barbárok jönnek majd,
kik idővel szintén a Fénybe emelkednek.
Az ősi bölcsesség feledésbe merül,
de az embertől rejtve mindig fennmarad.*

Az előtted léteztek a még régebbi korszakok emberiségei. A jelenlegi tudásunk szerint a Föld most tart a hatodik teremtetési ciklus vége előtt (néhány évvel), vagyis a miénk a hatodik emberiség, ami civilizációt próbál építeni, és ugyanúgy el fog bukni, mint az összes előző, illetve az utána következő.

*Igen, az általam Kíhemnek hívott országban,
fajok születnek és buknak majd el.
Az emberek fiait neved elfeledik,
de addigra te már a túloldalon egy csillagűrben leszel
és hátrahagyod mostani lakhelyed.*

A túloldalon egy csillagűrben azt jelenti: az egyik 4D-s túltérben, kint a világűrben (űrállomáson?).

*Az emberi lélek mindig előre mozdul,
nem köti egyetlen csillag.
Hanem mindig célja felé tör,
ahol a Mindenség fényében feloldódik.
Tudd, hogy mindig haladnod kell,
az ok és okozat által előre lendítve, míg végül
mindkettő eggyé válik.*

A csillag egy bolygórendszert jelent, és annak lokális helytartó istenségét (Napistenét), akinek alárendelve a lelkek élnek. A lélek reinkarnációs folyamata tehát az egész univerzumra kiterjed, vagyis sok bolygón, több galaxisban, sőt akár több párhuzamos univerzumban is testet ölthet valaki az életútja során. Most is élnek a Földön más galaxisokból és párhuzamos univerzumokból érkezett lelkek, akik különféle speciális feladatokat hajtanak itt végre.

*Igen, miután távozol, mások jönnek helyedbe
A tudás és a bölcsesség miben részed volt feledésbe merül.
Csak az Istenekre emlékeznek majd az emberek,
Mint ahogy engem tudásom a te szemedben istenné avat,*

így leszel te is a jövőben isten, mert tudásod
a majdani embereket meghaladja.
Tudd meg, hogy az ember a Törvényhez bármikor hozzájut majd.

Az Isten kifejezést itt nem fizikai, hanem szellemi értelemben használja a beszélő, mivel a teremtésben
vannak a fizikai istenek (szerinók), és az istennek nevezett fénylények (istenemberek), akik bár halandók,
mégis rendelkeznek az isteni tudással és bölcsességgel.

A smaragdtáblák szövegét pontosan azért kommenteltem és javítottam fel, hogy a mai emberiség is
hozzájuthasson (ha akar) a tudáshoz és bölcsességhez, valamint az egyetemes Törvényhez. Csak rajtatok
áll, komolyan veszitek-e az előttetek itt jártak üzeneteit...

Az eljövendő korok látják a bölcsesség újraéledését azokban,
kik ezen a csillagon majd a helyedbe jönnek,
Ők is megtanulják a bölcsességet: miként űzi el a Fény az Éjt.

Ezen a csillagon helyett ebben a bolygórendszerben.

Erőfeszítésükbe kerül majd, hogy magukhoz engedjék a Fényt.
Sokan kik sötétben élnek, másokat is aláhúzni igyekeznek,
Akkor az emberek között háború üti fel a fejét,
mely a földet pályáján megrázza.
A Sötétség Urai háborúba kezdenek; a Sötét a Fénnyel összecsap.

A Föld pályájának megváltoztatásához nem elegendőek a mai atomfegyverek, ehhez fejlett tértechnológia
kell (például térablakok).

Amikor az ember újra meghódítja az Óceánt
és az égbe repül madár szárnyakon; amikor a villámlást befogja,
elkezdődik a Háború.
Nagy lesz a sűrlődés az erők között,
nagy lesz a csata Fény és az Éjszaka között.
Nemzet nemzetre tör sötét erőkkkel.
Hatalmas fegyverek irtják az embert,
míg nem kihál az emberi fajok fele.
Ekkor eljönnek a hajnal fiai és elmondják rendeletüket:
„Ember ne küzdj testvéred ellen, hisz csak így jutsz a Fénybe.
Törd meg hitetlenséged Testvérem, és kövesd az utat,
és tudd, hogy helyesen cselekszel.”

Vagyis amikor tengeralattjárók és repülőgépek lesznek, továbbá elektromosság. A hajnal fiai az első
teremtési korszak emberei, vagyis az öregek, a Naprendszer és a Föld fenntartói.

Akkor az ember abbahagyja a vérengzést;
testvér testvérenek, az apa fiúnak többé nem árt.
És népem ősi otthona az Óceán sötét mélyéről felemelkedik,
A Fény kora ekkor kitárulkozik minden ember számára
kinek célja a Fény.

*A Fény testvérei uralkodnak majd az emberek felett,
amikor az éjszaka sötétje száműzetésre jut.*

*Atlantisz felemelkedése az Atlanti-óceán fenekéről hatalmas kataklizma lesz, szökőárral, földrengésekkel
és más járulékos csapásokkal. Elvileg ez elpusztítja a mostani civilizációt és emberiséget, ami után újra kell
telepíteni a bolygót (növényeket, állatokat, embereket). Ezután következik a más jóslatokban megígért 1000
éves mennyei királyság, amikor a Földön nem lesznek bűnök, mert megkötözik a gonoszt (átmenetileg).*

Igen az embernek fia tovább halad, egyre feljebb a nagy cél felé.

*A Fény gyermekévé válik az ember
és lelke a Lángok Lángjává lesz mindörökké.
Tudás és bölcsesség lesz az emberé ebben a korban,
mert az örök tűzhöz közel került.*

*Az örök tűz a bölcsesség forrása, a kezdet,
mely a dolgok végével egy.*

*Igen, egy eljövendő időben
minden eggyé lesz és az egy mindenné válik.
Az ember a Kozmosz tökéletes lángja,
a csillagok közt egyre tovább halad.
Am ebből a tér-időből is távoznia kell
egy másikba a csillagokön túlra.*

*Ebben a korban sokan fognak megvilágosodni és elérik az egyhegyűség állapotát. Ezek a lelkek javarészt
elhagyják a Földet és kirajzanak az univerzumba, hogy más, fejlettebb világokon (magasabb
térdimenziókban) folytassák életútjukat és tökéletesítsék önmagukat.*

*Immár hosszú ideig hallgattad szavam,
Thoth bölcsességét.
Most elmegyek a sötétségbe.
Elmegyek az Amenti termeibe, hogy ott lakozzam,
míg a jövőben a Fény az emberhez ismét közel kerül.
De azért tudd meg, hogy szellemem mindig veled marad,
és lábaidat a Fény fövényére vezeti.*

*Vigyázz a titkokra melyet hátra hagytam,
és szellemem biztosan megóv egész élteden át.
Tartsd szemed a bölcsességre vezető ösvényen.
Legyen célod mindörökkön a Fény.
Ne kösd lelked a sötéthez.
Hagyd a csillagokhoz lendülni.*

*Elmegyek most az Amenti termeibe.
Legyél gyermekem ebben az életben, és a következőben.
Eljön az idő, amikor te is halál nélkül élsz majd korról korra
az emberek között.*

*Órizd az Amentihez vezető kaput.
Vigyázd a titkokat, melyeket az emberek közé vetettem.*

*Ne hagyd a titkot a barbárok kezére jutni.
Tartsd meg azok számára, kik a Fényt kutatják,
Most távozom innen.
Fogadd áldásom.
Járj utamon és kövesd a Fényt.*

Az emberek közé vetett titkok a különféle ősi szent könyvek, mítoszok, mesék, legendák, vallási tanítások és misztériumok, jóslatok, ezoterikus szimbólumok és régészeti leletek. A barbárok azok, akik ezeket megsemmisítik vagy megváltoztatják, eltorzítják, félreértelmezik ostobaságukban, esetleg kigúnyolják vagy rosszra használják. Volt már mindre példa bőven az elmúlt évezredekben. Ez olyan, mintha egy fuldokló eldobná magától a mentőövet.

*Egyesítsd lelked a Nagy Lényeggel.
Engedd tudatod a Nagy Fénnyel egybefolyni.
Hívj, mikor szükségben vagy.
Hallasd nevem háromszor egy sorban:
CHEQUETET, ARELICH, VOMALITES.*

Magyarul: csi-ki-etet, ár-él-ih, volt-ma-lét-es. Vagyis a csavarodó kiáradás hullámtere eteti és ezzel élteti a teremtményeket, akik áradata az élet, a múlt és jelen létezésében (mivel a jövő még nem létezik, csak lesz).

*Doreal magyarázataihoz kommentárok:
A jövő Fényszülöttje a hetedik ciklusban fog eljönni a Földre, vagyis a következő teremtetési korszak elején (ami vele indul).
A Földről távozó lélek csoportok mindig hátrahagynak néhány lelket örnek, akik a hátrahagyott tudást próbálják megőrizni addig, míg az új lélekcsoporthoz egyes tagjai alkalmassá válnak rá, hogy átvegyék tőlük a feladatot. Az a tény, hogy ezek az örök még mindig itt vannak a Földön, vagyis testet öltöttek az utolsó időkhöz, azt jelzi, hogy a mostani ciklus lelkei még mindig nem vették át (nem sajátították el) a tudást. Egyrészt mert nem igyekeznek, másrészt, mert nem volt elég hatékony a tudás átadási folyamata. Ha ezen sorokat olvasod, akkor te is azok közt vagy, akik alkalmasak a tudás átvételére és megőrzésére, valamint tovább adására. Vedd komolyan a feladatod! A régi örök rövidesen távoznak és onnantól tiéd is a felelősség az egész lélekcsoporthoz szellemi felemelkedéséért!*

XIII. Smaragdtábla Élet és Halál kulcsai

*Halld a bölcsességet.
Halld a Szót, mely élettel telít, és mely elűzi
a sötétséget.
Halld a hangot, mely elűzi az éjszakát.*

*Misztériumot és bölcsességet hoztam gyermekeimnek;
Tudás és Hatalom az ősiből előtör.
Vagy nem tudod, hogy minden megnyílik számodra,
ha megtalálsz a mindenség Egységét?
A titkok mestereivel, kik a halál legyőzői
és az élet tanítói, eggyé válsz.*

*A misztikában ezt a minden megnyílik számodra tudást úgy szokták megfogalmazni, hogy az illető meg-
kapja a gyémánt kulcsot, ami kinyitja számára a mindentudáshoz vezető kaput. A túlvilágon ezt úgy em-
legetik, hogy az illető ismeri az isteni szentély legbelső titkait (az isteni tudás és bölcsesség buddhájaként).*

*Igen, ismerd meg az Amenti Virágát
az Élet Bimbaját, mely a Termékben
szórja sugarát.
Szellemben éred el az Amenti termeit.
Visszahozod a bölcsességet, mely a Fényben él.
Tudd meg, hogy a hatalomhoz vezető kapu titkos.
Tudd meg, hogy az életre a halálon át vezet az út.
Igen, a halálon, de nem az általad ismerten,
hanem egy olyan halálon, amely élet, és tűz, és
fényesség egyben.*

*Kívánod megismerni a mélyen rejtett titkot?
Nézz szívedbe, ahol a tudás bezárva él.
Tudd, hogy a titok benned rejlik,
minden élet és minden halál forrása te vagy.*

*Hallgasd, amint feltárom az ősit,
és átadom a titkokat.*

*Mélyen a föld közepén van a virág
a Szellem forrása, mely megköt minden alakzatot.
Mert tudd, hogy a föld testben él,
mint ahogy te is saját alakodban lakozol.
Az élet virága olyan, mint Szellemed helye
és a földön keresztül áramlik éppúgy, mint a tied saját alakodban;
A földnek és gyermekeinek saját életéből
ad, megújítva a szellemet testről testre.
A Szellem testedet alakítja,
formálja és körvonalazza.*

Az alakzatok megkötése egyrészt jelenti azt, hogy a részecskék közti kölcsönhatások (szinkronizációs) teszik lehetővé a nagyobb anyagi halmazok összeállását és fennmaradását (a „szilárd” anyagot). Másrészt jelenti azt, hogy a bolygó centrumában van Gaia térforrása, akinek szelleme, a hullámtér az, ami fenntartja és életben tartja az összes tárgyakat és élőlényeket maga körül (helytartó). Az élet virága azért olyan, mint Szellemed helye, mert ugyanarról az időszervezetről van szó: egy időhurokról. A földön keresztül való áramlása a mindenre átható időhullámokat jelenti, amik az információ hordozói. A Szellem, ami a testedet alakítja, formálja és körvonalazza, az a komplex időhullámtér, ami a lélek körül kialakítja a fizikai testet vezérlő tanácsadó teret, más néven az aurát.

*Tudd meg, hogy alakod kettős,
a kettő között egyensúly áll fenn, míg alakod állandó.
Tudd, hogy mikor a halál hozzád közel, egyensúlyod megbomlott.
Csak azért jön a kassza,
mert az egyik pólus elveszett.*

A kettős alak utalás a biológiai rendszerekre jellemző folyamatos építő és lebontó folyamatokra (sejtműködés, atomok cseréltetése).

*Tudd meg, hogyha az egyensúly teljes
a halál ujja nem érinthet.
A baleset is az egyensúly felborulása miatt jön.
Ha az egyensúly teljes
az időben tovább létezhetsz, és nem kószolod a halált.
Tudd meg, hogy egyensúlyban befejezett vagy,
és azért létezel, mert pólusaid egymással arányban állnak,
De ha benned az egyik pólus lefelé fordul,
gyorsan elvesz ez az arány.
Ekkor a halál közelit feléd hidegen.
Mert az egyensúlytalanság nem a közeged.*

Nem lefelé fordul, hanem nagysága csökkenni kezd. Az egyensúly az élőlények belső homeosztázisa.

*Tudd, hogy az Amenti éltet adó titka
a pólusok egyensúlyba hozásában áll.
Minden létezőnek alak és élet adatott.
Mert pólusaiban a Szellem él.*

Itt a pólusaiban a Szellem él kifejezés azt jelenti, hogy az időhurkaiban az információ folyamatosan visszacsatolódva öröklődik meg, s ez teszi a rendszert élővé.

*Nem látod, hogy a föld szíve a kiegyensúlyozója
mindennek mi rajta létezett és létezik?
Szellemed forrása a Föld szívéből jön,
mert alakodban egy vagy vele.*

*Ha megtanultad magad egyensúlyban tartani,
a föld egyensúlyával leszel egy.
Létezel, majd míg a föld létezik, alakot csak vele együtt váltasz:
a halál karma nem jön érted csak mikor a földért.
Alakod addig érintetlen marad,
míg minden forma elmúlik,*

*Egyes indián varázslóknak évezredekkel ezelőtt sikerült ezt oly tökéletesen megvalósítaniuk, hogy azóta is
itt élnek testben a Földön, halhatatlanul, és addig fognak élni, míg véget nem ér a teremtetési ciklus (az időnk
végezetéig).*

*Hallgasd, amit mondok, hogy ne érezd a változást.
Egy órát minden Nap feküdj fejeddel Északra (pozitív pólus)
felé irányulva.
Egy órát minden Nap feküdj fejeddel Dél (negatív pólus)
felé irányulva.
Míg fejed Északra irányul
tudatod tartsd a melled és a fejed között.
És amikor Déltre, gondolataid irányuljanak melledtől a lábaid felé.
Tartsd magad a hétből egyszer egyensúlyban
és tested megújul, erőd megfiatalodik,
Ez a titok, melyet a Mesterek ismertek,
és ami távol tartotta a halált.
Ne hanyagold azt, mit neked megmutattam,
mert amikor évek múltán száz fölé érnek éveid
a hanyagság a biztos halált egyre közel hozza.
Halld szavam és kövesd az utat.
Tartsd meg egyensúlyod és éld életed.*

*Ezt a módszert ma mágnesterápia néven ismerjük, bár nem eléggé elterjedt még a világban. A módszer
hatásosságát némileg rontja az utolsó időkben az, hogy a Föld mágneses tere gyengülni kezdett. Az aurán
belüli életerő frissen tartását emellett el lehet még végezni különféle tornagyakorlatokkal is (csi-kung, tai-
csi, jóga, tensegritás). A hétből egyszer egyensúlyban azt jelenti, hogy hetente egy napot böjtölj, hogy
pihenjen és tisztuljon a tested.*

*Halld szavam és hangom.
Hallgasd bölcsességem, mely a halálról szól.
Amikor végül vállalt munkád végeztén,
ebből az életből távozni kívánsz, látogass el abba a síkba,
hol a hajnal Napjai a Fény gyermekeiként élnek,
Ne legyen fájdalmad és ne legyen gondod,
ott hol az örök fény sugárzik,*

*Először feküdj fejedet kelet felé irányítva.
Tedd össze kezed az élet Forrása (gyomorszáj) felett.
Helyezd tudatod az élet székére.
Forgasd meg és oszd Északra és Déltre
Küld az egyiket Északnak, másikat Délnek*

Nyugtasd tudatod Lényeden.
Belsődből, akaratodból röppen fel ezüst szikrád.
Fölfelé a hajnal Napja felé.
A Fénnyel elkeveredve a forrással egyé válik,
Addig lángol, míg a vágy megterem.
Majd újra visszaszáll egy formába.
Tudd meg, hogy a nagy Lélek így haladnak tova
életüket változtatva saját szándékuk szerint.
Így távozik a megtestesült halálának és életének időpontját
akarata szerint kijelölve.

Az élet forrása a köldök, nem a gyomorszáj. Az ezüst szikrád a lélek részecske, ami a halál során elhagyja a fizikai testet, kilépve a fejből. Bár látszólag itt öngyilkosságról van szó, ezt mégsem nevezi így senki. Mivel csak az tudja megölni magát, aki halandónak hiszi létét. Ha nem azonosítod magad a testeddel, akkor a tested elpusztítása, elhagyása olyan, mint a ruhád levetése. Nem halál, hanem átöltözés. A mesterek önállóan döntenek a megszületésükről, életük irányításáról és eltávozásukról egyaránt.

(A kulcs ahhoz, hogy a halálon túl az emlékezet megmaradjon
egyik inkarnációból a másikra a tudat irányultságában áll.)
Halld és használd bölcsességet.
Tanuld meg az idő feletti uralom titkát.
Tanuld meg, hogy két mestereknek hívsz,
hogyan ismerik elmúlt éltüket.
Nagy titok ez, de könnyű uralni,
mely megnyitja az idő feletti uralmat a számodra.
Amikor feléd a halál gyorsan közelít,
ne félj, csak tudd, hogy ura vagy.
Lazítsd el tested, ne legyen benne feszültség.
Szíved helyére helyezd a Lélek lángját.
Gyorsan lendítsd a háromszög helyére,
tartsd egy percig majd mozdítsd egy cél felé.
Ez a hely, célod, szemöldököd között található,
ez a hely, hol az élet emlékének rezdülnie kell.
Tartsd lángod itt, elméd székhelyén,
míg a halál eljön lelkedért.
Amikor az átkelés állapotában leszel,
életed emlékei eléd tárulnak,
A múlt egy lesz a jellel.

Ha meglátod magad közelében a fekete ruhás halál angyalát, akkor tudhatod, hogy közel a kilépés ideje. Az itt leírt mágikus lélek mozgató gyakorlat nem szükséges feltétele az emlékezésnek. Amikor egy lélek elhagyja a testét, a vezérlő operációs rendszere (ami biztosítja a kapcsolatot a szellem szoftver és a lélek hardver között) automatikusan lefuttat egy biztonsági mentés ellenőrzést. Ennek során összehasonlítja a feltudatban összegyűlt összes információt (az egész élet összes eseményét) a Jupiter akashában lévő biztonsági másolat tartalmával, hogy ellenőrizze, minden megvan, semmi sem veszett el véletlenül a tárolóból. Mivel ezen adatok alapján történik az élet megítélése, ami után tovább mehet az illető a túlvilágra, majd a következő életébe. Ez az ellenőrzési folyamat az, amikor leperreg valaki előtt az élete filmje (nagyjából 1-1,5 másodperc alatt).

*Minden emléked megmarad.
Megszabadulsz minden visszalépéstől,
a múlt dolgai a jelenben élnek tovább.*

Vagyis nem kell félni az öntudat és az emlékek elvesztésétől, mert a lélekben minden pontosan megmarad.

*Most hallottad bölcsességemet.
Kövesd és szabadon élsz az időben akár csak én.*

Azrael, a halál angyala. Nevének jelentése: Isten segítsége. Ő segíti át a lelkeket a másvilágra, de előbb a létközbe, ahol a lélek tartózkodik az újabb leszületés előtt.

XIV. Kiegészítő Smaragdtábla A Jelleképek

*Halld a mélyen rejlő bölcsességet,
mely a világ számára a templomlakók
távozásával elveszett,
és amit a jelen embere nem ismer.*

*Tudd meg, hogy ez a világ csak egy kapu,
melyre számodra ismeretlen erők vigyáznak,
A sötét hercegek az utat,
mely a mennyei földre vezet, elállják,
Tudd, hogy az Arulához vezető utat
sorompók vigyázzák,
és csak a fény született előtt nyílnak meg.*

Az ez a világ csak egy kapu azt jelenti, hogy a Föld csupán átjáróház a lelkek számára más világokból, más világokba. A számodra ismeretlen erők vigyáznak, kijelentés egyrészt a túlvilági angyalokra és fenntartó istenségekre vonatkozik. Másrészt a korábbi földi emberiségek itt maradt túlélőire, akik a földalatti kaptárvárosokban és a Naprendszer más bolygóin élve vigyázzák a rendszerüket, a felszíni emberiségnél sokkal fejlettebb technikákkal. Harmadrészt pedig a galaxisunkban található legnagyobb politikai tömörülésre, a nagyon sok világot tömörítő szövetségre vonatkozik, aminek rendfenntartó űrflottája jelenleg több kötelet is állomásoztat a Naprendszerben és környékén. Az ő feladatuk, hogy megvédjenek minket a közeli bolygórendszerekben tomboló úrháborútól (és egy esetleges megszállástól), amit több civilizáció vív egymással.

A sötét hercegek az alvilágot jelenleg uraló öreg és bölcs lelkek, akiket manapság inkább sátánoknak és ördögöknek, illetve démonoknak nevezünk. Az ő dolguk az itt lehetséges (elkövethető) bűnökkel megkísérteni az ide születő lelkeket és próbára tenni őket, illetve visszatartani a bukottnak is nevezett lelkeket. Ebből a szempontból a Föld, mint alvilág vagy pokol egy lélekbürtönléteként működik. A 4D-s túlvilági Földre vezető utak (térelakók) elállása azt jelenti, hogy az arra méltatlanokat nem engedik be a földi mennyországba is nevezett régióba, nehogy tönkretegyék, bemocskolják azt. Egyszerűbben megfogalmazva: aki nem szobatiszta, azt nem engedik be a tisztaszobába.

*A földön én vagyok a kulcsok őre,
melyek a Szentelt földre nyitnak kaput.
A felettem állók parancsolták,
hogy ezeket a föld emberének hátrahagyjam.
Mielőtt elmegyek, átadom a titkokat:
a sötétség rabságából, hogyan menekülj
és a hús béklyójától, hogyan szabadulj.
A sötétségből így a Fényre jutsz.*

A kulcsok az egyetemes tudásnak azon elemei, amik az üdvözüléshez (mennyországba jutáshoz) szükségesek. A 4D-s túlvilági Föld az igazi Szentföld, nem a mai Palesztina véráztatta földje.

*Tudd, hogy lelked előbb meg kell tisztítanod a sötétségtől,
és a fény kapuján átkelhetsz.
Ezért úgy rejtem el a titkokat, hogy bármikor rájuk lelj.*

Bár szálljon sötétség az emberre,
az útmutató Fény mindig felragyog.
Sötétbe rejtve, szimbólumoktól fátyolozva
találd meg a kapuhoz vezető utat.
Az ember a jövőben a misztériumokat megtagadja,
ám a kereső az utat megtalálja.

Az útmutató szimbólumok elfátyolozása olyan jól sikerült, hogy csak az ezredfordulóra sikerült nagy nehezen leszednünk róluks a fátylat és újra közzétennünk a megoldásokat. A megfejtéshez alapvető fontosságú a magyar nyelv (a mágusok ősi, titkos nyelve) ismerete, ezért sem terjedt még el szerte a világon ez a tudás, pedig az idők végezetének közeledtével egyre nagyobb szükség van rá. A megoldásokat lefordítani más, tökéletlen nyelvekre sajnos nem mindig lehet, így csak azt tudjuk javasolni a keresőknek, hogy sürgősen tanuljanak meg magyarul (gondolkodni és beszélni).

Most parancsolom, hogy őrizd meg a titkokat,
és csak azoknak add tovább, akik próbát kiállták,
hogy a tiszta be ne mocskolódjon,
hogy az Igazság ereje felül kerekedjék.

Ha idáig eljutottál a szöveg olvasásában, már kiálltad a próbát. Ne keress ennél nagyobb titkokat ezen a Földön, inkább mélyülj el a megismert tudásban és csak a magadhoz hasonló lelkületű személyeknek add tovább a megoldásokat. És arra is megkérlek, hogy ne torzítsd el a tanításokat. Ne értelmezd át őket a saját szád íze szerint, mert a mesterek kicsit unják már, hogy folyton leszüllessenek azért, hogy kijavítgassák a hozzá nem értők által rendszeresen elrontott és összezaggyvált szent szövegeket. Az iskolai tankönyvek azért vannak, hogy tanulj belőlük, nem azért, hogy összefirkáld őket.

Halld a feltárulkozó Misztériumot.
Figyeld a jelképeket, melyeket most átadok,
Tedd vallássá a tanítást, mert
csak így marad meg lényege.

A tanítás a tudásról szól, a vallás a hitről. Hinni (gondolkodás nélkül) mindig könnyebb, mint tudni és megérteni a dolgokat. Így a vallások megjelenése a Földön csak kényszermegoldás, ami azt a célt szolgálja, hogy sokakhoz eljusson és megmaradjon a lényeg, ha már gondolkodni lusták és buták vagytok. Ez persze nem jelenti azt, hogy a vallási vezetők és teológusok bármit is értenek a hitük alapjaiból, csak úgy csinálnak. De ez még mindig jobb, mintha tűzre hánynák a szent könyveket.

Két régió van a földi élet és a Nagy Egyetlen között,
ahová a földről távozó lelkek útjukat követik;
Duat, az illúzió erőinek otthona;
Sekhet, Hetsep, mely az istenek háza.
Ozirisz, a kapu őrének jelképe, aki visszaküldi az értéktelenek lelkét.
E mögött a szféra, hol a mennyei szülöttek erői lakoznak,
Arulu, a régió, ahova a Nagyok távoztak,
Hozzájuk, ősi otthonom Nagyjaihoz csatlakozom,
ha az emberek közötti munkám bevégeztem.

Két térdimenziószint van a 3D-s földi alvilág és az isteni nagy lélek között, aki a lelkeket kibocsátja

magából, majd visszaolvasztja őket magába az útjuk végén. Duat (kettős) a 4D-s túlvilág, az illúzió erőinek otthona, mivel itt bármilyen formát gyorsan és könnyen, pusztán gondolattal meg lehet teremteni. Azért hívják kettősnek, mert két oldalról veszi közre a beleágyazott alvilágot. Sekhet (szék-hét), más néven Hetsep (hét-szép) az 5D-s külvilág, az istenek háza, ahol lehetőség van a fénylénnyé válásra (a lélek részecskétől való megszabadulásra). Azért hívják hét széknak vagy szépnek, mert egyrészt a székhelyként működő helytartó istenek normálisan az 5D-ben lakoznak, másrészt mert sok fénylény tartózkodik itt (hét tachionból álló szépség).

Ozirisz (ös-ír-isz) a térdimenziószintek közti térkonverziós átjárók neve és egyben az őket őrző kapuőr angyalok neve is. Az írisz (a szemben) a fény átjárását szabályozza a pupilla nyílása körül.

Arulu (ár-ul-ó) a 6D-s felvilág, ahol a mennyei szülöttek (fénylények) lakoznak, ahová a Nagyok (felettes létezők és idősebb lélek generációk) távoztak. Az áruló kifejezés itt, ebben az értelmében nem csalárdot és cserben hagyót jelent, hanem adaőzőt.

Hét lakhely van a Hatalmas házában;

Hárman őrzik a kaput a sötétségtől
minden lakhelynél;

Tizenöt út vezet Duat-ba.

Tizenkettő az illúzió hercegeinek háza,
mindegyik négy útra néz, melyek egymástól különböznek,

Negyvenkét nagy erő van,
ítélkezve a kaput kereső halott felett.

Négy fia van Hórusznak,

kettő-kettő a Keletet és a Nyugatot vigyázza —

Iszisz, az anya, ki gyermekeiért könnyörög,

A Hold királynéja, mely a Napot tükrözi.

Bá a lényeg, mely örökkön él.

Ká az árnyék, melyet az ember életnek ismer.

Bá nem jön míg Ká inkarnációban él.

Ezek a titkok, melyek az időközön át fennmaradnak,

Kulcsok ezek az élethez és halálhoz.

Halld most a Titkok Titkát:

ismerd meg a kört, a kezdet- és végnélkülit,

Annak az alakját, Aki egy és mindenütt jelenlévő.

Halld és figyeld,

menj és használd,

így azon az úton jársz, amin én.

Misztérium ez a misztériumban,

de a Fény szülötte számára világos,

a mindenség titkát most feltárom.

A beavatottnak nyíljon meg a titok,

de a gúnyolódó semmit se lásson abból.

Itt a felsőbb térdimenziókkal kapcsolatos legfontosabb tudnivalókat sorolja fel a szerző, az átjárásra használható térelakok számát, az angyali hierarchia vezetőinek számát és az átkelő lelkek megítéléséhez használt tesztek számát. Szó esik továbbá az égtájakat őrző arkangyalokról, a lélek részecskéiről (Bá) és az asztráltestről (Ká). A Titkok Titka pedig nem más, mint az időforrás és az időhurok szerkezete, amit a következő szövegrészekben nagy részletességgel ismertet a szerző.

*Három a titok,
mely a Nagy Egyetlentől való.
Halld és Fény árad feléd.*

A Nagy Egyetlen a minden létező.

*A kezdetben három egység létezett.
Ezekén kívül nincs más.
Ezek egyensúlyban a teremtés forrásai:
egy Isten, egy igazság, egy Szabadságpont.*

Az Isten az első időhurok (főszerán). Az Igazság az időhullámok modulációjában őrződő információ (világéter). A Szabadságpont a Teremtő Atya okforrása.

*Három az egyensúlyban lévő háromból való:
minden élet, minden jószág, minden erő.*

Az élet: az élőlények. A jószág: egyrészt a rendszerben meglévő jobbos forgás és csavarodás, másrészt a tapasztalás öröme és élvezete. Az erő: az időhullámok mozgató képessége, amivel a kölcsönhatásokat és változásokat előidézik.

*Három a minősége az Istennek ebben a Fény-házban:
végtelen erő, végtelen bölcsesség, végtelen szeretet.*

Az Isten minősége ebben a Fény-házban: a főszerán aktuális állapota, vagyis az, hogy jelenleg triász szerinóként működik. A végtelen jelző arra utal, hogy ezen tulajdonságok a létezés hullámain kiterjednek a végtelenségig, megállíthatatlanul.

*Három erő adatott a mestereknek;
hogy a rosszat átváltoztassák, vigyázzák a jót,
és különbséget tegyenek.*

A rossz átváltoztatása: az elrontott teremtetések kijavítása. A jó vigyázása: a jól sikerült teremtetések fenntartása (üzemeltetése). A különbség tétel az ítélkezés a rendelkezésre álló információk alapján, ami a döntéshozatalhoz és a rendszer kormányzásához szükséges.

*Három az Isten dolga:
az erőt, a bölcsességet és a szeretetet megnyilvánítani
Három az erő, mely mindent létrehoz:
A tökéletes tudás által birtokolt Isteni szeretet,
Isteni Bölcsesség mely minden lehető eszközt ismer, Isteni Erő,
mely az Isteni Szeretet és Bölcsesség közös akarata birtokol.*

Az isteni szeretet birtoklása az időhurokban visszacsatolódo tachionok működésének ismerete és szabályozása. Az isteni bölcsesség a hozzáférés az akashában eltárolt mindentudáshoz. Az isteni erő a mozgatóképesség, amivel a rendszer irányítható, uralható.

Három a kör (vagy állapot) a létben:

A Fény köre (állapota), hol nem lakik más csak Isten,

és csak az Isten jut azon át;

A káosz köre (állapota), ahonnan a halálból minden dolog életre kel;

a tudatosság köre (állapota), melyben az életből minden életre pattan.

A kör a helyes fordítás, nem az állapot! A Fény köre, mint az Isten lakhelye a helytartó szerinó (időhurok) az Életfán, mivel csak rajtuk keresztül lehet az időszálakon át feljutni a Teremtőig. A káosz köre az őskáosz időhullámtere, a tudatosság köre pedig a teremtett világ (térítő) hullámtere.

Minden létező dolog a három létállapotból él: káosz vagy halál, emberségbéli szabadság és mennyei boldogság.

Káosz: őskáosz, ami azért halál, mert a halandó teremtmények oda kiugorva azonnal megszűnnek létezni (meghalnak). Szabadság: az időhullámok, amik mindenben szabadon, akadálytalanul áthatolnak, és mindenhová eljutnak (adott késedelemmel). A mennyei boldogság a kölcsönhatás, vagyis a létező dolgok létezése egymás számára, ami lehetővé teszi a megismerést, a viszonyulást, a teremtést és a tökéletesedést (minden változást).

Három szükség vigyáz minden dolgot:

a nagy Mélységből indulva,

a káosz köre a Mennyben beteljesedést nyer.

A szükség (szűk-ség) a teremtményeket összetartó összehúzó erő, ami az időhurkok esetében nem más, mint a saját hullámterük által kialakított behúzási tartomány hatása. A nagy mélység az őskáosz végtelenbe kiterjedő feneketlen mélysége. A káosz köre az őskáoszon belüli teremtetési tartomány a két Teremtő okforrás hullámterének metszetében, amin belül a teremtés található. A menny jelentése itt maga a térítő, a beteljesedés a dolgok megvalósulása és az információ szaporodása a végtelenségig (teljességig).

A lélek útja hármas:

Ember, Szabadság, Fény.

A lélek útja a tapasztalatszerzés folyamata, aminek három állapota a testet öltés (ember), a testből való kiszabadulás (szabadság) és a megvilágosodás, majd fénylénnyé válás (fény).

Három az akadály:

a kitartás hiánya, hogy tudást nyerj

az Istentől való távolság;

a rosszhoz való vonzódás.

Az emberben e három megnyilvánul.

Három a benn ülő erő királya.

Három kamra őrzi a misztériumokat,

melyek az ember testében rejlenek, és mégsem láthatók.

A kitartás hiányát elszántsággal (szántsándékkal) és a valóság iránti őszinte kíváncsisággal lehet legyőzni. Az Istentől való távolságot (az elszigeteltség illúzióját) az isteni köztudattal való informetriai összekapcsolódással (telepatikusan a térbeli gondolat hullámokkal és a művonalai időszálakon keresztül) lehet legyőzni. A rosszhoz való vonzódást (a hibás, törvényszegő dolgokhoz) a kísértés természetének

megértésével és átlátásával, valamint uralásával lehet legyőzni. A három kamra az ember testében két dolgot is jelenthet. Egyrészt a három erőközpontot (agyék, szív, fej), ahol az életerő összegyűlik és tárolódik, másrészt a három vezérlő részecskét (a hipotalamuszban a lélek feltudat és lélek szentély, a szinuszcsozóban pedig a szív pont), amik a testet irányítják és fenntartják.

Halld most, ki megszabadultál,
szabad vagy az élet igájától.
Ismerve minden forrást minden világ megnyílik neked.
Igen, még Arulu Kapui előtt is megnyílnak a sorompók,
De vigyázz, ki a mennybe mennél, mert ha értéked kétes,
jobb, ha a tűzben pusztulsz el.
Tudd meg, hogy az égiek a Tűzön átmennek,
A menny minden fordulatanál a Fény forrásában megfürödnek.

A Tűz itt a tisztító tűznek felel meg, vagyis a bétatéri szerinók nem tér-nem idő rétegének, amibe térváltáskor könnyű beleszinkronizálódni, de kellő tudás nélkül nehéz kijönni belőle. A menny minden fordulója: egy térciklus, azaz egy téresszenciában egy térréteg hullámfront.

Halld ezt a titkot:
Hosszú idővel előtted
az ősi Atlantiszban laktam én.
A templomban a bölcsességet magamba ittam; azt a bölcsességet,
mely forrásként a Fényből áradt a templomlakó által.
Megkaptam a kulcsot, hogy a Fény körébe,
a Nagy Világba alászálljak.
Álltam én a Szent előtt, mely a tűz virágában trónolt.
A sötétség villámai fátyolozták,
mert egyébként glóriájától lelkem megtört volna.

A Nagy Világ itt úgy értendő, hogy a nagy fényesség (világ-osság). A tűz virágában trónoló Szent maga a helytartó térszerán. Azért van elfátolozva, azaz anyagi részecskékké körülvéve, hogy védve legyen a zavaró hatásoktól. A részecskékké hullámterei elzajosítják a szerinó hullámterét, nagy háttérzajt adva hozzá.

Trónjának aljzatától, négy gyémánt lángfolyó eredt.
Lába zsámolyától felhőmedrekben az emberi világhoz folytak a folyók,
A termék megteltek mennyi Szellemeikkel.
A csillagos palota a csodák csodájává vált.
Az égen túl, a Tűz és a Napsugár szivárványaként
nyertek alakot a szellemek,
Énekeltek a Szent glóriáját.
Aztán a Tűz közepéről felszállt egy hang:
„Tartsd meg az Ősök glóriáját.”
Ezt a Fényt, mely saját lényemben visszhangra lel,
mindenek fölé helyezem.
Elértem, minden isten Istenét, a Szellem-Napot.
A Nap szférák parancsolóját.

A négy gyémánt lángfolyó a négy világtájt őrző négy arkangyal (gyémánt). A folyók a téridő hullámrétegei.

A csillagos palota valószínűleg az Aranyváros a Nap belsejében. Az égen túl: a 3D-s téren túl. Az énekeltek a Szent glóriáját azt jelenti, hogy kiárasztották a szent rezgésű hullámterüket. Tartsd meg az Ősök glóriáját: emlékezz az ősök tudására. Minden istene Istene a Napisten a Naprendszerben.

Ismét szólt a hang:

*„Létezik egy Első, kinek nincs vége és kezdete;
ki mindennek teremtője és mindent kormányoz;
ki jó és igazságos, ki megvilágosít, és fenntart.”*

*Aztán a tróntól egy nagy sugár indult felém,
körülvéve és felemelve erejével lelkeimet.*

*Gyorsan mozogtam a Menny tereiben,
megláttam a titkok titkát,
éreztem a Kozmosz titkos magvát.*

Arulu országába vittek,

*Álltam a házak előtt, melyekben az Urak lakoznak,
Megnyitották a kaput, és láthattam a kezdet káoszát.*

*Megrettent szívem a félelmetes látványtól,
visszariadt a sötétség Óceánjától.*

És láttam akkor a sorompó szükségességét,

láttam, hogy Arulu Urai milyen célt szolgálnak,

Mert végtelen egyensúlyukkal csak ők állhatnak a beömlő káosz elé.

Csak ők vigyázhatják az Isteni teremtést.

Az Első, aki mindent kormányoz (aktívan irányít) az első rangú főszerán. A nagy sugár valószínűleg egy olyan modulált hullámfront, aminek célirányos mozgó ereje van (gravitációs vonósugár). A Menny terei a párhuzamos téresszenciák. A kezdet káosza az őskáoszba való kilépéssel látható meg (ez a sötétség óceánja). A sorompó a térszeparátor, ami eltakarja a teremtmények elől az idősemmit és megakadályozza, hogy kiszóródjanak a téridőből. Arulu urai a szerinók, a különféle lokális helytartók.

Aztán a nyolcas köréhez mentem.

Láttam a lelkeket kik legyőzték a sötétet.

Láttam a Fény nagyságát, melyben lakoznak.

A nyolcas köre a fotinó időhurka. Itt a megvilágosodott fénylényekről van szó.

Kívántam középük jutni, de választott utamra is

hívott a vágy, az útra, amit az Amenti termeiben kértem.

Arulu termeiből, a földi térbe hatoltam, ahol a testem nyugodott.

Felkeltem a Földről és a Templomlakó elé álltam

és ígéretet tettem, hogy jogomról lemondok,

míg munkám a földön be nem végeztetett,

míg a sötét kor lejár.

A sötét kornak jó sokára lesz vége, sok teremtetési ciklus múlva.

Halld szavam, mit Neked adok,

Benne találod az élet lényegét.

Mielőtt Amenti termeibe visszamennék,
sajátítsd el a Titkok Titkát, hogy a Fénybe lépj.
Tartsd meg és őrizd, rejtsd szimbólumokba,
hogy az együgyű nevéssen és mondjon le róla.
Minden országban alakítsd a misztériumokat.
Tedd keménnyé az utat a kereső számára.
Így a gyenge és a kételkedő feladja majd.
Így őrizd és rejtsd a titkokat mindaddig,
míg az idő fennáll, s amíg elfordul a kerék.

Neked: az olvasónak. A kerék elfordulása több jelentésű lehet. Utal egyrészt a galaxisunk forgására (galaktikus év), másrészt a 3D-s Naprendszer elfordulására a 4D-ben (égindulás), de értelmezhető úgy is, hogy elfordul a rendszer kollektív sorsának kereké a közös karmájának köszönhetően. Ezek mindegyike ugyanazt a jelenséget írja körül, csak más megközelítésben.

A sötét korokon át
várakozva és figyelve,
szellemem a föld mélységében rejtve marad.
Amikor valaki a külsőség
összes ítéletén áthaladt,
idézz meg engem a Kulccsal, mely
birtokodban van.
Akkor válaszolok majd, én
a beavató, eljövők majd az amentibeli Istenek termeiből.
Fogadom a beavatottat,
és az erő szavait neki átadom.

Ez az elmúlt 13000 évben csak néhány alkalommal történt meg a Földön.

Halld és emlékezz figyelmeztetésemre:
ne hozz hozzám olyat, ki híján van a bölcsességnek,
tisztátlan szívű, vagy célja ingatag.
Különböen visszavonom tőled az engem megidéző képességet.

Mert az égiek nem szeretik, ha fölöslegesen ugráltatják őket.

Menj és hódítsd meg a sötétséget.
Emeld fel lényedben a Fényt.

Most menj és hívd össze testvéreid,
hogy osztani tudjam köztük a bölcsességet,
hogy mikor nem leszek, a fényt megtalálják.
Jöjj a templom alatti kamrámba.
Ne egyél három Napon át.
Átadom ott a bölcsesség lényegét,
hogy emberek között erőd sugározzon.
Átadom a titkokat, hogy te is a mennyekbe szállhass.
Isten-ember tartsd meg magad az igazságban és a lényegben.

*Távozz most és hagyj magamra, hogy megidézzem azokat,
kikről tudsz, de még nem ismersz.*

*Isten-ember: buddha. A megidézzem azokat, kikről tudsz, de még nem ismersz, azt jelenti, hogy tovább
tanul és kutat, valamint különféle egyéb dolgokkal foglalkozik (adminisztrációs feladatok).*

XV. Kiegészítő Smaragdtábla A Titkok Titka

*Nos, összegyűltetek gyermekeim
hallani a Titkok Titkát,
melyet azért adok át, hogy feltárjátok az Isten-embert,
és az örök élet kulcsa nálatok legyen.
Egyszerű szavakkal szólok most
a feltárt misztériumokról.
Semmi sötétet nem mondok én.
Nyisd ki füled.
Halld és engedelmeskedj szavamnak,*

*Először a sötétség béklyójáról szólok,
mely téged a földi szférához láncol.*

*A Sötétség és a Fény egy természetű,
csak látszatra más,
mindkettő egyazon forrásból származik,
A Sötét nem más, mint rendezetlenség,
A Fény pedig Rend.
Az átváltoztatott rendezetlenségből lesz
a Fények Fénye.
Ez, gyermekem, léted célja;
a Sötétség Fénnyé alakítása.*

*A Sötétség a létezés rosszabbik oldala, a Fény a jobbik. Tehát a sötétség nem semmi, nem üresség és nem a
nemlét, mert ezek nem ellentétpárjai a fénynek. A sötétség fénnyé alakítása a rossz dolgok (hibák)
kijavítása, jóvá tétele.*

*Halld most a Természet misztériumát
az élet lakhelyéhez,
a földhöz való kapcsolódását.
Tudd meg, hogy lényed hármas,
fizikai, asztrális, és elmebeli, és mindez egyben.
Mindegyik elem további három minőséggel bír;
ez összesen kilenc; ami fent van ugyanaz, mint ami lent van.*

*Fizikai: anyagi test. Asztrális: az aura tanácsadó és vezérlő kényszertere. Elmebeli: a lélek részecskéiben
tárolódó szellem (információ tartalom).*

*A fizikáiban ezek csatornáik,
a vér, mely örvénylő mozgásban áramol,
hatva a szívre, hogy verése állandó legyen.
A mágnesesség mely az idegszálakon fut,
elviszi az energiát a sejtekhez és a szövetekhez.
Az Akasha, mely a vékony, de még fizikális
csatornákon áramol, betölti azokat.
Mindhárom egymással összhangban áramlik,
a testre mindegyiknek hatása van.
Ezek alkotják a váz keretét, melyen a finom éter áramlik,
Ezek uralmában rejlik az Élet Titka a testben,
a beavatott saját akarata szerint bánhat velük,
ha dolgát elvégezte, le is mondhat róluk.*

Az Akasha itt az információ áramlását jelenti az érzékszervektől az agyig (feldolgozó központig). A finom éter az aura, mint gravitációs hullámtér. Ma az ilyen beavatottakat jóginak, fakírnak hívjuk.

*Hármas az asztrális természete
közvetítő fentiek és a lentiek között;
nem fizikai, nem szellemi,
de képes le és fel szállni.
Újra és újra jusson ez eszedbe.*

Az asztráltest azért képes közvetíteni a fenti és lenti rendszerek között, mert egyrészt anyagi részecskéik és atomok felhőjéből áll, másrészt finom szerkezetű gravitációs hullámtérből. Ezt a lélek részecske viszi magával, maga körül, ha kilép a fizikai testből (kísértet).

*Hármas az elme természete.
Hordozója a Nagy Akaratának,
Éltedben az ok és okozat bírálója.
Így alakul a hármass lény,
melyet felülről a négyes irányít.
Az ember hármass természete fölött és mögött
él az igazi Szellem-Én.
Négyes természetű,
fénylik a lét minden síkján,
tizenhárom az egyben ez a misztikus szám.
Az ember természete alapján a Testvérek feladata a közvetkező:
mindegyik a lét feltárulkozását irányítja,
mindegyik az Egyetlen szószólója.*

A Nagy Akarata a Nagy Szellem (isteni köztudat) akarata, amit manapság inkább a lélek eleve elrendeltségének, ihletettségnek vagy egyéni sorsnak hívunk (amit be kell teljesítenie az illetőnek). Az ok és okozat bírálója a gondolkodó, ítélkező, összehasonlító és különbségtévő, logikusan elemző elme. A harmadik természet hiányzik a szövegből, ez valószínűleg az érző tudatosság (megérzések észlelése). Az igazi szellem-én a tudatalattiban elítárolódó összes információ együttese, amit ma inkább belső énné nevezünk és rendelkezik az összes előző élet és a test nélküli állapotok tudásával. Ez nem négyes természetű, hanem ez

az ember negyedik természete!

A tizenhárom azért misztikus szám, illetve szerencsétlen, mert a szerinó időhurok kéltésekor a tachionnak olyan körön kell körbeszaladnia, hogy maximum a tizenkettedik eseményhorizont rétegébe találjon vissza. Ha a tizenharmadik réteget éri csak el, akkor nem tudja újrakéltetni magát és megszűnik az időhurok (szerencsétlenné válik).

A Testvérek jelentése: $3 \times 3 + 4 = 13$ természet.

A földön az ember rabságban él,
földhöz köti a tér-idő köteléke.
Mindegyik bolygó körül rezgő hullám köröz,
és köti az embert a síkhoz, melyben ki kell bontakoznia.
De a szabadulás kulcsa benne rejlik,
Igen, a szabadság legbelül.

A bolygó körül rezgő hullám a gravitációs hullámtér, ami az égitest forgása miatt köröz. A szabadság a gravitációs hullámok elnevezése a misztikában.

Ha elszabadítottad éned testedtől,
szállj a földi sík legszélsőbb határához.
Mond a szavakat: DOR-E-UL-LA. (TUR-UL-LU)
Akkor fényed egy időre felemelkedik,
és szabadon átmehetsz a tér határán.
Egy ideig a Nap idejének feléig (6 óra)
szabadon szállhatsz a földi sík határain át,
nézd és ismerd meg, kik mögötted vannak,
Igen, a legmagasabb világokba juthatsz.
Lásd saját lehetséges kibontakozásod magaslatait,
tudd a lélek minden földi jövődjét.

A földi sík (tér) legszélső határa a térbúra térszeparátora. Dor-e-ul-la magyarul: tér-ül-le, azaz terület, térszín. A fényed felemelkedése az, amikor a lélek részecske időhurkai olyan komplex forgásokat, csavarodásokat kezdenek végezni, amikkel 4D-s teret kélt maga köré és ezáltal teret válthat. Kik mögötted vannak; azok a világok, amik a térszeparátor mögött vannak a 4D-ben, illetve 5D-ben.

Testedhez vagy kötve, de erőddel szabad lehetsz.
Ez a titok, mely a rabságot szabadsággal helyettesíti.

Nyugtasd elméd.
Pihenjen tested:
tudatában csak annak légy, hogy a testtől szabad vagy.
Összpontosítsd lényed a vágyakozás céljára.
Gondolj egyre csak arra, hogy szabad leszel.
Gondolj e szavakra: — LA-UM-I-L-GAN —

Magyarul: látom-él-gán, vagyis látom az élt (időszálat) az égben.

De csak azokat, kik bölcsességem keresik,
viszi e hang a kívánt helyre,

ha a test rabságából saját akaratból elszabadulsz.

A kívánt hely az időszál nyomát követve érhető el a sámánok és mesterek számára.

*Halld a legnagyobb Titkot,
hogyan az Amenti termeibe hogyan juss be,
és hogyan állj a hallhatatlanok termében az Ura elé.*

*Feküdj le, hogy tested pihenjen.
Nyugtasd le elméd, hogy gondolat ne zavarjon.
Tiszta legyen szándékd és elméd,
mert csak hibát hibára halmozol.
Lásd az Amentit úgy, ahogy leírtam a táblákon.
Teljes szívvel kívánj ott lenni.
Állj az Ura elé szellem szemeddel.
Ejtsd ki az erő szavait (csupán elmédben), melyeket átadok
MEK-UT-EL-SHAB-EL HALE-Z'UR-BENEL-ZABRUT
ZIN-EFRIM-QUAR-EL.
Nyugtasd elméd és tested.
És biztos lehetsz, hogy lelked hívják majd.*

Magyarul: mék-út-él-és-ab-él a-lét-az-úr-benn-él-az-ábrát az-én-efrim-ki-ár-él. Értelmem szerinti fordításban: Megyek az élet útján, az élő Atya útján, akinek bennem él az ábrázata, az én lelkem élő kijáradása.

*Most odaadom a kulcsot a Shambalához,
ez a hely, hol testvéreim a sötétségben élnek;
a sötétségben, melyet a Nap fénye kitélt —
a Föld sötétjében, de a Szellem világosságában,
irányítóid ők, ha utam véget ér.*

Shambala: egy kaptárváros a Himalájában. Az ott élőknek köszönhetően volt a XX. századig itt (Tibetben) a bolygó szellemi központja. Jelenleg a központ Hunniában van, az ide reinkarnálódott mesterek miatt.

*Tedd azt testeddel, ahogy meghagytam.
Menj a mélybe rejtett helyre.
Állj a kapu őrzői elé.
Kérj bebocsátást ezekfel a szavakkal:
„Én vagyok a Fény, nincs bennem sötétség.
Megszabadultam a sötétség fogságától.
Nyisd ki a Tizenkettőhöz és az Egyhez vezető utat,
hogy a bölcsesség birodalmába szálljak.”
Ha ellenkeznek, és ezt biztosan megteszik,
parancsolj nekik a következő szavakkal:
„Én vagyok a Fény,
Számomra nincs akadály.
Nyissátok ki, parancsolom a Titkok Titkával —
EDOM-EL-AHIM-SABBERT-Z'URADOM”*

A tizenkettő és az egy itt valószínűleg a lélek szentélyt jelenti (tudatalattit, lélek elektront), ami dodekaéderezes szerkezetű (ennek 12 lapja van), az egy a közepén tartózkodó egy időhurok, a fénylény. A szöveg magyarul: adom-él-áhitom-és-a belső-az-uram, vagyis: áhítózom a bennem lakozó uram adományára.

*És akkor, ha szavaid a legmagasabb előtt
igaznak bizonyulnak, megnyílnak előtted a sorompók,*

*Vagyis emlékezni kezdesz az előző életeidre és a köztes létben eltöltött időkre, valamint tanítani kezdenek
az égi mesterek a teremtés titkaira.*

*Most, elhagylak titeket.
Lemegyek, és így fölfelé haladok,
Mennem kell a termekbe.*

*Nyerjétek meg az utat hozzám gyermekeim,
és legyetek igazi testvéreimmé.*

*Befejezem most az írást,
és kulcsként hagyom azokra, kik engem követnek,
mert csak nekik lehetek én a kulcs.*

A négy fő kerub egyben az elemeket is megjeleníti.

Összegzés

Sokat írtak már Toth tanairól, a híres Smaragd Tábláról. Sokféle magyarázat látott már napvilágot, de ez magyarázza el igazán a szavak rejtett értelmét. A fenti írás a www.esemenyhorizont.uw.hu oldalról származik, a magyarázatokat Takács Zoltán időfizikai kutató fűzte Hermész tanaihoz. A képeket Miklós Attila fűzte hozzá, és állította össze a különálló oldalakat egy dokumentummá.

A végén meg kell említeni Hamvas Bélát, aki szintén foglalkozott Hermész írásaival, és közöl is egy 15 pontból álló listát, ami az akkori ismereteknek megfelelően Toth tanításaival azonosítottak. Ez nem a teljes, mert az itt található, de közölni kell e helyen.

1. Való, hazugság nélkül, biztos és igaz.
2. Az, ami lenn van, ugyanaz, mint ami fenn van, és ami fenn van, ugyanaz, ami lenn van. Így érted meg az egyetlen csodát.
3. És, ahogy minden dolog az Egytől származott, az Egy gondolataiból; úgy, elfogadva azt, lett minden teremtetett dolog.
4. Apja a Nap, anyja a Hold
5. A szél hordozta méhében.
6. Dajkája a föld.
7. Ez a világ első anyagának forrása.
8. Ereje tökéletes, ha a földbe visszafordul.
9. Válaszd el a földet a tüztől, a durvát a finomtól, gyengéden, hozzáértéssel.
10. A földről az égbe száll, aztán pedig a földre, befogadja a magasabb és az alacsonyabb erőket. Így éred el a világ legnagyobb dicsőségét. Ettől kezdve menekül előled minden sötétség.
11. Ez a nagy erő erejének ereje: mert minden légneműt legyőz, és minden szilárdat áthat.
12. Így teremtetted a világot.
13. Annak, ami ezt a módszert követi, eredménye csodálatos lesz.
14. Ezért hívják Hermész Triszmegisztosznak, mert a világ tudásának három része birtokomban van.
15. Amit a Nap műveleteiről mondtam, befejeztem.

Magyarázatként annyit még, hogy az első három pont Istenről szól. A 4-6. pontok a négy őselemet mutatják meg, a Nap a tüzet, a Hold a vizet jelképezi, ez a két teremtő minőség. A szél a levegő elem, ez az energia, és a szellem megfelelője a hagyományban. A föld pedig, mit az Isten a hatodik napon teremtetett, maga az anyag, jelesül a semleges neutron. Gerjesztési irányának megfelelően válhat protonná, vagy elektronná. Az atomokból pedig minden létre jöhet. A 10. pont a lélekre, a 11. a szellemre vonatkozik. A 14.-ben pedig Triszmegisztosz neve áll, jelentése „háromszorosan magasztos”. Hermész egy 3 mikronos „nagy” lélek, sok információ birtokosa. Ugyanaz, mint Jézus, egy korábbi inkarnációja.

Miklós Attila

2020. április 13. Húsvét hétfő